

Kristovo uskrsnuće je prava nada svijeta

Mi, kršćani, vjerujemo i znamo da je Kristovo uskrsnuće prava nada svijeta, ona koja ne razočarava.

*To je snaga pšeničnog zrna,
one ljubavi koja se spušta i daje se do kraja,
i koja stvarno obnavlja svijet.*

*Ova sila i danas donosi ploda u brazdama naše
povijesti obilježene tolikim nepravdama i nasiljima.
Ona donosi plodove nade i dostojanstva gdje su
siromaštvo i isključenost, gdje je glad i nezaposlenost,
među prognanike i izbjeglice – s kojima današnja
kultura odbacivanja nerijetko postupa kao s otpadom –
među žrtve trgovine drogama, trgovine ljudima i
ropstava našeg vremena.*

*I danas molimo plodove mira za cijeli svijet, istaknuo
je papa Franjo u tradicionalnoj poruci Urbi et orbi -
Donosimo izvještaje s uskrsnih slavlja diljem zemlje*

**Poruka komisije Justitia et pax BK BiH u povodu
aktualnih društveno-političkih procesa u zemlji**

*Ponovno tražimo od svih odgovornih u političkom
odlučivanju da zajednički učine sve što je potrebno
kako bi vratili povjerenje naših sugrađana u državne
institucije, te da napokon profunkcionira pravna
država na cijelom području Bosne i Hercegovine*

**Sretan Uskrs braći kršćanskoga Istoka žele
uredništvo i uprava Informativne katoličke agencije****Domovinske vijesti**

Izvještaj o radu Caritasa Zagrebačke nadbiskupije za 2017. godinu

Uskrsna čestitka zadarskog nadbiskupa Puljića

Tradicionalni ručak biskupa Košića s Caritasovim korisnicima

Dubrovnik: Oproštaj od imenovanog hvarskog biskupa Palića i
proslava 25. obljetnice svećeništva biskupa Uzinića

Premijer Plenković posjetio biskupa Štambuka

Biskup Mrzljak posjetio Caritasovu pučku kuhinju

Na Veliku subotu biskup Škvorčević pohodio siromašne

Poruka imenovanoga hvarskoga biskupa Petra Palića

Blagoslovljena nova kuća samohrane majke u Požegi

Nadbiskup Barišić slavio Uskrs sa splitskim zatvorenicima

Pokop o. Zvonimira Vjekoslava Zlodija

Priopćenje za javnost Splitsko-makarske nadbiskupije o suspenziji
klerika

Crkva u Hrvata

Biskupi BK BiH pozvali na molitvu krunice za duhovnu obnovu
katolika

Križni put kroz razrušene župe Derventskoga dekanata

Biskupi, svećenici, redovnici i redovnice na Uskrsnom čestitanju kod
kardinala Puljića

Inozemne vijesti

Križni put na Koloseju

Poruka kardinala Turksona uz Svjetski dan oboljelih od autizma

Salvador: Crkva traži istinu i pravdu za ubijenog svećenika

Prilog dokumenti

Vazmeno trodnevlje

Doista uskrsnu Gospodin!

Domovinske vijesti

Izveštaj o radu Caritas Zagrebačke nadbiskupije za 2017. godinu

Na području Zagrebačke nadbiskupije djeluje 159 župnih caritasa u čiji je rad uključeno više od 1150 volontera - Caritas pomaže kroz različite projekte svim dobnim skupinama u različitim potrebama i teškoćama svakodnevnoga života

Zagreb, 28.3.2018. (IKA) – Caritas Zagrebačke nadbiskupije objavio je godišnji izvještaj o radu u protekloj godini. Tijekom 2017. godine u okviru socijalne skrbi, Caritas je pružio uslugu smještaja za 333 korisnika: za 21 trudnicu i majku, 117 djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi, 102 korisnika s tjelesnim i mentalnim oštećenjem, 42 beskućnika te za 51 ženu i dijete, žrtve obiteljskoga nasilja. Na dan 31. prosinca 2017. godine na smještaju u Caritasovim kućama bilo je 211 korisnika.

Svi oni kojima je potrebna financijska, materijalna ili druga pomoć, dobivaju je preko Caritasove socijalne službe koja opravdanost potrebe korisnika utvrđuje razgovorom i/ili terenskim posjetima te provjerom podataka o statusu korisnika u suradnji s nadležnim centrima za socijalnu skrb, župama, župnim Caritasima i drugim institucijama. Korisnicima se pruža i odgovarajuća savjetodavna pomoć te pomoć u organiziranju smještaja u različite ustanove unutar i izvan Caritasa. U protekloj godini Socijalna služba pružila je sljedeće usluge: za 2056 nositelja prava osigurana je materijalna pomoć; 17.378 osoba dobile su savjete i informacije o ostvarivanju pomoći unutar Caritasa ili sustava socijalne skrbi, 5 maloljetnika i mlađih punoljetnika odradilo je sudske mjere humanitarnog rada unutar Caritasa.

U Obiteljskom savjetovališta Caritasa koje djeluje već osam godina, tijekom 2017. godine kroz stručni rad s korisnicima obavljen je 921 individualni tretman, 98 bračnih ili partnerskih tretmana, 25 obiteljskih tretmana, 3 kreativno-tretmanske radionice, 12 preventivno-kreativnih radionica, 13 psihotestiranja. Kroz navedene tretmane prošlo je ukupno 320 klijenata. Savjetovanje je besplatno za sve korisnike.

U sklopu projekta „Pomoć u kući“ Caritas već devetnaest godina vodi brigu o starijim i nemoćnim osobama u njihovim kućama. Tijekom 2017. godine projektom su bila obuhvaćena 133 korisnika, a odrađeno je 3957 izlazaka na teren. Posebnu pomoć u skrbi za starije i nemoćne pružaju volonteri koji su tijekom 2017. godine starijim i nemoćnim sugrađanima darovali 1034 volonterska sata.

U protekloj godini kroz program javnih radova za angažiranje žena u lokalnoj zajednici „Zaželi“, što ga provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje, pet dugotrajno nezaposlenih osoba bilo je zaposleno na šest mjeseci u ovom projektu.

Od 1993. godine Caritas roditeljima iz najudaljenijih krajeva Hrvatske te Bosne i Hercegovine, koji na liječenje u Zagreb dolaze kao pratnja teško bolesnog djeteta, pruža mogućnost besplatnog boravka i prehrane u kući u Vukomeru. Osim domaće kuće roditeljima, posebno nakon gubitka bitke s bolešću djeteta, pomažu i zaposlenici obiteljskog savjetovališta i socijalne službe Caritasa. Tijekom 2017. godine u kući je boravilo 139 roditelja teško bolesne djece te je ostvareno 1684 noćenja. U kući za odmor i edukaciju u Kalju na vikend-programima boravilo je 607 osoba.

Tijekom 2017. godine 493 socijalno ugrožene obitelji primile su od Caritasa novčanu pomoć u ukupnom iznosu od 1.248.076,83 kuna. Od navedenog iznosa Caritas je 582.803 kuna utrošio za kupnju, uređenje i opremanje obiteljske kuće

obitelji Brajković.

Obiteljima, pojedincima, štíćenicima u Caritasovim kućama, župnim Caritasima te srodnim ustanovama, organizacijama i udrugama preko Caritasu a naravi je podijeljena pomoć u protivrijednosti većoj od 15 milijuna kuna.

Kroz socijalnu košaricu podijeljeno je 3495 paketa hrane i higijenskih potrepština u protivrijednosti od 3.267.349 kuna, pomoć je primilo 1500 obitelji. U rujnu 2017. godine završen je projekt Caritas – paketi pomoći za najugroženije kojim je Caritas u suradnji s Ministarstvom socijalne politike i mladih osigurao sredstva iz Fonda europske pomoći za najpotrebitije (FEAD). Za ovaj projekt Caritas je od Ministarstva povukao 6.465.510 kn od čega je 6.031.353 kn utrošeno za pakete hrane, higijenskih potrepština i školskog pribora. Time je pomoć dobilo 4000 obitelji i 500 djece s područja Nadbiskupije odnosno s područja Zagrebačke, Karlovačke i Krapinsko-zagorske županije. Sredstvima projekta kupljeno je i jedno kombi vozilo za njegovu provedbu te je dio sredstava utrošen za pokrivanje dijela troškova provedbe projekta.

Uz pružanje pomoći obiteljima s područja navedenih županija, Caritas je u partnerstvu s Gradskim društvom Crvenog križa Grada Zagreba (paketima hrane i higijenskih proizvoda te školskog pribora) tako pomagao i 1.453 obitelji s područja Grada Zagreba. U sklopu ove suradnje od ožujka do kraja rujna 2017. godine podijeljeno je 9347 paketa hrane, 5550 paketa higijenskih potrepština te je 154 djece dobilo pomoć u školskom priboru i sportskoj opremi u protivrijednosti od 2.247.289 kn.

Nadalje, svakodnevnom podjelom kruha u Caritasovim prostorima u Dubravi i Gajnicama, u suradnji s trgovačkim lancem Spar Hrvatska, obuhvaćene su 403 obitelji. Tijekom 2017. godine podijeljeno je 55.330 kg kruha i 19.857 kg raznih peciva. Potkraj godine, Caritas se kao primatelj proizvoda povučenih s tržišta za slobodnu distribuciju ponovno uključio u provedbu mjera potpore proizvođačima jabuka i mandarina. Tako je kroz vlastite aktivnosti te u suradnji sa župama, župnim Caritasima i drugim crkvenim institucijama i ustanovama u 2017. godini podijeljeno 48.570 kg jabuka te 38.464 kg mandarina. U prošloj godini 661 socijalno ugrožena obitelj primila je pomoć u odjeći i obući, podijeljeno je 879 paketa, a opremom za novorođeno dijete Caritas je pomogao 87 siromašnih obitelji s brojnog djecom. Također, posudbom 74 bolesnička kreveta, 37 invalidskih kolica, 24 hodalice, 16 princeza, 5 pari štaka, te drugih ortopedskih pomagala i pelena za odrasle pružena je pomoć za 203 obitelji koje kod kuće imaju bolesnog člana obitelji, dok je pomoć u namještaju primilo 58 obitelji.

U skrbi i pomoći potrebitima Caritas je tijekom 2017. godine proveo i niz akcija pomoći pojedincima i obiteljima. Kroz akciju „Dobro se dobrim vraća“ 36 zagrebačkih poduzetnika i obrtnika tijekom 2017. godine za 187 socijalno ugroženih obitelji darovalo je ukupno 1412 obroka i 305 obrtničkih usluga. U karitativnoj prodaje lampiona prigodom svetkovine Svih svetih u akciju „Kad činiš dobro čini dvostruko dobro“ uključilo se 39 župa za čije potrebe je prikupljeno 76.000 te prodajom lampiona na štandovima Caritasu 42.700 za gradnju doma u Selskoj. Akcijom „Dobro srce za topli dom“ potkraj 2017. godine preko župnih Caritasu osigurana su po 3 m3 drva za ogrjev za 122 obitelji. Akcija je provedena u suradnji s 36 župa. Prigodom blagdana sv. Nikole u jedanaest zagrebačkih osnovnih i srednjih škola provedena je akcija „Budi cool – udijeli

slatkiš svoj" kojom su vršnjaci prikupljali slatkiše za djecu iz socijalno ugroženih obitelji i djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi.

Na području Zagrebačke nadbiskupije djeluje 159 župnih Caritasu u čiji je rad uključeno više od 1150 volontera. Tijekom 2017. godine osnovano je 5 novih župnih Caritasu, obavljeno je 47 susreta na terenu te je organiziran godišnji susret i duhovna obnova volontera kojima se putem nagovora, razgovora, edukacije i predavanja osnaživalo, poticalo i obnavljalo rad župnih Caritasu. Osim toga služba je koordinirala karitativne akcije na razini Nadbiskupije.

Caritas Zagrebačke nadbiskupije ubraja se među najveće organizatore volontiranja u Republici Hrvatskoj prema broju volontera i volonterskih sati. Tijekom 2017. u aktivnosti Caritasu Zagrebačke nadbiskupije bilo je uključeno 254 volontera koji su korisnicima darovali 14.656 volonterskih sati. Od ukupnog broja volontera, 228 bili su državljani Republike Hrvatske, a stranih državljana bilo je 26. Na javnim natječajima tijekom 2017. godine za osam projekata Caritasu odobren je ukupan iznos od 920.000 kn.

Uskrсна čestitka zadarskog nadbiskupa Puljića

U sekulariziranom svijetu u kojem je nedjelja postala samo danom opuštanja, rasterećenja, zabave i odmora, svećenici su pozvani čuvati duhovnost i otajstvenost nedjelje

Zadar, 28.3.2018. (IKA) - Nedjelja je vjernicima obiteljsko sidrište i duhovno središte tema je uskršne čestitke zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića koju je predstavio 28. ožujka u Salonu Nadbiskupskog sjemeništa Zmajević u Zadru. Na tu temu nadbiskupa je potaknuo nedavno održani sedmi pastoralni kolokvij o temi „Svećenik i nedjelja” u Zagrebu. „Kad se ima u vidu da je nedjeljna euharistija svrha i počelo svećeničkog poslanja, razumljivo je zašto je nedjelja tako važna. Ona je poseban dan u tjednu koji prožima vjernike i stvara njihov duhovni identitet. Stoga se i govori kako je nedjelja naše 'duhovno sidrište i duhovno središte'. Kad se kaže da je nedjelja duhovno središte, misli se kako je sve prema njoj usmjereno. Sidrište objašnjava kako je taj Dan Gospodnji poput sidra koje daje sigurnost brodu da ga vjetrovi i valovi ne bace na pučinu. Kad je lađa dobro usidrena, a Gospodin u središtu života obitelji i pojedinaca, nedjeljna euharistija postaje važnim svetim događajem koji se ne propušta”, poručuje zadarski nadbiskup, ističući da je uz nedjelju vezana i „kultura pamćenja istina naše vjere koja se događa u kontekstu nedjeljnih okupljanja i liturgijskih slavlja”. „Tijekom toga dana ljudi posvećuju vrijeme ne samo druženju, nego i molitvi, liturgiji, katezezi. Dan Gospodnji postaje duhovnim izvorištem i uporištem u njihovom životu. Ne čudi onda što su vjernici Bitinije davno govorili svojim progoniteljima, koji su im zabranjivali okupljati se po kućama i slaviti euharistiju, kako 'ne mogu živjeti bez nedjeljnog sastanka'”, istaknuo je mons. Puljić.

Razlozi, korijeni i temelji nedjeljnog okupljanja su u Bibliji, u evanđeoskom izvješću koje se čita na Uskrs: „Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođoše žene i nadoše otkotrljan kamen s groba” rekao je nadbiskup. „Događaj koji se zbio 'prvog dana u tjednu' po suboti, vjernicima je bio toliko važan da su se okupljali na taj dan blagovati euharistiju i slaviti događaj spasenja. O tom blagdanu Crkva već dva milenija propovijeda i radosno ispovijeda: „Znamo da si doistine, uskrsnuo Božji Sine!” Jer u prvi dan tjedna, u nedjelju, Krist nas je svojim uskrsnućem izveo iz ropstva na slobodu. To je, dakle, Dan Gospodnji. Ali i blagdan kršćana koji objavljuje duboki smisao našeg postojanja. S pravom se u psalmu kaže: „Ovo je dan što ga učini Gospodin. Kličimo i radujemo se u njemu” (Ps 118, 24)”, istaknuo je nadbiskup

Puljić, naglasivši da su prvi kršćani i uz prijatnu progonoštvu i smrti govorili da bez nedjelje ne mogu živjeti. „Nosila ih je vjera kako je uskrsli Gospodin nepomučeno svjetlo u povijesti ljudskog mraka; njihovo središte, raskrižje i sidrište, smisao i otkupljenje. Svjesni toga, svećenici su na svom ovogodišnjem kolokvij razmišljali što činiti i što ne propustiti da nam nedjelja ne izgubi na svom duhovnom i pastoralnom značenju. U sekulariziranom svijetu u kojem je nedjelja postala samo danom opuštanja, rasterećenja, zabave i odmora, svećenici su pozvani čuvati duhovnost i otajstvenost nedjelje. I pomagati svim raspoloživim sredstvima vjernicima da im nedjelja bude duhovno središte i sidrište, izvorište i uporište, dan obiteljskog zajedništva, radosti, molitve i sabranosti”, rekao je mons. Puljić, poželjevši da duše budu ispunjene vjerom i otajstvenim značenjem uskršnog događaja. „Objekt vjere nije samo povijesno izvješće o događaju koji se zbio prvoga dana u tjednu, već njegovo nadpovijesno značenje koje je Pavao opisao u Prvoj poslanici Korinćanima: „Da Krist nije uskrsnuo, uzaludno bi bilo naše propovijedanje” (1 Kor 15, 14). On je središte i smisao svega”, poručio je nadbiskup Puljić, poželjevši vjernicima sretno i blagoslovljene uskršne blagdane.

Tradicionalni ručak biskupa Košića s Caritasovim korisnicima

Pučka kuhinja trenutačno svakodnevno skrbi za više od 170 korisnika od kojih su i brojne obitelji s djecom

Sisak, 28.3.2018. (IKA) - Tradicionalni uskršni ručak i susret sisačkog biskupa Vlade Košića s korisnicima Caritasu i pučke kuhinje održan je u srijedu 28. ožujka u prostorima Caritasu u Sisku. Uz biskupa, s korisnicima su se susreli i predsjednik Caritasu mons. Franjo Čuk, generalni vikar mons. Marko Cvitkušić, župan sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić i predstavnici Grada Siska, a na početku je sve okupljene pozdravila te posebno zahvalila brojnim donatorima ravnateljica Caritasu Kristina Radić.

Čestitajući okupljenim korisnicima i djelatnicima sisačkog Caritasu najveći kršćanski blagdan Uskrs, biskup Košić istaknuo je kako je svaki čovjek potreban neke pomoći u svom životu, bilo one materijalne ili duhovne. „Često nam je važnija sućut, razumijevanje i prijateljstvo nego sam komad kruha. Ali onoliko koliko možemo, dužni smo jedni drugima pomoći. Na to poziva i sam naš Gospodin koji je za nas trpio, umro, uskrsnuo. Ta riječ da je On Uskrsnuo toliko je snažna i jaka da nam je svima nada i potpora u našim neprilikama i teškoćama, jer s njim uvijek imamo se nadati i na kraju pobjeđujemo. Naš Gospodin je rekao kako će uvijek biti siromaha. Rekao je to još prije više od dvije tisuće godina i teško da će ih biti manje ubuduće, ali zato je moguće nama da budemo bolji ljudi, imamo otvorene oči za one koji su u potrebi i da vidimo da su kraj nas. To nam je svima zadaća i neka nam u tome pomogne i ovo skoro slavlje Uskrša”, poručio je biskup.

Pučka kuhinja trenutačno svakodnevno skrbi za više od 170 korisnika od kojih su i brojne obitelji s djecom, dok je Caritas Biskupije za ovo uskršno vrijeme pripremio i 2000 paketa s osnovnim namirnicama i higijenskim potrepštinama, za više od 4000 korisnika. Paketi su složeni iz artikala prikupljenih u stalnim akcijama te darova donatora. Uz svoju redovitu djelatnost biskupijski Caritas u suradnji s Hrvatskim Caritasom uputio je ovoga mjeseca pomoć i stradalima od odrona zemlje i poplava u Hrvatskoj Kostajnici. Tako su obitelji koje su ostale bez svoga doma dobile jednokratnu novčanu pomoć ukupne vrijednosti od 56.000 kuna.

Misa posvete ulja u Rijeci

Bez pobožnog svakodnevnog slavljenja mise, bez adoracije, bez časoslova i krunice, bez sposobnosti za odricanje i žrtvu nije moguće biti svećenikom

Rijeka, 28.3.2018. (IKA) - Zbog pastoralnih razloga i ove godine, kako je uobičajeno u Riječkoj nadbiskupiji, Misa posvete ulja slavila se na Veliku srijedu. U katedrali Sv. Vida predvodio ju je riječki nadbiskup Ivan Devčić u zajedništvu sa svećenicima Riječke nadbiskupije. Vjernici su prinijeli darove za Nadbiskupijski Caritas koje su tijekom korizme prikupljali u svojim župama.

Dominantna tema u liturgiji Mise posvete ulja jest svećeništvo te je nadbiskup potaknuo okupljene svećenike da se propitaju s kakvim nutarnjim stavom čini ono što je svakom povjereno kao dioniku ministerijalnog svećeništva ili općega svećeništva svih vjernika. „Iz iskustva znamo da lako podliježemo rutini, rastresenosti, usredotočenosti na sebe, a ne na Boga kojemu smo pozvani služiti. Često nam se događa da kao liturgijski služitelji više tražimo svoju slavu nego Božju, pa tako npr. očekujemo da se ljudi dive našim propovijedima ili našem pjevanju, umjesto da 'sve činimo na veću slavu Božju' (sv. Ignacije Loyolski). A ako nam je na prvome mjestu vlastita slava, a ne Božja, ne pretvaramo li svete čine u sredstva vlastite promocije, umjesto da njima iskazujemo slavu i čast Bogu? I po čemu se onda razlikujemo od mnogih svjetovnih ljudi koji na sve načine traže vlastitu korist i slavu, ne libeći se tom cilju podrediti i za njega iskoristiti čak i najveće svetinje?"

Zbog te opasnosti koja uvijek vreba na crkvene službenike, Crkva je u obredu Mise posvete ulja predvidjela i odredila obnovu svećeničkih obećanja, misleći pritom posebno na zaređene svećenike. No, dobro je da se u tom činu obnove svećeničkih obećanja prepoznaju i vjernici laici, koji su dionici općega svećeništva, rekao je nadbiskup. Vjernici laicu dužni su s Gospodinom neprestano sve tješnje povezivati i njemu se, odričući se samih sebe, prisposobljavati, pojasnio je propovjednik. „Krštenjem ste na sebe preuzeli obvezu poučavati i odgajati nepoučene u vjeri, posebno vlastitu djecu. Također, obvezali ste se odricati od grijeha i živjeti u slobodi djece Božje, odbacujući đavla i njegove napasti, te da ćete vjerovati u Boga Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje, i u Isusa Krista, Sina njegovog jedinorođenoga, Gospodina našega, i u Duha Svetoga, i u svetu Katoličku Crkvu. Bez tih obećanja vi ne biste bili pripušteni krsnome zdencu, a mi, dionici ministerijalnog svećeništva, svećeničkom redu." U nastavku je istaknuo da je svećeništvo neraskidivo povezano s euharistijom. Zbog toga svakodnevno pobožno slavljenje te najuzvišenije tajne, kojom se ostvaruje naše duhovno sjedinjenje s Kristom, začetnikom našega svećeništva i našega spasenja, ima za naš svećenički život značenje slično onome što ga svakodnevna hrana ima za zdravlje našeg tjelesnog organizma. To znači da mi kao svećenici, ako neredovito crpemo snagu iz euharistijskog izvora, postajemo beživotni, mlaki i bezvoljni, neotporni na virus površnosti i rutine u slavljenju svetinja naše svete vjere, zaokupljeni više samima sobom nego službom koja nam je povjerena, pojasnio je nadbiskup. „Bez pobožnog svakodnevnog slavljenja sv. mise, bez adoracije, bez časoslova i krunice, bez sposobnosti za odricanje i žrtvu nije moguće biti svećenikom po Presvetom Srcu Isusovu, po srcu onoga koji je rekao: 'Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dađe kao otkupninu za mnoge' (Mt 20, 28).“ Potaknuo je svećenike da se preispitaju u koga se ugledaju u svom svećeničkom djelovanju, tko im je uzor i učitelj te za čime teže. Ako nam Isus nije uzor i učitelj, postat ćemo zarobljenici samih sebe, osjećat ćemo u svom

životu i radu nesklad i sve veću prazninu koju ne mogu ispuniti nikakve titule, časti, krpice, užici i slični surrogati. Samo Bog može ispuniti težnje ljudskog srca. Za to je potrebno u njega upirati svoj pogled. A kako se to čini, najbolji nam je učitelj sam Gospodin Isus Krist, istaknuo je mons. Devčić. Zaključujući propovijed potaknuo je svećenike da s velikom vjerom i pobožnošću slave euharistijsko otajstvo, a vjernike da u tome ne zaostaju za svojim svećenicima, štoviše da ih primjerom svoje euharistijske duhovnosti i pobožnosti, potiču da iz dana u dan postaju među njima sve savršenijom slikom Isusa Krista. Na kraju mise nadbiskup je zahvalio je svećenicima na zauzetosti u župama i ustanovama, a svećeničkim kandidatima na odazivu Božjem pozivu. Riječ zahvale uputio je i vjernicima laicima na sudjelovanju. Potrebni smo jedni drugih. Gospodin nas treba, naše svjedočanstvo i molitvu da Crkva može izvršiti svoje poslanje u svijetu. Da bismo mogli izvršavati svoju zadaću i donijeti Gospodina svakom čovjeku, potrebno je da se svojim ponašanjem ugledamo u Isusa i budemo njegovi svjedoci, zaključio je nadbiskup Devčić.

Velika srijeda u splitskoj prvostolnici

Završilo četrdesetosatno klanjanje započeto na Cvjetnicu

Split, 28.3.2018. (IKA) - „Želimo biti blizu Gospodinu. S Cvjetnicom smo nastojali pridružiti se onima koji su iskrenije prihvatili i dočekali Isusa u Jeruzalemu. Željeli smo reći otvarajući svoja srca, živote, svoje odnose kroz ove dane ovdje u katedrali i drugim mjestima da je dobrodošao među nas i kako ne znamo domete njegove dobrote, ali je dobro osjećamo. Neka nas ovaj tjedan još više približi Gospodinu da bi mogli biti sudionici njegove muke i uskrsnuća", kazao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, predvođeni euharistijsko slavlje na Veliku srijedu, 28. ožujka, u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma. U koncelebraciji bili su nadbiskup Martin Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović te više svećenika predvođeni katedralnim župnikom don Tomislavom Čubelićem.

U propovijedi nadbiskup Barišić kazao je kako je najtragičnija rečenica koju je izgovorio jedan čovjek ona koju je Juda izgovorio kada je pitao koliko će dobiti škuda za izdaju Gospodina. Za Judu Isus je izgubio vrijednost u njegovim očima i životu i za izdaju je dobio 30 srebrnjaka. No, nastavio je nadbiskup, „nije tim činom Juda nestao s povijesne scene. Na svoj način prisutan je u svima nama jer i nama se događa da naše dobročinitelje, onoga tko nam želi ili čini dobro mi izdajemo, predajemo i obezvrjeđujemo pa čak i za ništa, besplatno". Judina izdaja bila je bolna za Isusa, a najbolnija rečenica bila mu je ona kojom naviješta kako će ga jedan od njegovih učenika izdati. Upravo ta rečenica ostavila je u povijesti najveće iznenađenje u srcima učenika, ali i u svakom ljudskom srcu.

„Mi smo sustolnici s Gospodinom i potrebno je danas spoznati sebe u odnosu s Gospodinom i koju vrijednost on danas za nas ima", kazao je nadbiskup Barišić te poručio kako „trebamo uočiti da nismo sami u tom odnosu nego u zajedništvu" te da „pozovemo Gospodina i damo mu više mjesta u svom životu kako bi u zajedništvu s nama slavio ovu pashu".

Nakon euharistijskoga slavlja, koje su pjevanjem animirali bogoslovi, procesijom po Peripteru s Presvetim Oltarskim Sakramentom, završilo je četrdesetosatno klanjanje započeto na Cvjetnicu. Drevni je to običaj koji se svake godine obavlja u svim župama Splitsko-makarske nadbiskupije, a u katedrali je po tradiciji trodnevno.

Misa posvete ulje u gospićkoj katedrali

Gospić, 28.3.2018. (IKA) - Na Veliku srijedu, 28. ožujka, u gospićkoj katedrali okupilo se pedesetak svećenika, redovnika, bogoslova i sjemeništara oko svoga biskupa Zdenka Križića na Misu posvete ulja. U propovijedi biskup je između Isusovih učenika izdvojio Judu kojeg evanđeoska izvješća u prva tri dana Velikog tjedna stavljaju u središte pozornosti te rekao kako Ivan evanđelist Judu definira kao „lopova“ koji krade iz zajedničke blagajne. Matej pojašnjava motive Judine izdaje: u pitanju je novac i navodi točnu sumu koju je Juda dobio za taj čin: 30 srebrnjaka. Kod Marka i Luke novac je samo obećan, bez točnog iznosa, dok je kod Mateja, uz točnu sumu, novac Judi odmah i isporučen. Iznos koji je Juda primio odgovara cijeni jednoga roba (Lzl 21,32). Evanđelist Ivan pojašnjava da je Juda do ovog čina izdaje došao putom nevjernosti koja je bila progresivna. On je najprije izdao moralne vrijednosti i izdaje su rasle dok ga nisu dovele do izdaje najdragocjenije osobe. To je uvijek put do određenog ponora. Kada osoba malo-pomalo izdaje poštenje, pravednost, istinu, vjernost jednom će posve potonuti. Ako osoba, pa bila ona i svećenik, ne radi ustrajno na sebi i svom duhovnom životu, izdaje će se događati svakim danom. Neće ga spasiti niti svakodnevna euharistija niti eventualno dobre propovijedi koje upućuje drugima. Mogu postati samo kao oni za koje Isus veli da „dobro govore, ali ne čine“. Novac koji je Juda dobio nije riješio ni jedan njegov problem i nije mu donio nikakvu sreću, nego mu je naprotiv upropastio život. Toga je postao svjestan prekasno, kao i mnogi drugi koji do njega nepošteno dođu. Biskup Križić upozorio je i da su korijeni zla uvijek su nejasni. Luka čak naglašava da je u Judu, čini se, preko novca ušao Sotona. Papa Franjo tvrdi da Sotona ulazi u život svećenika najlakše preko novčanika. Međutim, neki evanđelisti ne stavljaju naglasak ni na kakav novac. Kao da su htjeli reći da nije novac jedini saveznik koji može unakaziti osobu. Može to i karijerizam, borba za prestižem, nemoral općenito, različita razočaranja, ili jednom riječju: praznina ljubavi. Stoga se, upozorio je biskup Križić, nameću neka pitanja: jesu li drugi razumjeli da je Juda izdajnik o kome Isus govori? Ako jesu, zašto ništa nisu poduzeli da ga spriječe u njegovu naumu, da s njim prijateljski porazgovaraju? Kako to da učenici nisi ni na koji način reagirali kada su saznali tko je taj i kada su vidjeli kako Juda odlazi u noć? Svi učenici su zaređeni, svima su noge oprane, ali svi nisu čisti. Luka navodi da je među učenicima, nakon Euharistije, počela prepirka tko je među njima najveći. Euharistija može osobu ne samo ispunjati milošću nego je može i prazniti milošću. I Judin prikaz života poruka je svima nama: svi mi imamo svoje izdaje, svi mi imamo svoju kesu prijetnji da postanemo izdajnici, i u većem obliku, ako ne budemo dovoljno bdjeli nad svojim slabostima i njihovim tendencijama, upozorio je biskup. Svima je, kako će Bog još na početku reći Kajinu „griješ kao zvijer na pragu kuće što na te vreba, ali još mu se možeš oprijeti“. Biskup je završio: „Ako se dovoljno ne opiremo, ako držimo nerazborito otvorena vrata srca, zvijer će u nas ući i učiniti nas sposobnim za svaku vrstu zla. Judina povijest i ne samo njegova, to potvrđuje. Slavimo sutra dan uspostave svećeništva. Svi smo mi dionici toga neizmjernog dara. To je dar koji treba brižno njegovati, inače će ga se izgubiti, ili će se pretvoriti nama u osudu. Neka Gospodin to ne dopusti.“

Nakon propovijedi slijedio je čin posvete ulja. Svećenici i laici u ime župa donijeli su sredstva za Caritas prikupljen u akciji Misereor 2018. Pjevao je katedralni zbor pod vodstvom Franje Puškarića. Svećenici su slavje svoga dana nastavili u biskupskom domu.

Dubrovnik: Oproštaj od imenovanog hvarskog biskupa Palića i proslava 25. obljetnice svećeništva biskupa Uzinića

Na Veliku srijedu slavljena Misa posvete ulja u dubrovačkoj katedrali

Dubrovnik, 28.3.2018. (IKA) - Više od pedeset svećenika iz cijele Dubrovačke biskupije sudjelovalo je na Misu posvete ulja na Veliku srijedu 28. ožujka u dubrovačkoj katedrali, te su slaveći euharistiju s mjesnim biskupom Matom Uzinićem proslavili i Svećenički dan koji se slavi na Veliki četvrtak, ali ga oni slave dan ranije u zajedništvu, budući da u četvrtak nisu u mogućnosti zbog obveza u župama. Na misi su svećenici obnovili svećenička obećanja kojim su još jednom potvrdili svoje potpuno predanje Gospodinu i ljudima kojima su kroz svoju službu poslani. Biskup Uzinić također je blagoslovio ulja za sakramente koje su nakon mise svećenici ponijeli u svoje župe.

Na misi je sudjelovao i imenovani hvarski biskup, a dosadašnji svećenik Dubrovačke biskupije, mons. dr. Petar Palić, koji se ovom prilikom oprostio od svoje subraće svećenika i vjernika Dubrovačke biskupije, kazavši da je život „hvala“ i „oprosti“, te je zahvalio Gospodinu za sve što mu je dao u gotovo 23 godine provedene u Dubrovniku, nastavivši: „Ovo je prije svega zahvala vama, oče biskupe, za povjerenje koje ste mi iskazivali za vrijeme moje službe generalnog vikara. Ovo je zahvala i vama, braćo svećenici, za sve one trenutke koje smo zajednički dijelili na ovom području navješćujući Gospodinovu riječ, slaveći Gospodinova otajstva, dijeleći radosti i nade, žalosti i tjeskobe ljudi s kojima smo ovdje živjeli. Ovo je riječ 'hvala' i svima vama, draga braćo i sestre. Moj je svećenički život većinom bio vezan uz ovu katedralu, ali ne samo katedralu, nego po službi i uz svaku župu naše biskupije. Zato želim zahvaliti vama koji ste ovdje, ali i svima onima koje sam susretao u različitim prigodama diljem naše biskupije“. Osim zahvale, razrazio je i oproštenje „za sve one trenutke i sve ono kada nisam očitovao onu lijepu sliku naše Crkve i lijepu sliku svećenstva, a bilo je takvih trenutaka“. Kazao je da premda Gospodin želi da on svoju službu nastavi negdje drugdje, ipak ostaje vezan uz ovu biskupiju i po tome što su Hvarska i Dubrovačka biskupija dio iste metropolije, te je zamolio sve vjernike da i dalje mole za njega.

U propovijedi biskup Uzinić je mons. Paliću zahvalio za njegovo svećeničko služenje u Dubrovačkoj biskupiji, kazavši da koliko god mu je žao što odlazi, toliko mu je drago da će, na nov način, moći nastaviti služenje u susjednoj i dragoj Hvarskoj biskupiji, te mu zaželio da bude s blagoslovom „ad multos annos“.

U propovijedi je biskup istaknuo i riječi proroka Izaije koje je u nazaretskoj sinagogi pročitao sam Isus, te se biskup posebno zaustavio na riječima „danas se ispunilo“, kazavši da u tome „možemo vidjeti i svoj danas u kojemu se te riječi odnose na sve nas kršćane, osobito nas koji smo mu se ovim svećanim euharistijskim slavljem na kojem ćemo posvetiti ulja po kojima će se u Crkvi nastaviti izlivanje Duha Svetoga, pridružili u nazaretskoj sinagogi“. Čestitajući don Vojslavu Vlašiću koji će ove godine proslaviti 50 godina svećeničke službe i don Željku Kovačeviću koji će proslaviti 25 godina, kazao je da i sam ove godine proslavlja 25. obljetnicu svećeničkog ređenja te želi ovo misno slavlje učiniti misnim slavljem i svoga srebrenog svećeničkog jubileja. Kazao je da su ti jubileji uvijek prigoda svećenicima da se prisjete osnovnih poruka s prezbiterskog ređenja, onako kako ih prenosi Rimski obrednik, ali i kako bi se s tim usklađivali, kako ne bi zastranili u svom svećeništvu ili s njim spojili djelovanja koja se ne mogu spojiti sa svećeništvom nego ga kompromitiraju. Kazao je i da se

svećeničko poslanje ne iscrpljuje u slavlju euharistije, nego se ostvaruje i u slavlju drugih sakramenata, ali i na druge načine: „Krštenjem smo poslani pridruživati ljude Božjem narodu, sakramentom pokore opraštati im grijehе uime Isusa Krista i Crkve, svetim uljima krijepti bolesnike, slaviti svete obrede, preko cijelog dana prinositi hvale, zahvale i molbe, ne samo za Božji narod, nego i za sav svijet". Kazao je i da svećenici uvijek moraju biti svjesni toga da im svećeništvo nije dano za njih, nego su uzeti između ljudi i postavljeni za ljude na službu Bogu. Istaknuo je da danas biti svećenik znači biti onaj koji s Isusom može reći: „Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza!", a onda riječima i životom s njim i pokazati da je doista pomazan i poslan, ne biti političar, trgovac i menadžer ili nešto slično, nego biti blagovjesnik siromaha, osloboditelj sužnjeva, ozdravitelj slijepih, osloboditelj potlačenih, da je doista pomazan i poslan biti onaj tko svojim svećeničkim životom i djelovanjem, svojim svećeničkim služenjem uime Isusa Krista, svima i uvijek donosi milost Gospodnju, njegovu ljubav i milosrđe, njegovo oprostjenje.

Liturgijsko pjevanje predvodili su katedralni zborovi.

Uskrsna poruka biskupa Antuna Škvorčevića

Požega, 29.3.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević predstavio je 28. ožujka novinarima svoju ovogodišnju uskrsnu poruku naslovljenu „Približi im se Isus i pođe s njima". Biskup u uvodnoj čestitki ističe kako je tim jednostavnim riječima evanđelist Luka opisao najvažniju istinu ljudske povijesti, da je s nama na životnom putu Isus Krist, pobjednik nad smrću koji ispunja nadom naše nemire i lutanja, prolaznost i umiranja. U prvom dijelu Poruke biskup podsjeća da je ovogodišnje slavlje Uskrsa popraćeno raspravom o Istanbulskoj konvenciji, koja je rovoški podijelila Hrvatsku na njezine zagovornike i osporavatelje. Dok njezini zagovornici gorljivo naglašavaju da je spomenutu Konvenciju potrebno što prije ratificirati u Hrvatskom saboru radi što učinkovitije zaštite žene i obitelji od nasilja, njezini ne manje gorljivi osporavatelji upozoravaju da ona na skrovit način u naš društveni sustav uvodi tzv. gender teoriju, dopušta inozemni nadzor nad provedbom Konvencije za koji treba izdvojiti nemali novac. Upozorio je i na neke medijske manipulacije s Crkvom. Biskup smatra da s obzirom na Konvenciju nema ozbiljnije rasprave o onome što je u njoj vrijedno a što sporno, nitko nikoga pravo ne čuje, stvoreno je ozračje podjele na „mi i oni" te sve završava u isključivostima. Zapitao se što je kršćaninu činiti u takvoj situaciji.

Podsjetio je: „Svojstveno je evanđeoski izgrađenim kršćanima nastupati u javnosti s Isusovom otvorenosću za svakog čovjeka, jer za njih – kako tvrdi II. vaticanski sabor – 'nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu' (GS 1). Oni uvijek polaze od izazovne činjenice da je Isus Krist umro za svakog čovjeka bez razlike, da mu je namijenio puninu života darom svoje ljubavi na križu, te ona oslobađa od svake isključivosti. U tom duhu kršćani pristupaju i svima onima koji na znanstvenoj, kulturnoj, političkoj i drugim razinama oblikuju određene stavove, pa i onda kad nisu u skladu s Božjim naumom o čovjeku, objavljenom u Isusu Kristu. Uvjereni su da oni unatoč tome zavrjeđuju pozornost, jer na neki način očituju čovjekovu želju da u iskonskoj težnji za boljim svijetom definiraju i konkretiziraju svoje postojanje u sadašnjem vremenu i prostoru. U tom njihovu istupu kršćani čuju vapaj suvremenog čovjeka za smislom, potragu za onostranošću koja mu trajno nedostaje jer je za nju stvoren i koju konačno može ostvariti samo u Bogu. Takve ljude

kršćanin zbog toga ne etiketira kao nečasne i ne isključuje iz rasprave, nego im nastoji strpljivo i uporno obrazlagati nadu koja je u njemu, ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti (usp. 1 Pt 3, 15-16), kako bi osvjetlio dimenzije ljudske stvarnosti u Isusu Kristu i pomogao im u njemu prepoznati duboku istinu o čovjeku i njegovu dostojanstvu."

Biskup potom upozorava da nas sam uskrsli Gospodin potiče na ljubav kao mjerilo prosudbe povijesnih zbivanja i temelj našeg djelovanja te piše: „On dvojicu učenika na putu u Emaus, teško pogođene događajem koji se zbio, pita: 'Što to putem pretresate među sobom?' (Lk 24,17). U njegovu pitanju prepoznatljiv je i svojevrsni prijekor što raspravljaju o događaju na površan način, očit i u njihovu protupitanju: 'Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što s u njemu dogodilo ovih dana?' (Lk 24,18). Isus im je omogućio da ispriповjede vlastito viđenje događaja, a potom ih je u raspravi božanski argumentirano podsjetio kako njegova muka i smrti nisu tek posljedica igre zla, zakona i nepravde, nego se u njima ostvarilo ono o čem je on ranije progovorio Nikodemu: 'Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni' (Iv 3,16). Protumačio je učenicima kako je Božja ljubav za čovjeka duboka pokretačka i smisljena dimenzija događaja njegove muke i smrti, moć koja je ostvarila preobrazbu uskrsnuća, te ih je tako ozdravio od jednostrana i površna pristupa stvarnosti, uveo ih u zajedništvo pobjede njegove ljubavi nad smrću, što je i bila svrha rasprave u koju se uključio."

Na temelju uskrsne vjere da je Isus Krist, pobjednik nad smrću, trajno prisutan među svojim učenicima biskup je naglasio da je ljubav moćnija od bilo kojeg ljudskog sustava te se zauzeo s njezinih polazišta uči i u dijalog s Istanbulskom konvencijom. Uskrs nas suočava s činjenicom da je Pobjednik nad smrću s nama na putu i prije nego li smo krenuli za njim. Isusova ljubav za nas nije neki trenutačni prolazni čin, nego trajno stanje njegove blizine među nama, napose po Riječi koju naviještamo, euharistiji koju slavimo, najmanjoj braći u kojoj ga prepoznajemo. Ova svijest potiče kršćane da među ostalim uđu u dijalog i o Istanbulskoj konvenciji, te se zauzimaju za to da saborski zastupnici usvajaju dokumente i donose zakone u skladu s čovjekovim dostojanstvom i njegovim nadnaravnim pozivom, ali ne dajući im nikada pretjerano značenje, kao da naša sudbina ovisi o njima a ne o Isusu Kristu, s nama na životnom putu. Kršćanin je uvjeren da njegova vjernost Isusu Kristu i ljubav koju živi u braku i obitelji, u politici i gospodarstvu kao i na svim drugim razinama života ima veću pobjedničku moć od bilo kojeg ljudskog sustava, te je nastoji svjedočiti, obrazlagati, za nju oduševljavati one koji istinski tragaju za smislom i na taj način biti sol zemlje i svjetlost svijeta. Svojim životom u skladu s otajstvom Isusove ljubavi kršćanin sprječava da se evanđelje pretvori u ideologiju a njegova rasprava završi na zgarištu ideoloških bitaka, istaknuo je biskup Škvorčević.

„Promatrajući grčevitu borbu nekih crkvenih ljudi u Hrvatskoj protiv Istanbulske konvencije, mogao bi netko pomisliti kako to možda čine zbog toga što nisu uspješni u evangelizaciji te očekuju da ih država u tom pomogne svojim zakonima. No, mnoštvo je ljudi u Hrvatskoj koji svjedoče da se putem vjernosti Isusu Kristu u svakodnevnim malim i naoko beznačajnim životnim situacijama, može ljubavlju štiti ženu i obitelj od nasilja, uspješnije od bilo kojeg zakona ili Konvencije. To je poticaj da Crkva u novim društvenim okolnostima s još većom zauzetošću nastavi 'preslavno djelo evangelizacije' i tako ostvaruje svoje poslanje", poručio je požeški biskup.

Uskrsna čestitka sisačkog biskupa Vlade Košića

Sisak, 29.3.2018. (IKA) - Dan Gospodnji, dan je Kristova uskrsnuća. „Zato je svaka nedjelja spomen Uskrsa, mali Uskrs, predokus neba i novog, uskrsnulog života“, piše sisački biskup Vlado Košić u uskrsnoj poruci.

Isus je uskrsnuo. „Svjetlost je pobijedila tamu. Svjetlost je Krist i sjaj koji je obasjao tamu svijeta dolazi iz njegova praznog groba“. Ta je svjetlost zabljesnula rimske vojnike koji su čuvali Isusov grob, obasjala je „apostole Petra i Ivana kad su došli vidjeti prazan grob, ta je svjetlost obradovala žalosnu dušu Marije Magdalene i žena koje su dohrilile na grob, ta je svjetlost obasjala sve apostole i vjernike od tih dana do dana današnjega koji vjerom prihvaćaju Isusovo uskrsnuće. Od tog se događaja živi“, ističe biskup.

Naš hrvatski narod već više od 13 stoljeća, otkako je u 7. st. primio kršćanstvo, ostao je vjeran svome krsnom savezu. Naši su stari vjerovali u uskrsnuće i zato su se borili za „krst časni i slobodu zlatnu“, prolijevajući svoju krv za slobodu i za očuvanje svoga kršćanskog identiteta, stoji u poruci.

Opstali smo i danas imamo svoju Domovinu „koja je slobodna od vanjskih osvajača, ali još nije slobodna od vlastitih tama i zabluda u kojima luta. Jedno od takvih pitanja je i zlo suvremenog totalitarizma koji nam se nudi, a koji kako naše vodstvo tako i naš narod objeručke prihvaća, a nalazi se na polju odgoja i obrazovanja, na području zakona i pravnog poretka, u što sve više dopuštamo da ulaze moderne zablude i čak perverzije. Naša Domovina neće biti slobodna niti izvana, od vanjskih neprijatelja, ako mi kao ljudi i kršćani ne budemo slobodni u sebi od zala, grijeha, nepravdi, nametnutih pogrešnih ideologija, od nove idololatrije koja kao epidemija zahvaća sve više naroda i država. Mi možemo i moramo tome reći: Ne! Da bismo to bili spremni, potrebno je da dopustimo Kristu uskrsnulome da on vlada našim srcima, da on svojom pobjedom i nas povede u borbu protiv zla i smrti, te s njime nadvladamo i postignemo pobjedu života, istine, ljubavi i mira“, zaključuje biskup Košić.

Uskrsna poruka biskupa Kutleše

Poreč, 29.3.2018. (IKA) - Čovjek oduvijek i uvijek čezne za nečim višim, boljim, za onim što bi ga trebalo ispuniti, učiniti sretnim. U našu „tmurnu stvarnost silazi Božja dobrota, Božja ljubav. Utjelovljuje se Sin Božji, postaje čovjekom da bi se približio svakom čovjeku, da bi svakoga čovjeka pozvao na spasenje, na život koji mu je Bog namijenio i za što ga je stvorio. Pozivao je sve i svojom riječju i svojim životom“, ističe u uskrsnoj poruci porečki i pulski biskup Dražen Kutleša.

Isus je uskrsnuo, pobijedio je smrt i ušao u život vječni i za sve nas, da i mi s Isusom Kristom prolazimo ovom zemljom čineći dobro, da nosimo svakodnevn križ te po svojoj smrti s Kristom uskrsnemo i zauvijek živimo. Uskrsnuti znači „već sada i ovdje na zemlji biti u vječnom životu, ostvarivati Božji plan - biti u zajedništvu s Bogom.

To je i jamstvo da će ozračja ljudskih sredina biti prijateljskija, bratskija, otvorenija za sve. Isusovo uskrsnuće poziv je svakom kršćaninu, svakom čovjeku dobre volje da otkrije svoj životni poziv, poslanje i da ga u potpunosti ostvari, ističe biskup Kutleša.

Poreč: Misa posvete ulja

Poreč, 29.3.2018. (IKA) - Misu posvete ulja na Veliki četvrtak, 29. ožujka, devedesetak svećenika i redovnika s područja Porečke i Pulske biskupije proslavilo je zajedno s biskupom ordinarijem Draženom Kutlešom i umirovljenim biskupom Ivanom Milovanom. Biskup Kutleša na početku mise istaknuo je kako se ta misa služi uz ostalo i za sve pokojne biskupe i svećenike te biskupije, u znak zahvalnosti za sve što su tijekom svoga života ugradili u dobrobit mjesne Crkve te kao znak zahvalnosti što današnji kler može ići njihovim stopama.

Nakon čitanja Evanđelja po Luki, ordinarij je homiliju započeo podsjetivši na tri prigode u kojima svetopisamski zapisi govore o tome da je Isus zaplakao: put za svojim prijateljem Lazarom, put nad Jeruzalemom i put u Getsemanskom vrtu. „Dodirnu nas često dječje suze, ali mnogo više nas pogode suze snažnog i hrabrog čovjeka. Kada plače čovjek snažne inteligencije, naviknut da sam sebe kontrolira, onda osjećamo da smo u prisutnosti vrlo duboke i emocionalne tuge. Takve su bile Kristove suze“, istaknuo je biskup.

„Riječi koje smo čuli nad Jeruzalemom, odzvanjaju u našim ušima dajući nam ozbiljnu lekciju. One nam govore da u povijesti naroda, a isto tako i u osobnoj povijesti svakog pojedinaca, postoje tri razdoblja: vrijeme milosti, vrijeme sljepoće i vrijeme suda. Kad Isus govori nad Jeruzalemom već je došlo vrijeme sljepoće, vrijeme milosti i blagostanja je već prošlo i primiče se vrijeme suda“, istaknuo je mons. Kutleša te potom pojasnio svako vrijeme u kontekstu povijesti Jeruzalema, ali i osobne povijesti svakoga čovjeka.

„Vrijeme milosti je bilo vrijeme mira i razvoja Jeruzalema. Vrijeme u kojem se pojavio Isus bilo je ono u kojem je vjera bila gotovo istrošena. Isus je pronašao ljude s licima okrenutim unatrag u prošlost, umjesto naprijed prema budućnosti. Bili su kao djeca koja se vještaju za odjeću roditelja; pravi život nije postojao, prava vjera nije postojala - samo haljine prošlih vremena i vjerovanja. Našao ih je kako jauču pod rimskom čizmom buneći se protiv njegove vlasti i misleći jedino na njegovu propast“, rekao je biskup te nastavio „Najhladniji sat cijele noći je onaj što neposredno prethodi zori, i u onom najtamnijem satu jeruzalemske noći njezino svjetlo nezaustavljivo napreduje, njezina mudrost i veličina dolazi u središte, gotovo neprimjetno, rađa se pod zakonom, da oslobodi one koji su robovali slovu zakona. Njegov život, dan Njegovog propovijedanja bio je Jeruzalemovo milosno vrijeme. Tijekom tog vremena Isus je govorio stvari koje pripadaju njegovom miru, ali su odbacili i Njega i Njegov mir jer se nije uklapao i njihove ratoborne koncepte“, rekao je.

Komentirajući taj milosni dan i dar, Isusov pohod Jeruzalemu, koji označava i milosno vrijeme kada čovjek može prihvatiti Boga, propovjednik je rekao: „U ovom Isusovu dolasku nije bilo izvanjski ništa izvanredno što bi čovjek toga vremena mogao primijetiti. Možemo reći baš isto onako kao i danas kada nas Bog posjećuje. Dan Božjeg pohoda nije dan koji je po nečemu drugačiji od drugih dana. Dan Isusova pohoda Jeruzalemu, dan je njegove beskrajne milosti, ali koji je kratko trajao. To je i poruka za sve nas“, rekao je biskup te istaknuo kako je „naša je dužnost iskoristiti vrijeme koje nam je Bog dao jer nikad ne znamo koliko će trajati. Nema ništa bolnije od tragične spoznaje da je prekasno za nešto učiniti što smo mogli prije učiniti. Svaki čovjek ima priliku prihvatiti Krista kao svog Spasitelja, Učitelja i Gospodara; i ako se ta prilika ne prihvati možda se nikada više neće vratiti. Rad se mora dovršiti, odluke donijeti, dok je dan, prije nego dođe noć“, rekao je.

Komentirajući potom 'vrijeme sljepoće' biskup je naglasio da

se upravo od Jeruzalema, koji je bio obdaren posebnim povlasticama, koji je bio snaga, svjetlost, slava cijele izraelske zemlje, središte prema kojem su svi stanovnici gledali i putovali, izvor narodnih običaja i uvjerenja, upravo se od Jeruzalema, koji je bio i pripravljen za visoko i sveto poslanje - očekivalo da bude polog i čuvar njegove Božanske istine, da se drži čvrsto i da drži visoko one velike istine koje su snaga, život i slava svega čovječanstva. Upravo je igrao onu ulogu, točno onu ulogu koja je trebala povratiti našoj ljudskoj vrsti vjernost i istinu", rekao je.

„U čemu je odgovornost vjerskih i narodnih predvodnika toga vremena?“, zapitao se propovjednik te nastavio: „Zašto je došlo do urušavanja i opadanja misije koju je Bog povjerio Izabranom narodu i Jeruzalemu? U Isusovo vrijeme farizeji, pismoznanci i veliki svećenici bili su oni koji su predvodili stvarno izraelski narod, ali bili su izgubljeni u dubokom duhovnom sljepilu. Njihovi umovi bili su zamračeni i nisu poznavali svjetlost milosti, pa ni svjetlost razuma, oni nisu postali slijepi rođenjem, već svojom tvrdokornošću. Njihova sljepoća nije bila tjelesna nego duhovna i intelektualna. Oni su patili od sljepila duha i uma. Možemo se zapitati što dovodi do ove sljepoće kod čovjeka? Jedino ako otkrijemo koji su postupci vodili farizeje i pismoznance u tu duhovnu sljepoću, moći ćemo ostati uvijek u svjetlu i otvorena duha i uma.“ „Sljepoća uma je potpuno suprotna daru razuma. Možemo reći da se suprotstavlja teološkoj vrlini vjere - jer razum odgovara vjeri. Međutim, duhovna sljepoća se izričito suprotstavlja daru razuma; jer, ova sljepoća označava skrivanje duhovne svjetlosti, a čak i ometanje svjetla razuma, pojasnio je biskup te nastavio: „Zbog sljepoće uma, duhovno svjetlo milosti u duši čovjeka je izgubljeno, a svjetlost u njemu se polagano gasi i prelazi u tamu. Kolika je ta tama u nama toliko će nam biti zli i čini!“ Biskup je nadalje istaknuo, obraćajući se napose okupljenom kleru: „Moramo se zapitati jesmo li u opadanju u ostvarivanju povjerenje nam misije ili njezino ostvarenje nazaduje. To je pitanje na koje ne možemo odgovoriti s obzirom na naše javno djelovanje kao crkvenih službenika i javnih djelatnika. Ne možemo uzeti ni broj vjernika ni naše vjekovne i dobro ustrojene crkvene strukture. To možemo jedino ustanoviti stvarnim duhovnim i moralnim stanjem našeg naroda, mnoštva i milijuna naših vjernika; kao i ozbiljnošću i odanošću duhovnih i svjetovnih predvodnika naroda. Tim mjerilima stojimo ili padamo kako pred Bogom tako i pred svijetom“, rekao je.

Komentirajući napokon i vrijeme suda biskup je istaknuo: „Jeruzalem nije ozbiljno shvatio Isusovo upozorenje. Napravili su i napravili smo veliku pogrešku u poštivanju i procjeni Božjeg suda. Božji sud nije proizvoljan, već rezultat prirodnih zakona koje je on sam stvorio i po kojemu cijeli svemir funkcionira“.

Govoreći o vremenu suda u osobnoj povijesti čovjeka, biskup je istaknuo: „Kad god je čovjek suočen s Kristom, u nekom trenutku taj čovjek prolazi kroz vlastitu osudu. Ako u Isusu ne vidi ništa što bi poželio, ništa čemu bi se divio, što bi volio, onda je osudio sam sebe. Ako se u Isusu može čuditi, odgovoriti, nešto dosegnuti, tada je na putu prema Bogu. Čovjek koji je svjestan svoje vlastite sljepoće, i koji čezne vidjeti bolje i znati više, to je čovjek koji ima otvorene oči i koji je vođen sve dublje u istinu. Čovjek koji misli da sve zna, čovjek koji ne shvaća da ne može vidjeti, to je čovjek koji je istinski slijep bez nade i pomoći. Jedino čovjek koji shvaća vlastitu slabost može postati jak. Jedino čovjek koji je svjestan vlastite sljepoće može naučiti gledati. Samo čovjek koji je svjestan svoga grijeha može oprostiti“. Propovjednik je potom podsjetio na poznatu maksimu: „Što čovjek ima više znanja tražit će se od njega više i bit će mu

na osudu ako ne prepozna dobro kada ga vidi“, te pojasnio: „da su farizeji bili odgojeni u neznanju, ne bi mogli biti osuđeni. Njihova osuda leži u činjenici da su mnogo znali i tvrdili da vide dobro, a ipak nisu uspjeli prepoznati Sina Božjega kad je došao“.

Zaključno, biskup je potaknuo okupljene svećenike i laike da se zapitaju „Postoji li možda takva sljepoća među nama? Nije li možda ovo dan Isusova pohoda? Među nama postoje različite sljepoće; sljepoća ljudi koji ne znaju da su zahtjevi ovog doba drugačiji od onih koji su bili prije“, podsjetio je biskup te pojasnio kako „osim toga, gledamo na sljepoću ljudi koji govore o intelektualnom prosvjetljenju. Istina je da imamo više prosvjetljenu tehničku civilizaciju i više udobnosti, ali manje kulture i poštenja. Više imamo diploma a manje znanja. Imamo više kuće a manje obitelji. Imamo viši stupanj medicine a manje zdravlja. Znamo doći do Mjeseca, ali ne znamo doći do susjedovih vrata“.

„Što s time postižemo? Hoće li to usporiti dan našega suda ili ćemo sami sebe uništiti? Jeruzalem je bio napredan, a Rim je bio na vrhuncu svoje moći, ali rušitelj je već čekao na njihovim vratima. Stoga nam je važno da se pripravimo za dan našega pohoda. Nije to dan promjene, ni političke slobode, ni naprednog intelekta. Moramo ići opet na stari, stari put; moramo se vratiti na jednostavnije manire i na čišći život. Moramo se vratiti spoznaji istine i poštovanju prirodnih Božjih zakona koje nam sam razum nalaže jer odvajanje od Božjih zakona i istine vodi u tamu. Želimo više svjetla, više vjere, više ljubavi. Kristov život i Kristova smrt moraju biti zakoni našega života,“ zaključio je mons. Kutleša.

Prije završnog blagoslova, prema tradiciji da se na kraju mise posvete ulja izrazi čestitke svećenicima koji u tekućoj godini slave svećenički jubilej biskup je spomenuo ovogodišnje slavljenike: vlč. Josip Kalčić slavi 60. obljetnicu svećeništva, vlč. Ivan Prodan 40., te više svećenika slavi 20. obljetnicu svećeništva: Miroslav Paraniak, Željko Rajčić, Daniel Saturi, Dariusz Szymanski i Darko Zgrablić.

Po završetku misnog slavlja, nakon izlazne procesije, u povijesnoj dvorani episkopija, u ime prezbiterija dijeceze biskupima je čestitke za sretan i blagoslovljen Uskrs izrekao generalni vikar biskupije mons. Vilim Grbac te napose istaknuo 25. obljetnicu svećeništva koju će ove godine proslaviti biskup Kutleša.

Misa posvete ulja i susret svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije

Svećenik je predstavnik naroda Božjega, koji ne može pred Boga dolaziti sam, ravnodušan u odnosu na ljudske sudbine, živjeti daleko od svoga stada i ne pokazivati zainteresiranost za uvjete, socijalno stanje i položaj svojih župljana - Bez osobne povezanosti s Kristom, prije ili kasnije, počinjemo osjećati da nam je život prazan, a rad bezuspješan

Đakovo, 29.3.2018. (IKA/TU) – Gotovo čitav prezbiterij Đakovačko-osječke nadbiskupije - svi biskupijski svećenici i svećenici redovnici - okupio se na Veliki četvrtak, 29. ožujka, u prvostolnici Sv. Petra u Đakovu, gdje su slavili Misu posvete ulja. Uz umirovljenog nadbiskupa Marina Srakića, misno slavlje predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić.

Uvodeći u misno slavlje, nadbiskup je pozdravio sve okupljene svećenike, napose umirovljenog nadbiskupa te svećenike koji slave zlatni i srebrni svećenički jubilej. Zlatni jubilej, 50 godina svećeništva, slave mons. Luka Marijanović, kanonik Prvostolnog kaptola, vlč. Zlatko Rajčević, župnik župe BDM Pomoćnice kršćana u Sotinu,

vlač. Stjepan Sokolović, župnik župe Pohođenja BDM u Šumeću i upravitelj župe sv. Grgura Velikog u Kaniži, vlač. Helmut Schumacher, župnik župe Uskrsnuća Gospodinova u Čepinu, vlač. Ilija Raić, umirovljeni župnik, te vlač. Vinko Zec, umirovljeni župnik. Srebrni svećenički jubilej, 25 godina svećeništva, slave vlač. Robert Farkaš, župnik župe sv. Leopolda Bogdana u Slavonskom Brodu, vlač. Marin Knežević te fra Dragutin Bedeničić, OFM, župnik župe Svete Obitelji u Osijeku.

S posebnim pijetom i zahvalnošću nadbiskup se prisjetio dvojice svećenika koji su umrli prošlogodišnjeg Velikog četvrtka vlač. Stjepana Klaića te fra Flavijana Šolca, OFM.

Obraćajući se u homiliji okupljenim svećenicima, nadbiskup je istaknuo kako su po krštenju i svetom redu ucijepljeni u Krista, njemu suobličeni i njegovi suradnici te je Kristov program i njihov kršćanski i svećenički program, „tim više što živimo u Hrvatskoj, a različiti pokazatelji govore da je danas među hrvatskim žiteljima posljedicama ratnih razaranja, privrednog kriminala, nedavne gospodarske krize, visoke stope nezaposlenosti, na osobit način pogođen naš slavonski čovjek“.

Nadalje, nadbiskup je naglasio kako se svakodnevno susrećemo s posljedicama korupcije, političkog pogodovanja, privrednog kriminala, dužničkog ropstva, s odlascima mladih i čitavih obitelji u inozemstvo u potrazi za uređenim društvom i boljim životnim uvjetima. „Susrećemo se s materijalnim i duhovnim siromaštvom u svojoj župnoj zajednici, u našoj nadbiskupiji i u našem narodu. Gospodin nas tako svojim programom, radi kojega je on došao na svijet i radi kojega je i nas pozvao u svoju službu, zasigurno danas pita što je s njegovim programom i sa socijalnim naukom Crkve u našem svećeničkom životu i djelovanju? Pita nas preko siromaha koji svakodnevno kucaju na naša vrata, ali i preko mnogih koji ne skrivaju svoja očekivanja da bismo mi crkveni ljudi trebali dati ozbiljan doprinos kako bi oni najsiromašniji i najugroženiji što lakše podnijeli ova teška vremena“, rekao je nadbiskup Hranić, dodajući kako je svećenik i predstavnik naroda Božjega, koji ne može pred Boga dolaziti sam, ravnodušan u odnosu na ljudske sudbine, živjeti daleko od svoga stada i ne pokazivati zainteresiranost za uvjete, socijalno stanje i položaj svojih župljana, nego nužno s njima i za njih.

Posvijestio je prezbitariju kako im bez intimne povezanosti s Isusom Kristom ponestaje motivacije, oduševljenja, pastirskog zanosa i ljubavi, solidarnosti i spremnosti na velikodušnost i žrtvu iz ljubavi te da postaju poput loza otrgnutih od trsa; suho šibljje, bez života, bez potrebne pastirske zauzetosti i plodova Kristova spasenja. „Našu osobnu povezanost s Kristom ne može ništa nadomjestiti, nikakve naravne sposobnosti, metode rada niti sredstva. Sve to možemo imati, ali bez osobne povezanosti s Kristom, prije ili kasnije, počinjemo osjećati da nam je život prazan, a rad bezuspješan“, kazao je nadbiskup.

U homiliji nadbiskup je uputio i na osporavanja s kojima se ne prestaju suočavati oni koji nastavljaju Kristovo poslanje te napose upozorio na vrstu osporavanja vezanu uz nedosljednost svećenika, dvostrukost života kršćana i svećenika koji čine Crkvu. „Sveti smo po daru Božje milosti, ali smo kao ljudi trajno izloženi slabosti i grijehu. I teško mi sami i crkvena zajednica kojoj pripadamo podnosimo kad nas razgolićuju, kad nam skidaju odjeću i kad nas razapinju prokazujući naše slabosti i dvostrukosti, koje su se uvukle u naše redove i u naš osobni život te blokiraju i razgrađuju lokalnu i sveopću Crkvu. A moramo priznati da nas često osporavaju kako oni koji su na rubu Crkve ili joj uopće ne pripadaju, tako i naši vjernici, nažalost ne samo zbog vjernosti Kristu i evanđelju, nego nažalost i zbog

nedosljednosti te zbog neautentičnosti našeg svećeničkog života i svjedočanstva“, rekao je nadbiskup.

Svećenike je pozvao na služenje u ljubavi, a zaključujući homiliju naglasio kako život svećenika pripada drugima i ima smisla ako sami sebe i svoje svećeništvo pretvaraju u dar i velikodušno se stavljaju na raspolaganje onima kojima su poslani. „Obnovom svećeničkih obećanja, obnovimo svoju pripadnost, ljubav i vjernost Isusu. Potvrdimo mu da želimo biti s njim i molimo ga da trajno ostanemo vjerni njegovim milosnim darovima jer je naša vjernost njemu preduvjet i naše pastirske plodnosti“, rekao je nadbiskup, nakon čega su okupljeni svećenici obnovili svoja svećenička obećanja, a nadbiskup posvetio krizmano ulje.

Liturgijsko slavlje animirao je zbor bogoslova, pod vodstvom mo Ivana Andrića.

Nakon misnog slavlja svećenici su se u Metodovoj dvorani Svećeničkog doma susreli s nadbiskupom Hranićem i umirovljenim nadbiskupom Srakićem, kojima je čestitku u ime jubilaraca i cijelog prezbitarija, redovnika, redovnica i svih vjernika uputio ovogodišnji zlatomisnik mons. Marijanović.

U čestitki podsjetio je kako su tijekom misnog slavlja svi obnovili svoja svećenička obećanja, sa željom da napose prednjače ljubavlju, a narod hrane Božjom riječju i otajstvima. Istaknuo je lijepo duhovno iskustvo: Isus Krist je uskrsnuo! On živi, upravo se zauzima za nas! On je i jučer i danas i uvijek isti! Tu istinu dohvaćamo ne samo svojim očima, već i srcem! To je stvarnost koju neprestano osjećamo, da nam je on blizu, da smo mu po svojem životu važni. On je doista s nama u sve dane do svršetka svijeta. Usprkos svim i čestim katastrofama i nesmiljenim udarcima, mi svoju nadu polažemo u Krista koji je nadvladao smrt i koji zna izlaz iz svih bezizlaznih situacija, rekao je čestitajući mons. Marijanović, poželjevši nadbiskupima i njihovim suradnicima sretne i blagoslovljene uskrsne blagdane, sa željom da se i dalje zauzimaju za život u opustošenoj slavonskoj zemlji te svima učvršćuju nadu, pa i protiv svake nade.

Uskrsna poruka mons. Slobodana Štambuka

Sva moderna 'strujanja' koja idu za tim da posve stave po strani obitelj kao takvu, neka vas mimoiđu i budite hrabri (da, hrabri) u čuvanju svega onoga što se vjekovima pokazivalo kao najvrjednije i najpoželjnije. U svemu tome neka vam pomogne nedjeljna sveta misa i vaša molitva. Našoj nebeskoj Majci Mariji povjerimo sve svoje obiteljske vrijednosti. Čuvajmo svetost očinstva i majčinstva

Hvar, 29.3.2018. (IKA) – Pišem vam ovu uskrsnu poruku i čestitku u svojstvu što mi ga je papa Franjo dodijelio dok novoimenovani biskup mons. Petar Palić ne bude posvećen za biskupa Hvarsko-bračko-viške biskupije. U tom svojstvu rado vam nazivam radostan, sretan i blagoslovljen Uskrs, ističe se na početku uskrsne poruke mons. Slobodana Štambuka, apostolskoga administratora Hvarsko-bračko-viške biskupije, koju je uputio vjernicima trootočke biskupije kojom je upravljao od 1989. godine do njegova odreknuća od službe koje je prihvatio papa Franjo 9. ožujka. „Vašim obiteljima želim puno međusobne ljubavi, zdrave radišnosti, poniznosti u djelovanju i međusobno razumijevanje. Bogatstvo jedne države – to je obitelj. Vrijednost nekoga sela i grada tvore njegove obitelji. Zato vas sve potičem: ne dajte da vam itko razori i poremeti sklad unutar najvažnije ćelije vašega djelovanja, a to je obitelj“, ističe u uskrsnoj poruci mons. Štambuk. „Sva moderna 'strujanja' koja idu za tim da posve stave po strani obitelj kao takvu, neka vas mimoiđu i budite hrabri (da, hrabri) u

čuvanju svega onoga što se vjekovima pokazivalo kao najvrjednije i najpoželjnije. U svemu tome neka vam pomogne nedjeljna sveta misa i vaša molitva. Našoj nebeskoj Majci Mariji povjerimo sve svoje obiteljske vrijednosti. Čuvajmo svetost očinstva i majčinstva", poručio je, uz ostalo, mons. Štambuk. Na kraju je zazvao Božji blagoslov nad imenovanoga hvarškoga biskupa Palića kako bi djelovao za dobro obitelji na području mjesne Crkve koja mu je povjerena. Svećenicima trotočke biskupije poželio je da u pastoralnome radu, kako je istaknuo, "nikada ne posustanu u zdravome njegovanju obiteljskih vrijednosti koje neka bi krasile cijeli naš hrvatski narod". Svoje uskrsno obraćanje zaključio je porukom: „Voli vas vaš dugogodišnji biskup i sadašnji apostolski administrator".

Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu

Zagreb, 29.3.2018. (IKA) - Na Veliki četvrtak, 29. ožujka, u kapelici Vojnog ordinarijata na Ksaveru u Zagrebu proslavljena je Misa blagoslova bolesničkog i katekumenskog ulja i posveta ulja za krizmu. Misu je predvodio vojni ordinarij u RH Jure Bogdan u zajedništvu s umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem, generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD, biskupskim vikarom za pastoral u MORH-u don Markom Medom, koji je novoimenovani generalni vikar VO, i pastoralnim vikarom u MUP-u o. Franom Musićem, OFM. Na misi su koncelebrirali gotovo svi vojni i policijski kapelani uz sudjelovanje pomoćnika kapelana, djelatnika VO, djelatnika MUP-ove Samostalne službe i MORH-ova Samostalnog odjela. Asistirali su đakon i bogoslovi Vojnog ordinarijata.

Biskup Bogdan u propovijedi je govorio o sakramentima i njihovoj važnosti, te o materiji sakramenata. Posebno se osvrnuo na materiju maslinova ulja koje se na Veliki četvrtak posvećuje i blagoslivlja. Govoreći o maslinovom ulju, biskup Bogdan povukao je paralelu s maslinovom grančicom i njenom simbolikom mira. Kao što je Krist Duhom Svetim pomazan – Božji pomazanik, pravi donositelj ljubavi i mira, tako su i prezbiteri, koji participiraju na Kristovu svećeništvu i pomazani su Duhom Svetim i svetim uljem, mironosci i širitelji Božje ljubavi i mira. Unatoč mnogim nevoljama, svi su kršćani u današnjem svijetu po sakramentalnome dostojanstvu i pomazanju mirotvorci i promicatelji Božje ljubavi. Na kraju homilije biskup je govorio o ulju radosti koje se spominje u psalmu 45 (44) i kako su crkveni oci bili oduševljeni ovim riječima tumačeći kako se to odnosi na Duha Svetoga, a Duh Sveti je ta radost. Svećenici bi trebali biti ispunjeni tom radošću i vođeni Duhom Svetim kako bi je mogli unositi u ovaj svijet koji je potreban Božje dobrote i radosti, zaključio je propovjednik. Na kraju mise nakon obreda blagoslova i posvete ulja biskup je čestitao svećenicima njihov dan, dan kad se spominju ustanovljenja toga sakramenta i obnove svećeničkih obećanja. U govorima koje je biskup Bogdan održao na domjenku zahvalio je dosadašnjem generalnom vikaru o. Jakovu Mamiću na svemu što je učinio za Vojni ordinarijat. Pozdravio je i novog generalnog vikara don Marka Među i zaželio mu dobrodošlicu u njegovoj novoj službi. Mons. Bogdan kratko je prikazao i stanje biskupije s kandidatima za svećeništvo, kapelanima i pomoćnicima, te djelatnicima. Prisutnima se obratio i o. Mamić i zahvalio na svemu i moleći za oprostjenje za sve ono što nije bilo dobro, te je novom generalnom vikaru zaželio puno sreće u njegovoj službi.

Misa posvete ulja u krčkoj katedrali

Krk, 29.3.2018. (IKA) - Krčki biskup Ivica Petanjak predvodio je na Veliki četvrtak u krčkoj katedrali Misu posvete ulja. Koncelebrirali su umirovljeni biskup Valter Župan te šezdesetak svećenika i redovnika Krčke biskupije. Biskup Petanjak na početku euharistijskog slavlja pozdravio je biskupa Župana te svećenike koji su se na dan svećeničkog posvećenja okupili u zajedničkoj proslavi. Posebno se spomenuo trojice svećenike biskupije koji su prije 25 godina, na povratku s Mise posvete ulja izgubili živote u automobilskoj nesreći: Andrije Depikolozvana ml., Igora Sau i Mata Bajčića. Prisjetio se i dvojice svećenika koji su se u proteklih godinu dana preselili u vječnost: Anđelka Badurine i Bogumila Daba. Pozdravio je i sve vjernike laike koji su se okupili na misi i preporučio im da podrže svoje svećenike i mole za njih.

U homiliji, biskup se bavio pitanjem svećeničkog identiteta. Danas, kada se pitanje identiteta prezentira vrlo konfuzno, čovjek se lako pogubi i osjeti kao bez orijentacije i ravnoteže, u nemogućnosti da spozna i definira samo uporište svoje osobnosti – svoj vlastiti identitet pa ne zna ni tko je ni kome pripada. Ta kriza identiteta nije mimoišla ni svećenike pa su svećenici, od Drugoga vatikanskog koncila pa do današnjih dana upadali u zastranjenja i stvaranja raznovrsnih ali i promašenih slika o sebi. Tako je prvotna emancipacija rezultirala svećenicima koji su napuštali tradiciju, običaje i pod pritiskom sekularizacije postajali tek javni službenici, političari, medijske ličnosti, zaboravljajući pritom na sveto, na temelj – Krista u kojem kao svećenici moraju biti ukorijenjeni, iz kojeg njihova svećenička služba proizlazi i kojeg po svom životu i djelovanju uprisutnjuju. A kada se to pokazalo promašajem, mnogi su se okrenuli onim predkoncilskim svjetonazorima koji i opet ne pogađaju bit svećeničke osobe i poslanja.

Svećenik može izgrađivati svoju osobnost tek kad prihvati istinu o sebi, a nju ne spoznaje bez odnosa pripadanja. „Biti svećenik znači vidjeti sebe kao darovano biće: svećenik sam jer moje svećeništvo dolazi od Krista, po Crkvi, u trostrukom obliku: bivanja, poslanja i djelovanja. Nije moguće znati tko sam bez onoga kome pripadam. Isto tako, nije moguće pripadati, a ne znati tko sam. Povratak koji je potrebno učiniti je povratak Isusu Kristu i svijesti dara poziva jer svećenik je od Drugoga i drugih, te da tom Drugom, tj. Kristu, i drugima, tj. ljudima, pripada svezama ljubavi, sakramentalnog zajedništva i velikodušne službe. Svećeništvo je stanje posvećenog života, ali nije shvatljivo bez konteksta pripadnosti zajednici, tradiciji i autoritetu svetoga koji ga objavljuje, ustanovljuje. Svećenički identitet nije zajamčen jednom zauvijek nego živi od svetih vrela sadržanih u Kristovu svećeništvu i od evanđeoskih nadahnuća koja trebaju oblikovati njegov život i rad kao svećenika", istaknuo je biskup Petanjak. Također, svećenik svoje svećeništvo vuče iz Kristovog. U Kristovu se primjeru očituje tko su svećenici i komu pripadaju. Razmatrajući Kristov život uočavaju se dva stožerna stupa Isusova života: otvorenost djelovanju Duha Svetoga i slušanje proročkog Pisma u kojem Isus otkriva svoje poslanje. „Spoznaja istinskog identiteta dolazi od Boga, a ne od drugih ljudi. Svećenik otkriva svoj identitet i poslanje nadvijen nad Svetim pismom, pogleda uprtog u Isusa Krista i bogoslužjem zajednici kojoj je poslan", naglašava biskup Petanjak. Uslijedila je obnova svećeničkih obećanja kao izraz trajne želje povezanosti s Kristom i čvrste opredijeljenosti za Krista i čovjeka. Biskup Petanjak blagoslovio je ulje bolesničkog pomazanja te posvetio ulje krizme. Po završetku mise krčki se prezbiterij zajedno sa svojim biskupom okupio i u Biskupskom dvoru.

Misa posvete ulja u splitskoj katedrali

Split, 29.3.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je Misu posvete ulja u jutro Velikoga četvrtka, 29. ožujka, u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma. Svečanost je započela ispred crkve Sv. Filipa Nerija odakle su se svećenici Splitsko-makarske nadbiskupije u procesiji za križem, predvođeni pjesmom bogoslova uputili prema splitskoj prvostolnici gdje su slavili misu kojom su svečano proslavili svoj svećenički dan. Na taj dan ustanove Euharistije, svećenici su obnovili svoja svećenička obećanja, a nadbiskup je posvetio ulje za sakramente krštenja, potvrde, bolesničkog pomazanja i sv. reda.

Pozdravivši ninskoga nadbiskupa Martina Vidovića, provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joška Kodžomana i provincijala trećoredaca o. Ivicu Martinovića, generalnog vikara Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslava Vidovića, prepozita Metropolitanskog kaptola u Splitu mons. Nediljka Antu Ančića, sve nazočne svećenike, njih više od stotinu, i one koji su bili spriječeni doći, redovnike i redovnice, bogoslove te brojne okupljene vjernike, nadbiskup Barišić je izrazio radost zbog zajedništva i povezanosti sa željom da budu još svjesniji poziva i poslanja te obnove ljubavi i vjernosti Bogu. Uvodeći u misno slavlje mons. Barišić istaknuo je kako se danas u slavlju diljem svijeta Crkva okuplja u svojim prezbiterima praćena od svojih vjernika, oko svojih biskupa, jer slavi dan uspostave svećeništva i dan ustanovljenja euharistije. „Želimo danas zahvaliti Gospodinu što nas je uvažio preko svake mjere. Nismo dostojni, ali ako ti tako kažeš Gospodine da jesmo onda ćemo nastojati biti takvi“, kazao je prisutnim svećenicima. „Svatko od nas danas živi memoriju svoga ređenja. Bilo je to za nekoga prije par godina, za nekoga deset, dvadeset, pedeset godina, ali sve te godine imaju isti izvor, a to je Posljednja večera, dvorana u Jeruzalemu. Svatko od nas je doživio na svoj način Petrove riječi 'idi grešan sam čovjek Gospodine', jer smo se smatrali nedostojnim“, kazao je na početku propovijedi nadbiskup Barišić. Podsjetio je i na Gospodinovo ohrabrenje kada im je rekao kako nisu sami i kako će bit uz njih svojom milošću. „I mi smo se usudili učiniti taj korak naprijed premda dar koji smo primili daleko nadvisuje naše zasluge i kvalitete, razumijevanje i spoznaje“ i dodao kako je Gospodin učenike tako pridružio sebi da im je dao sebe, svoje poslanje, učinio ih vidljivom prisutnošću samoga sebe u njima kroz vremena i prostore.

U nastavku je naglasio kako je Gospodin na Veliki četvrtak ostavio i najveći od svih darova, dar samoga sebe u sakramentu euharistije. Euharistija znači potpunu darovanost i naša duhovnost je euharistijska duhovnost. Gospodin ostavlja, također, sakrament reda koji treba euharistiju priopćavati drugima. „Zato je ovo naš dan memorija koja je duboko upisana, neizbrisiva u našem životu jer je odredila naš život, naš identitet. Ovo nije samo dan naše memorije nego i naše nade. Možda smo se umorili i zasitili, možda smo rastrgnuti i na svoj način smo površni. Ali potrebno je danas pred Gospodinom to priznati i u zahvalnosti ga zamoliti da nas ohrabri i osvježi kako bismo bili živi i prepoznatljivi dio prezbiterija koji s nama treba rasti“, kazao je nadbiskup. Potom se obratio vjernicima te ih zamolio da razumiju svoje svećenike, da im pomognu u njihovu poslanju i da mole za njih. Na kraju misnog slavlja nadbiskup je čestitao svim svećenicima njihov dan i da poželio da obnovljeno predanje Gospodinu bude ohrabrenje bogoslovima koji su na putu poziva kao i svima onima koji će osjetiti poziv Gospodinov i koje će Gospodin nagraditi svećeničkim pozivom. Slavlje se nastavilo za zajedničkim stolom u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu.

Misa večere Gospodnje u požeškoj katedrali

Požega, 29.3.2018. (IKA) - Na Veliki četvrtak, 29. ožujka, požeški biskup Antun Škvorčević u katedrali u Požegi slavio je Misu večere Gospodnje u zajedništvu sa svećenicima djelatnim u župi sv. Terezije Avilske i u središnjim biskupijskim ustanovama. Pozdravljajući vjernike, biskup je rekao da su se „okupili kako bi se spomenuli onoga što je Gospodin Isus Krist u predvečerje svoje muke naumio s nama: ustanoviti euharistijsku gozbu, da bi u njoj snagom ljubavi svoje žrtve bio trajno među nama prisutan, tom nas snagom okupljao u zajedništvo Crkve i hranio za vječni život“. Pozvao je sudionike slavlja da Gospodinu Isusu zahvale što je po euharistiji „prisutan među nama, i što nam daruje kruh za život vječni“. Posebni pozdrav uputio je prvopričesnicima, poručivši im da će prvog pričesti biti na poseban način uključeni u dinamizam Isusove ljubavi.

U homiliji biskup se osvrnuo na običaj da vjernici nakon krsnih, prvopričesničkih, krizmaničkih, ženidbenih i drugih slavlja u svojim obiteljima običavaju priređivati velike gozbe, i kako ih svećenici upozoravaju da pritom ne pretjeruju i ne potroše previše novca. Ustvrdio je da je veoma zanimljivo da ljudi shvaćaju kako se kroz sjedanje za zajednički stol i zajedničko blagovanje, događa nešto više negoli je samo trošenje hrane. Zanimljivo je također da je zajedničko blagovanje od samih početaka čovječanstva i u svim kulturama i civilizacijama jedna od temeljnih gesta u kojima se događaju susreti među ljudima. Biskup je podsjetio da kuharice u hranu koju pripremaju za svadbenu ili neku drugu gozbu, utiskuju svoju brižnost, ljubav i radost. Slično i mladenci kao i uzvanici na slavlje. Postoji dakle u zajedničkom blagovanju jedan duhovni dinamizam koji prolazi kroz ljudska srca i međusobno povezuje sustolnike dubokim duhovnim sastavnicama, koje ne uspijevaju dokraja izreći.

Napomenuvši da o tom iskustvu blagovanja govore naviještena misna čitanja, rekao je da prvo čitanje propisuje kako se spomen na Božje djelo oslobođenja izraelskog naroda iz egipatskog ropstva treba vršiti blagovanjem pashalne večere. Ustvrdio je da je Isus svojom posljednjom večerom tom pashalnom blagovanju dao novo značenje: „On je jednostavnu gestu blagovanja po svom tijelu položenom za nas i po krvi prolivenoj za nas povezo s dioništvom u novom i vječnom savezu“. Rekao je da ga žalosti činjenica kad neki vjernici, koji inače razumiju značenje i važnost zajedničkog blagovanja, svojim nedolaženjem na nedjeljnu misu svjedoče ravnodušnost za euharistijsko blagovanje. Nezamislivo je da sudionik nekog slavlja ne okusi ništa sa slavljeničkog stola, jer se na taj način isključuje iz one duboke dimenzije koja se ostvaruje blagovanjem.

Pojasnio je kako euharistija „nije spomen na nekog pokojnika, koji s vremenom može izbljediti u pamćenju ljudi, nego čin živoga Isusa Krista koji je pobijedio smrt, te snagom Duha Svetoga ostvaruje svoje djelo, i čini nas dionicima svoje žrtve ljubavi“. Pozvao je nazočne da se obnove u istini onoga što se s njima događa u presvetoj euharistiji kako bi onda sabranije, pobožnije i zahvalnije sudjelovali u njezinom slavlju. Upozorio je da je „euharistija po Isusovu nalogu prvenstveno blagovanje, ali da nas Gospodinova prisutnost u tom otajstvu potiče da se i nakon euharistijskog slavlja na poklonstveni način zaustavimo pred tim otajstvom“. Rekao je da se uvijek raduje kad u katedrali zatekne nekoga tko kleči i moli pred Svetohraništem, a da se posebno raduje mladima Grada koji se svake subote navečer okupljaju na euharistijsko klanjanje i tako ispunjavaju svoja srca snagom Isusove ljubavi, duhovno izgrađuju i postaju ljudi velika duha.

Biskup je podsjetio sudionike slavlja da je evanđelist Ivan,

uz gestu blagovanja, u svom evanđeoskom izvještaju zabilježio među ostalim i Isusovu znakovitu gestu pranja nogu apostolima. Istaknuo je da je on oprao noge i svom izdajniku Judi. Dok je Judu pokretao otrov u duši i izdajnička nemoć, u Isusovoj duši je bila moć koja prašta i ljubi. Pozvao je vjernike da se u obiteljima i u društvu po Isusovu primjeru trude očitovati karitativne geste plemenitosti i ljubavi jednih prema drugima te na taj način svjedoče svijetu da će na kraju pobijediti Bog svojom dobrotom i ljubavlju.

Misa večere Gospodnje u zagrebačkoj katedrali

Zagreb, 29.3.2018. (IKA) - Na Veliki četvrtak, 29. ožujka, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u zagrebačkoj prvostolnici Misu večere Gospodnje u zajedništvu s pomoćnim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim, te kanonicima i drugim svećenicima na službama u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Ukazujući na znakovitost toga slavlja, kardinal Bozanić uvodno je naglasio kako je to misa zahvale Bogu za njegovu trajnu prisutnost među nama u Isusu, u euharistiji.

U homiliji biskup Šaško napomenuo je kako se „današnji spomen ustanovljenja euharistije i Isusovu euharistijsku gestu pranja nogu nerijetko pokušava tumačiti isključivo društvenim kategorijama izlaženja ususret potrebnima, prihvaćanja čovjeka i solidarnosti sa siromašnima i s onima koji trpe". No, ta je gesta puno više od crkvenoga pristupa rješavanju socijalnih pitanja. „Mi smo danas radosni, jer slavimo Božji dar koji je pokretač i kršćanske kulture solidarnosti. Danas u središtu nisu problemi i pitanja nego rješenje i odgovori. Danas više nego u ostalim slavljinama osjećamo da smo zajednica koje nije okupljena zbog zemaljskih razloga, nego nas Gospodin okuplja po ljubavi koja je u nama, snagom svoje prisutnosti u istini živoga Kruha i prolivene Krvi koja ispire naslage neistine i vraća radost Saveza s Bogom". U tom je duhu upitao „što bismo bili bez dara euharistije; što bez Kristova dolaska i njegove žrtve kojom nam otkriva odakle život ljudi i svijeta, kamo smo upućeni i gdje je punina radosti i smisao svih naših traženja i čežnja?" Posebno ukazujući na početak misnog evanđelja, biskup je rekao kako tu nalazimo na temelj na koji upućuje Isus: „Budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio." Propovjednik je pojasnio da taj „do kraja" trebamo shvatiti ponajprije vremenski: dakle, do zadnjega daha u kojemu predaje svoj duh. No, trebamo ga shvatiti i načinski – kako nas je ljubio. Ljubio nas je do krajnjih granica, do trenutka najveće boli, kada bi se svaki čovjek povukao. Tu ljubav nam ostavlja u euharistiji, u sakramentu koji zahvaća cijelo naše biće i preobražava ga ljubavlju. Taj dar osjećamo svim osjetilima, sa svim što označuje našu ljudskost, ali nam je dan da bismo ga prihvatili i ondje do kuda ne dopire naš uvid, nego je djelo Božje ljubavi u nama, čudesno i neizrecivo. Jer, euharistija nas mijenja i vodi putem od naših očekivanja do ostvarenja Božjega plana.

Euharistija na tako jednostavan i dubok način očituje tko je čovjek, kako živjeti čovječstvo, kako prihvaćati druge i zašto čovjek bez Boga, bez Boga objavljenoga kao ljubav, u Isusu Kristu, ostaje u nerazumijevanju pred običnom gestom služenja drugima. Upozorio je da bez izvorišta u ljubavi i bez vječnosti u kojoj ljubav ima smisao, svijet i čovjek se ne mogu razumjeti, te podsjetio da to lako vidimo u onome što pokušava svaka ideologija, stara ili nova, svejedno. Ideologija redovito ostaje zatvorena u zemaljske razloge, u sebičnost prolaznosti. I nije čudno da svaka ideologija ima poteškoća s kršćanstvom, s jezgrom kršćanske vjere koju

slavimo u ovim danima svetoga Trodnevlja. Naime, budući da ne daju odgovor na pitanje postojanja i smrti; budući da im ostaju nedokučive zadnje stranice Evanđelja i zadnje stranice Svetoga pisma, ideologije redovito ulažu neskriven napor i sredstva da bi osporile prve stranice Biblije, poglavito one o Božjemu stvaranju čovjeka, o čovjeku koji živi kao muško i žensko, u očitovanju otajstva ljubavi. U tome pokušaju mijenjanja judeo-kršćanske antropologije, koristeći danas umivena ideološka sredstva, koja u konačnici vode u neki od oblika totalitarizama, zapravo vidimo izbjegavanje nužnosti odgovora na pitanje o ljudskoj ograničenosti, o ljudskoj smrtnosti i življenju, koje bez vječnosti ostaje nerazumljivim izvorom nezadovoljstva. Niti jedna ideologija ne uspijeva dati odgovor na pitanje vječnosti, a da pritom imaju smisla: poštovanje čovjeka, žrtva za bližnje, briga za stvoreni svijet, ljudska tjelesnost, sloboda i savjest, posvijestio je propovjednik.

Na kraju homilije biskup Šaško je ukazujući na važnost euharistije podsjetio kako nam je ona darovana, da bismo bili darovani Bogu i jedni drugima. „Euharistija nam omogućuje da s ovoga slavlja izađemo preobraženi ljubavlju kojom nas Isus ljubi – do kraja. U toj se ljubavi prepoznaje veliki Božji plan i malene geste, jednostavna djela, pozornost i osjetljivost u svakidašnjemu životu. Večeras smo pozvani u zajedništvu svojih bližnjih čuti i vidjeti, dodirnuti, osjetiti mirisom i okusom blizinu Boga i dopustiti Gospodinu da nam opere noge u svojoj ljubavi. Koliko god naslage života izgledale teške, one su samo prašina pred Gospodinom koji nam je darovao vječnost."

Po završetku homilije kardinal Bozanić oprao je noge dvanaestorici bogoslova. U molitvi vjernika spomenuli se i biskupa Šaška koji je na današnji dan prije deset godina zaređen za biskupa. Nakon popričesne molitve, Presveto je u procesiji prenijeto na pomoćni oltar pred kojim su se vjernici zadržali u molitvi.

Održana prva riječka „Visita Iglesia"

Mladi Riječke nadbiskupije u sedam crkava razmatrali sedam postaja Isusove muke

Rijeka, 29.3.2018. (IKA) - Na Veliki četvrtak, 29. ožujka, u Rijeci se prvi puta održala „Visita Iglesia", pobožnost kojom su mladi Riječke nadbiskupije, predvođeni povjerenikom za mlade vlč. Markom Šaricem, posjetili sedam riječkih crkava u kojima su razmatrali sedam postaja muke Isusove: od uhićenja, suđenja do raspeća. Tu je prekrasnu pobožnost pokrenuo sv. Filip Neri u 16. st i ona se održala sve do danas u Rimu, ali i u drugim dijelovima Italije i svijeta. Na tom tragu Ured za mlade Riječke nadbiskupije odlučio je uoči Velikog petka pokrenuti ovu pobožnost u Rijeci tijekom koje su sudionici hodočašća, obilazeći riječke crkve, zajedno razmatrali muku Gospodina Isusa Krista. Pobožnost je započela u crkvi Gospe Lurdske. Zatim su mladi u procesiji krenuli prema crkvi Sv. Jeronima i potom u riječku prvostolnicu, katedralu Sv. Vida iz koje su se spustili u crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije. Uslijedilo je uspinjanje trsatskim stubama uz pjesmu i molitvu krunice prema Majci Božjoj Trsatskoj. Nakon molitve u trsatskom svetištu i kratkog predaha, zaputili su se prema crkvi Sv. Ane i posljednjoj postaji - crkvi Sv. Terezije od Djeteta Isusa. Tamo su zajedno sa župljanima slavili Misu večere Gospodnje koju je predvodio župnik te župe Ivan Šarić. Svećenici spomenutih riječkih crkava radosno su dočekivali mlade i rado se s njima zadržali u razmatranju i molitvi. Po završetku pobožnosti, čiji središnji događaj je bio slavlje Mise večere Gospodnje uslijedila je okrepa i druženje koje je za njih pripremio vlč. Šarić sa svojim župljanima.

Uskrsna čestitka nuncija Pinta

Zagreb, 29.3.2018. (IKA) - „U ovo korizmeno vrijeme kršćani se pripremaju za blagdan Uskrsa molitvom, postom i pokorom. Tako započinje korizmeni hod koji je papa Franjo nazvao duhovnom agonijom. Pozvani smo molitvom se suočiti sa zlom, kako bismo ga, uz Božju pomoć, mogli pobijediti u našem životu“, ističe apostolski nuncij Giuseppe Pinto u uskrsnoj poruci vjernicima. Korizma je vrijeme pokore, ali nije žalosno vrijeme, dodaje papa Franjo, nego je radosna i ozbiljna obveza da se oslobodimo svoje sebičnosti i obnovimo se po milosti krštenja.

Lukino Evanđelje prikazuje Isusa razapeta na križu između dvojice razbojnika. Oni predstavljaju cijelo čovječanstvo. Obojica su bili krivi, ali samo jedan je povjerovao u Isusa i prihvatio ga kao spasitelja, kao Sina Čovječjega koji je nepravedno ubijen, kako su proroci i navijestili.

„Sudjelujući u obredima Velikog tjedna i u pokorničkim procesijama, ne smijemo zaboraviti da će Misterij smrti i Života biti plodonosan, ako osjetimo u našim srcima riječi pomirenja i oprostjenja Onoga, koji nas je umrijevši na križu spasio i dao nam da živimo kao uskrsnuli“, zaključuje nadbiskup Pinto.

Mise Večere Gospodnje u Varaždinu

Varaždin, 29.3.2018. (IKA) - Na Veliki četvrtak, 29. ožujka, varaždinski biskup Josip Mrzljak u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu predvodio je Misu večere Gospodnje. S biskupom su slavili preč. Ivan Rak, kancelar Varaždinske biskupije, zatim kanonici Stolnog kaptola; preč. Josip Koprek i preč. Damir Bobovec, preč. Damjan Koren, kanonik Čazmansko-varaždinskog zbornog kaptola, i vlč. Nikola Tomašević.

U propovijedi biskup je naglasio kako čovjek teško može shvatiti veliko otajstvo naše vjere kada Bog postaje jednim od nas. Nije stoga lako prihvatiti da Bog među ljudima živi običnim ljudskim životom. „Teško je to razumjeti, može se prihvatiti samo vjerom. Taj Bog u Isusu Kristu želi biti jedan od nas, običan čovjek, ali još i više od toga, želi se poniziti kao sluga. Želi biti najmanji i najponizniji čovjek. Prije Posljednje večere Isus je učenicima prao noge. Nimalo nas ne čudi Petrova reakcija kada ga odbija, ne želeći da mu Isus pere noge. To je ljudska reakcija. Ali Isus mu govori kako neće imati udjela s njime ako mu ne dozvoli oprati mu noge. Petar mu odgovara 'tada, Gospodine, ne samo noge, već također ruke i glavu!' To Isus zaista čini s nama ljudima - on nas pere od zla i grijeha te nam svojom blizinom poručuje kakvi mi trebamo biti jedni prema drugima. A kada čovjek misli da je Isusovo pranje nogu vrhunac poniznosti, On ide još niže, još dublje - samoga sebe nam daje za hranu. Govori apostolima: „Ako ne budete jeli tijela Sina Čovječjega i ne budete pili Njegove krvi, nećete imati života u sebi“. Čovjek se pita pa kako je to moguće. Kakva je to tajna naše vjere i našega Boga koji dolazi k nama i želi nam biti tako blizu? On nam želi biti život. Često nam ne dolazi do svijesti kako i koliko Bog želi biti blizu čovjeka, ali isto tako koliko On želi da mi idemo k Njemu. To je vrhunac ljubavi koje Bog pokazuje prema čovjeku onda kada samoga sebe daje za čovjeka, kada odlazi na križ da bi nas otkupio i na taj način nam pokazao svoju ljubav. Zato je Vazmeno otajstvo, Isusova muka, smrt i uskrsnuće, središte naše vjere i sigurno da s posebnim raspoloženjem i vjerom želimo proživjeti ova tri dana" poručio je u homiliji varaždinski biskup.

Nakon propovijedi biskup Mrzljak oprao je noge dvanaestorici angažiranih vjernika laika. Nakon pričesti uslijedio je obred prijenosa Presvetog u svetohranište pokrajnje kapele Sv. Franje Ksaverskog.

Misa večere Gospodnje u đakovačkoj katedrali

Đakovo, 29.3.2018. (IKA/TU) – U koncelecijaciji generalnog vikara mons. Ivana Čurića te još četrnaestorice svećenika, Misu večere Gospodnje u đakovačkoj katedrali Sv. Petra 29. ožujka predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. U homiliji podsjetio je na detalje Posljednje večere: na kruh u kojemu je Isus dao sama sebe, na vino koje poistovjećuje sa svojom krvlju, koju je prolio iz ljubavi prema čovjeku: „Pijući to vino mi postajemo jedno s Isusom. Isus vidi u krvi ponajprije izraz svoje ljubavi, a zatim govori o krvi saveza. Podsjeća na savez koji je Bog sklopio sa svojim izraelskim narodom. U svojoj smrti na križu on obnavlja taj savez i poručuje nam da se Bog u njemu zauvijek povezuje s ljudskim rodom. Krvlju svoga Sina on pečati savez s čovječanstvom. Uz nas se veže zauvijek, ljubavlju koja nikada ne prestaje.“ Kazavši kako nas Posljednja večera sjedinjuje ne samo s Isusom, nego i s drugim vjernicima koji zajedno s nama slave Euharistiju, nadbiskup je pojasnio kako je euharistijska gozba početak Crkve: „Oni koji zajedno slave euharistiju postaju u Kristu Isusu jedno. Tako je Posljednja večera Velikoga četvrtka mjesto na kojemu crkvena zajednica slavi svoj pravi temelj: Sam Isus Krist je spona koja međusobno povezuje ljude. To je božanska spona koja trajno kroz povijest međusobno sjedinjuje najrazličitije ljude.“

Ponavljajući riječi pape u miru Benedikta XVI. kako iz blagovanja euharistije izlazimo tajanstveno izmijenjeni – Krist nas hrani sjedinjujući nas sa sobom, on nas „privlači u sebe“, nadbiskup je istaknuo: „Mi postajemo na Isusovu sliku. Postajemo jedno s njim. Isus kojega primamo postaje naše nadahnuće i naša pokretačka snaga. On nas suobličava sebi. Euharistija tako donosi novost u naš život, ona nas mijenja i postaje kriterijem vrednovanja svih naših osobnih, ali i društvenih odnosa. Isus ustvari postaje kriterij našega gledanja na druge ljude i na stvarnost oko nas.“

Nastavljajući homiliju, nadbiskup je pozornost stavio na pranje nogu, koje za evanđelista Ivana predstavlja oprostajni obred kojim Isus još jednom sažima čitav svoj život i izražava najdublju namjeru svoga djelovanja. „Isus odlaže haljinu svoje božanske naravi i pojavljuje se s lanenim platnom kao rob. Bog postaje čovjekom i djeluje prema nama ljudski. Perući nam noge iskazuje nam služenje u ljubavi. Pere nas i ozdravlja od zla, od oholosti, od nadmenosti nad drugima i poziva nas na poniznu ljubav i velikodušno služenje“, rekao je nadbiskup, dodajući kako se Isus na križu prigraba najdublje k nama ljudima – prigraba se do u prašinu smrti; u svojoj smrti na križu dodiruje naše rane i ozdravlja ih svojom ljubavlju.

Zaključujući homiliju, nadbiskup je podsjetio kako je Isus na Posljednjoj večeri uputio apostole da i oni jedni drugima trebaju prati noge te je potaknuo okupljene vjernike da se poput Isusa prignu k svojoj braći i sestrama, dodirujući ih ondje gdje su uprljani, gdje sami sebe ne mogu prihvatiti. Naglasio je: „Trebamo ih prihvatiti, očistiti svojom ljubavlju, poljubiti njihovu ranu, njihovu slabost i bol.“ Nakon homilije nadbiskup je oprao noge dvanaestorici „apostola“, a po završetku misnog slavlja u svečanoj procesiji prenio je Presveti Oltarski Sakrament na pokrajnji oltar sv. Dimitrija, gdje je nastavljeno klanjanje, kojemu su pristupili brojni vjernici. Misno slavlje animirao je Mješoviti katedralni zbor i Zbor bogoslova, pod vodstvom mo Ivana Andrića i orguljsku pratnju mo Vinka Sitarića.

Premijer Plenković posjetio biskupa Štambuka

Hvar, 30.3.2018. (IKA) – Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković posjetio je na Veliki petak, 30. ožujka, za posjeta gradu Hvaru, mons. Slobodana Štambuka, apostolskoga administratora Hvarsko-bračko-viške biskupije, u prostorima Biskupskoga ordinarijata. Bio je to oproštajni posjet premijera Plenkovića mons. Štambuku nakon što je papa Franjo prihvatio 9. ožujka biskupovo odreknuće od službe i novim hvarsko-bračko-viškim biskupom imenovao svećenika Dubrovačke biskupije mons. Petra Palića. Time je mons. Štambuk postao apostolski administrator trotočke biskupije sve do ustoličenja novoga biskupa koji će biti zaređen 30. travnja u Hvaru. Hrvatski premijer zahvalio je, pritom, mons. Štambuku na svemu što je učinio za obnašanja biskupske službe, zaželjevši mu puno zdravlja i mira za umirovljeničkih dana.

U pratnji predsjednika Vlade bio je i župan splitsko-dalmatinske županije Blaženko Boban koji je mons. Štambuku darovao sliku s likom hrvatskoga blaženika zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca. Za posjeta mons. Štambuku u pratnji su bili vijećnik u skupštini Splitsko-dalmatinske županije Kruno Peronja, predsjednik Gradskoga vijeća u gradu Hvaru Jurica Miličić i načelnik Sućurja na Hvaru Ivan Slavić.

Obredi Muke Gospodnje u Krku

Ako netko i danas tvrdi da je Bog mrtav možda dobro tvrdi, jer onakav bog kakvog smo stvorili u svojim glavama i kakvim ga prikazujemo, zaista nije ni vrijedan postojanja, upozorio biskup Petanjak

Krk, 30.3.2018. (IKA) - Na Veliki petak, 30. ožujka, krčki biskup Ivica Petanjak predvodio je u krčkoj katedrali obrede muke i smrti Gospodinove. Nakon Službe čitanja, okupljenima se obratio homilijom. Povezao je događanja u Getsemanskom vrtu, gdje se Isus s učenicima povukao na molitvu i gdje po Judinoj izdaji započinje njegov proces i muka, s događajima u Edenu: kada na početku svijeta Bog razgovara s Adamom i Evom u raj u zemaljskom.

Događaji iz Edenskoga i Getsemanskog vrta nisu povezani samo zbog sličnosti ambijenta u kojima se odvijaju već „nadasve zbog tragične i trajno prisutne zbilje u kojoj se Bog i čovječanstvo nalaze na istom mjestu, međusobno se traže, a nikako da se susretnu, a kad se napokon susretnu, onda se sukobe." U Edenu Bog traži čovjeka, a on se, od straha pred njim, skriva. U Getsemaniju čovjek dolazi tražiti Boga, ali ne kako bi ga susreo već izdao, uhvatio i ubio.

„Od onog trenutka kad je prvi čovjek bio udaljen iz vrta, Bog se nije prestao vraćati natrag u taj vrt, lutati po njemu, tražiti nas, kao što se zaljubljenik vraća na mjesto gdje je nekad bio sretan s onom koju je ljubio, sve se nadajući ponovnom susretu na starom mjestu. Kad smo napokon došli k njemu, nismo došli da se s njime izmirimo nego da dovršimo izdaju koju smo započeli na početku povijesti, ali ne samo u neposlušnosti ili izbjegavanju susreta s njim, nego s nakanom da ga se domognemo i zauvijek uklonimo iz svog života i iz naše povijesti. Bog je svjestan čovjekove želje da ga eliminiira iz svoje povijesti i postane gospodarom njezina tijeka, ali ipak ne odustaje od ljudi. Šaljući na svijet svoga Sina, zaigrao je na posljednju kartu, na sve ili ništa, sve u želji da povрати odnos narušen našom pobunom. Zato ne prestaje izlaziti nam u susret i ne sakriva se od nas kao mi od njega", pojasnio je biskup.

Tragedija je da isti odnos čovjeka prema Boga traje i danas: „kroz cijelu povijest mi se nismo promijenili, ostali smo isti, još uvijek tražimo Boga od koga se treba sakrivati. Kakva kontradikcija i konfuzija u nama samima. Tražimo Boga od

kojeg bježimo, od koga se skrivamo, koga se treba bojati. Tako potvrđujemo naše krive projekcije Boga, iz kojih proizlazi i naše osorno ponašanje prema njemu."

Mi Boga ne možemo upoznati kao drugog čovjeka, ne možemo uhvatiti njegovu ćud i pokušati zagospodariti njime. „Jedini način da se Boga upozna je da se uspostavi odnos s njim, da se s njime sklopi savez, da ga se nasljeđuje i živi s njim, upravo na onaj način koji je Isus predložio svojim učenicima kad ih je pozivao: „Dođite i vidjet ćete. Dođite i ostanite sa mnom" (usp. Iv 1, 38)."

„Bogu ne treba nikakva vrsta obrane i ako ga pokušavamo ubiti fizički, filozofski, znanstveno, okretanjem leđa njemu... On to dopušta. Ne brani se, ne uvjerava, ne prisiljava bilo koga da ga prizna Bogom ili da uspostavi odnos s njim. Ako netko i danas tvrdi da je Bog mrtav, možda dobro tvrdi jer onakav bog kakvog smo stvorili u svojim glavama i kakvim ga prikazujemo, zaista nije ni vrijedan postojanja. Takav bog treba umrijeti jer i ne postoji, jer je lažni bog - to je naša kreatura boga koja ni po čemu nema veze s onim Bogom koji se objavljuje, koji neumorno traži čovjeka, koji želi naše spasenje, koji se slobodno predaje u naše ruke. Bog je spreman i u smrti ljubiti i opraštati i to tako da onaj rimski satnik koji je gledao tko zna koliko razapetih, mora reći: „Ovaj je čovjek uistinu Sin Božji" jer nitko do sad nije umro na ovaj način, jer je ovaj čovjek potpuno drukčiji od svih dosad. U tom smislu, smrt Isusova ne prekida naš odnos s njime, nego ga čini mogućim. To osjeća svaki onaj koji ima zrno vjere u sebi i zato je Veliki petak poseban dan kad se svatko usudi doći do Isusa raspetoga, pogledati ga, pokloniti mu se, poljubiti ga, stati i ostati u molitvi i razmišljanju."

Usljedio je otkrivanje križa i klanjanje križu, a zatim su se vjernici, predvođeni biskupom i svećenicima, uputili na procesiju s moćima svetog Križa ulicama Krka, ispunivši ih korizmenim napjevima.

Uskrсна čestitka predsjednice i potpredsjednika Hrvatske redovničke konferencije

Zagreb, 30.3.2018. (IKA) - Predsjednica Hrvatske redovničke konferencije s. Ana Marija Antolović, ASC, i potpredsjednik fr. Slavko Slišković, OP, uputili su zajedničku uskršnu čestitku za koju su geslo uzeli riječi iz Ivanova evanđelja „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši".

„Svetkovina Uskršnuća Gospodnjega ne traje samo jedan dan pa ni osam dana, već pedeset dana: od Nedjelje uskršnuća Gospodinova pa do svetkovine Pedesetnice, vrijeme je to Otajstva Gospodnjeg uskršnuća, Otajstva njegova mističnog tijela ovdje na zemlji - Crkve. Izbor misnih čitanja, kroz ovo vrijeme, tematski je usklađen da nam približi vazmeno otajstvo kao svojevrsni nastavak korizmenog hoda. Poput Petra i Ivana i mi smo na svome krštenju 'ušli u Kristov grob' i s njime suuskršnuli.

Dobro je stoga prisjetiti se otajstva krštenja i Božjih obećanja u koja nas krštenje uvodi i milosti koja nam je posredovana za razumijevanje i ulazak u uskršno otajstvo koje je temelj naše vjere. Želim vam radostan Uskrs, pun mira! Neka vas oslobodi svake tjeskobe. Kristovo uskršnuće je jače od svih ovozemaljskih prijetnji i nemira. Sretan i radostan Uskrs!", ističu u čestitki.

Jedinstvena cjelonoćna procesija „Za križem“ na otoku Hvaru

Hvar, 30.3.2018. (IKA) – Uz pjev „Nut mislimo o tem danas, ki na križu umri za nas“ započela je na Veliki četvrtak, 29. ožujka, u 22 sata cjelonoćna procesija „Za križem“ na otoku Hvaru u kojoj su sudjelovali brojni otočani i tisuće hodočasnika iz brojnih srednjodalmatinskih gradova i mjesta. Ta jedinstvena procesija na otoku Hvaru održana je u noći s Velikoga četvrtka na Veliki petak te je završila ujutro u crkvama gdje je i započela. Pokornička je to procesija koju pripremaju i predvode bratovštine, a nastala je nakon čudesnoga događaja sa sv. Križićem, koji je 1510. godine proplakao u Hvaru nakon pobune koja se dogodila u tom gradu. U više od pet stoljeća dugoj pučkoj pobožnosti na tom otoku sudjeluju stanovnici središnjega dijela i to vjernici iz župa Jelsa, Pitve, Vrisnik, Svirče, Vrbanj i Vrboska. U središtu cjelonoćne procesije koja je dugačka gotovo 25 km i u trajanju od 8 sati je Gospin plač, pasionski tekst iz 15. stoljeća koji su kao glazbeni dijalog pjevali izabrani pjevači – kantaduri koji prate procesije. Na čelu procesije bili su križonoše koji su nosili križ težak više od 10 kg, prekriven prozirnim crnim velom.

U procesiji „Za križem“ iz svoje rodne župe u Svirčima, odakle je križ ponio Ivo Plenković, sudjelovao je i predsjednik Vlade RH Andrej Plenković u pratnji splitsko-dalmatinskoga župana Blaženka Bobana. „Lijepo je biti s obitelji, svim prijateljima, mještanima i posvetiti se promišljanjima uoči najvećega kršćanskog blagdana Uskrsa“, poručio je premijer na početku pokorničke procesije.

Kolika je važnost križonoše u hvarskoj procesiji najbolje svjedoči činjenica da u nekim obiteljima križonoša pripada već trećoj generaciji koja nosi raspelo u tim obiteljima. Procesija „Za križem“ samo 1944. godine nije održana na otoku zbog velikoga broja izbjeglih Hvarana u naletu agresije i rata, ali je održana u zbjegu, u El Shattu gdje su Hvarani za II. svjetskog rata boravili u izbjegličkom kampu. Tada su izbjegli Hvarani podigli u izbjegličkom kampu šest velikih šatora poput šest crkava, imenovali križonoše i održali procesiju.

Predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog čestitao židovskim vjernicima Pesah

Požega, 30.3.2018. (IKA) - Prigodom blagdana Pesaha predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog požeški biskup Antun Škvorčević uputio je čestitke dr. Kotelu Da-Donu, glavnom rabinu Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Hrvatskoj, i Lucianu Moši Preleviću, glavnom rabinu Koordinacije židovskih općina u Republici Hrvatskoj.

„Dok čovječanstvo mukotrpno traga za izlaskom iz beznađa mnogih suvremenih ropstava, blagdan Pesah nas podsjeća na snažni Božji zahvat kojim je oslobodio Židove iz Egipta, poveo ih u slobodu i savezništvo sa sobom, uveo u obećanu zemlju i tako darovao dostojanstvo. Od srca čestitam blagdan Pesah Vama i svim poštovanim članovima Vaše zajednice. Kršćani u Isusu Kristu i njegovoj pobjedi nad smrću prepoznaju konačni Božji zahvat čovjekova oslobođenja od ropstva same smrti, koji slave na svetkovinu Uskrsa. Neka nas istodobna proslava blagdana Pesah i Uskrsa potakne na molitvu Svevišnjemu, da nam svima podari moć ljubavi, jedini put kojim se stiže do njegovih pobjeda“, ističe biskup Škvorčević u čestitkama.

Biskup Mrzljak posjetio Caritasovu pučku kuhinju

Varaždin, 30.3.2018. (IKA) – Varaždinski biskup Josip Mrzljak na Veliki petak, 30. ožujka, posjetio je Caritasovu pučku kuhinju u Varaždinu. Mons. Mrzljak, predsjednik Hrvatskog Caritasa, zajedno je s ravnateljem Biskupijskog Caritasa mr. Antom Šolom, tradicionalno posjetio volontere i korisnike pučke kuhinje te im podijelio tople obroke, a s njima je i blagovao. Uz podjelu hrane, najbitniji je susret, kazao je biskup Mrzljak, da korisnici Pučke kuhinje vide i osjete da nisu sami.

„Važno je da ljudi vide da nisu ostavljeni i da se ne trebaju plašiti budućnosti. Neće ostati gladni. U našem gradu nitko ne smije biti gladan. Ljudi su često sami, ne toliko siromašni materijalno koliko ljudskog prijateljstva. Upravo to želimo pokazati u ovom našem Caritasovom domu, jednu blizinu kako bi se oni mogli osjećati da je ovo njihovo. Caritasov centar je izgrađen za opće dobro te bez obzira na vjeru i naciju ovdje svi, kao ljudi, mogu naći svoje utočište“ poručio je mons. Mrzljak.

Caritas Varaždinske biskupije posjetili su i predstavnici gradske i županijske vlasti, gradonačelnik Ivan Čehok i župan Radimir Čačić sa zamjenicima i suradnicima, te predsjednici Gradskog vijeća, odnosno Županijske skupštine, Damir Habijan i Alen Runac.

Caritasova pučka kuhinja od listopada prošle godine djeluje na novoj adresi na Banfci, zajedno s čitavim kompleksom Caritasa Varaždinske biskupije. Dnevno pučka kuhinja pripremi između 270 i 300 toplih obroka za sve kojima je to potrebno. Pučka kuhinja radit će i na Veliku subotu kada će svim korisnicima biti podijeljeni paketi sa šunkom i jajima za nedjeljni obrok te prigodni paket za Uskršni ponedjeljak.

Ravnatelj Biskupijskog Caritasa mr. Ante Šola najavio je kako bi se uskoro, zahvaljujući europskom novcu, razina usluge u Pučkoj kuhinji mogla dići i na višu stepenicu.

Varaždinski biskup tradicionalno dva puta godišnje, na Badnjak i Veliki petak, posjećuje kuhinju Biskupijskog Caritasa kako bi se upoznao s aktualnim stanjem i njezinim potrebama te potaknuo dobročinitelje na daljnje darivanje namirnica potrebnih za svakodnevnu pripremu objeda socijalno ugroženim osobama koje u Caritasovoj pučkoj kuhinji blagaju najčešće jedini topli obrok u danu.

Uskrsna čestitka kardinala Bozanića Predsjednici RH

Zagreb, 31.3.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić zahvalio je predsjednici RH Kolindi Grabar Kitarović na uskrsnim čestitkama, te joj čestitao Uskrs riječima: „Od srca Vam zahvaljujem na tom znaku kršćanske povezanosti i svjedočenja vjere u Krista Uskrsloga. Poruka Uskrsa sažima se u pozivu da tražimo Gospodina. Kad ga Uskrsloga prepoznamo On nas usmjeruje jedne prema drugima da bismo osnaženi Njegovom ljubavlju gradili zajedništvo. Noseći duboko u sebi iskustvo uskrsne vjere mnogi naši sunarodnjaci, pritisnuti križevima siromaštva, nepravde i progona, tražili su druga podneblja da sačuvaju život i ljudsko dostojanstvo. Hvalevrijedna su Vaša nastojanja u jačanju hrvatskog zajedništva, kao i u povezivanju iseljene i domovinske Hrvatske. Neka Uskrsli Gospodin nagradi Vaš trud vezan uz napredak i prosperitet Domovine, te Vas unatoč protivljenjima nadahnjuje za dobro. Moleći svjetlo i snagu Krista Uskrsloga za Vašu cijenjenu osobu i odgovornu službu, želim sretan Uskrs, Vama i Vašoj obitelji te svim Vašim suradnicima. Koristim prigodu da zahvalim i za čestitku prigodom moga imendana, te Vam u prijateljskoj povezanosti i brizi za dobrobit domovine Hrvatske, upućujem srdačne pozdrave s izrazima osobitog poštovanja.“

Tradicionalni uskrсни doručak u Nadbiskupskom domu u Rijeci

Nadbiskup je istaknuo kako su ovakvi susreti izraz zajedništva i suradnje te međusobnog uvažavanja i razumijevanja predstavnika crkvene i svjetovne vlasti Rijeka, 31.3.2018. (IKA) - Riječkoga gradonačelnika Vojka Obersnela sa suradnicima primio je na Veliku subotu, 31. ožujka, u Nadbiskupskom domu u Rijeci riječki nadbiskup Ivan Devčić sa svojim najbližim suradnicima na tradicionalnom doručku uoči proslave najvećega kršćanskog blagdana Uskrsa.

Nadbiskup je istaknuo kako su ovakvi susreti izraz zajedništva i suradnje te međusobnog uvažavanja i razumijevanja predstavnika crkvene i svjetovne vlasti. Oni su poticaj svim građanima i znak da je potrebno raditi u zajedništvu, uvažavati se i pomagati međusobno. Riječki nadbiskup i gradonačelnik od 2000. godine u kontinuitetu se susreću na zajedničkom doručku uoči blagdana Uskrsa i Božića, a tu tradiciju započeli su njihovi prethodnici.

Gradonačelnik se složio s nadbiskupovim riječima, kazavši kako su ovakvi susreti dobra prilika da se javnosti pokaže kakav bi trebao biti odnos između crkvenih i svjetovnih vlasti. Izuzetno dobro surađujemo na svakom polju i ovo je zajednička poruka da svatko o ljudima brine na svoj način, rekao je Obersnel. Govoreći o suradnji Grada i Riječke nadbiskupije u pripremama Rijeke za Europsku prijestolnicu kulture 2020. godine, izrazio je zahvalnost riječkom nadbiskupu i Riječkoj nadbiskupiji na podršci i pomoći. Izuzetno cijenim i zahvalan sam što je mons. dr. Devčić napisao i Poslanicu u kojoj je sa stajališta mjesne Crkve naglasio koliko je taj događaj važan za Rijeku, kazao je Obersnel.

Na Veliku subotu biskup Škvorčević pohodio siromašne

Požega, 31.3.2018. (IKA) - Već tradicionalno i ove godine na Veliku subotu, 31. ožujka, požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivana Popića, ravnatelja Caritaso Požeške biskupije, i Ivica Rajkovače, Caritasova tajnika, susreo se sa svakodnevnim korisnicima Caritasove akcije „Kruh i mlijeko“ u prostorima požeškog Kolegija. Zanimao se za njihove obiteljske situacije te im kazao kako im ovim preduskršnim susretom želi posvjedočiti blizinu i poštovanje. Potaknuo ih je da u svojim svakodnevnim nevoljama, osobito u danima kada slavimo Vazmeno otajstvo muke, smrti i uskrsnuća Gospodinova, ne ostanu u tami životnih nevolja, nego da u Isusu Kristu prepoznaju svjetlo i snagu kojom ih mogu nositi, u povezanosti s njime živjeti dostojanstvo te biti s njime pobjednici.

Biskup je potom posjetio Caritasovu kuhinju u Domu pape Ivana Pavla II. i susreo se s njezinim djelatnicima. U razgovoru se zanimao se za broj obroka koji svaki dan pripremaju te im je zahvalio za služenje potrebitima i čestitao im Uskrs.

Posjetio je potom Julijanu Mihić i njezina sina Borisa u njihovu domu u Požegi. Starica Julijana, unatoč svojim brojnim zdravstvenim tegobama nije izgubila životnu vedrinu te se vrlo obradovala biskupovu posjetu, prikazavši mu svoju životnu svakodnevicu ali i, vrativši se u prošlost, govorila o svojem životnom putu, na kojem je u skladnom braku sa svojim pokojnim suprugom provela brojne godine. Biskup joj je poželio snage i ustrajnosti u nošenju životnih tegoba te njoj i njezinu sinu Borisu zaželio sretan Uskrs i uručio pomoć. U biskupovo ime djelatnici Caritaso Ivica Rajkovača i Veno Bijelić pohodili su još nekoliko obitelji te im za Uskrs darovali pomoć u hrani i novcu.

Poruka imenovanoga hvarškoga biskupa Petra Palića

Prihvatite me kao jednoga od vas. Poznati su mi izazovi s kojima se kao svećenici i Bogu posvećene osobe susrećete danas, a osobito u specifičnim okolnostima naše Hvarske biskupije. Bog je želio da u svojoj mlađoj dobi budem vaš pastir. Stoga vas molim da me pratite molitvom i prijateljstvom, da mogu biti dobar kršćanin s vama i dobar pastir za vas

Hvar, 31.3.2018. (IKA) – Novoimenovani hvarsko-bračkoviški biskup Petar Palić uputio je poruku mons. Slobodanu Štambuku, apostolskome administratoru Hvarsko-bračkoviške biskupije, svećenicima te trootočke biskupije i vjernicima mjesne Crkve. „Moje prve misli i riječi upućene su Vama, kojima Vam izričem zahvalu za sva dobra koja ste učinili u svom služenju Hvarskoj biskupiji i ljudima u njoj, najprije kao župnik, a zatim kao biskup. Zahvaljujem Gospodinu zajedno s Vama i molim ga da Vas i dalje prati svojom pomoću i milošću u godinama koje dolaze. Ova biskupija će Vas se uvijek sjećati s poštovanjem i ljubavlju“, istaknuo je mons. Palić u poruci mons. Štambuku.

Obraćajući se svećenicima te redovnicima i redovnicama trootočke biskupije, mons. Palić ih je pozvao: „Prihvatite me kao jednoga od vas. Poznati su mi izazovi s kojima se kao svećenici i Bogu posvećene osobe susrećete danas, a osobito u specifičnim okolnostima naše Hvarske biskupije. Bog je želio da u svojoj mlađoj dobi budem vaš pastir. Stoga vas molim da me pratite molitvom i prijateljstvom, da mogu biti dobar kršćanin s vama i dobar pastir za vas“.

Obratio se i vjernicima triju otoka mjesne Crkve, Hvara, Brača i Visa. „Papa Franjo nije izabrao najboljega među hrvatskim svećenicima da služi ovoj biskupiji. To je sigurno. Za mene je „DA“ Papinoj odluci bio veoma težak. Ono što imam i što donosim je moja ljudskost, moja krhkost i moja malenost. S papom u miru Benediktom mogu reći da je Bog odabrao poniznoga radnika u svom vinogradu. Budite mi suradnici. Pomozite mi da budem brat i pastir, koji daje svoj život za svoje ovce“, istaknuo je novoimenovani hvarski biskup.

„Zajedno nastavljam nositi i širiti radost evanđelja svakoj obitelji naše Hvarske biskupije, svakoj mladoj osobi, posebice siromašnima i onima koje suvremeni svijet zanemaruje i odbacuje. Otkrivanje i izgradnja Kraljevstva Božjega naša je prvotna zadaća. Učinimo to zajedno“, potaknuo je mons. Palić. „Neka nam sv. Stjepan I., papa, sv. Prošper i svi sveci i blaženici hrvatskoga naroda pomognu na tome putu da naša vjera bude djelatna i vidljiva po našoj ljubavi“, poručio je, zazvavši na sve obilje Božjega blagoslova i zagovor Blažene Djevice Marije.

Obredi Velikog petka u Šibeniku

Šibenik, 31.3.2018. (IKA) - Obrede Velikoga petka u šibenskoj katedrali Sv. Jakova predvodio je 30. ožujka šibenski biskup Tomislav Rogić uz sudjelovanje umirovljenoga biskupa Ante Ivasa, generalnog vikara Marinka Mlakića, katedralnog župnika don Krešimira Mateše, bolničkog kapelana fra Mate Topića i tajnika don Roka Glasnovića.

Sin Božji nije došao biti samo čudotvorac. Istina, činio je čudesa da bi ljudi povjerovali u njega, da bi im posvjedočio svoje božansko podrijetlo. Ali sam je izabrao križ kao svoju posljednju pouku. Sve što je Isus rekao, učinio i podnio za naše spasenje ima za cilj pokazati nam kako nositi svoj svakodnevni križ. Biti kršćanin ne znači izbjeći svaku bol i patnju nego je podnijeti s nadom u spasenje. Krist nas je došao naučiti kako nositi svoj svagdašnji križ, a prva je lekcija poslušnost Ocu i dragovoljno prihvaćanje onoga što

nam je Bog namijenio. To ne znači da patnju tražimo, da nevolje želimo – ne. Ali kad one dođu, kad nas Bog kuša, kad je u pitanju naša vjera, onda ih prihvaćamo s pouzdanjem da ni smrt na križu nije bila kraj, nego je Isus za nas smrt pobijedio, a svaku muku učinio izvorom spasenja za sve ljude, kazao je u homiliji biskup Rogić.

Naglasio je kako slijediti Krista znači nositi svoj svakodnevni križ, bez mrmljanja, dragovoljno i s pouzdanjem. Tada ljudska patnja dobiva smisao, križ postaje sredstvo spasenja, a vjera snaga za nošenje svih životnih križeva. Doista, veće snage u život čovjeka nema!

Poručio je kako je Krist za svoju posljednju i najuzvišeniju zadaću, odabrao križ. Posve jednostavan simbol, do toga časa najveće prokletstvo i najstrašnija kazna. Dvije grede, stablo s posve novom i drukčijom krošnjom. Stablo iz edenskog vrta značilo je pobunu, Adam i Eva usprotivili su se Bogu i ubrali smrt. S novog stabla – križa Kristova vjernika – kršćanin dobiva na poklon život. Okomita greda znak je neraskidive veze čovjeka s Bogom. Krist se dao na tu gredu prikovati da taj vez nikada više ne bude oslabljen ili pokidan. Vodoravna greda znak je čovjekove povezanosti međusobno. I tu je Isus došao povezati raskidane veze, ljude iznova učiniti braćom i sestrama. Ondje gdje se te dvije grede spajaju stoji Kristovo probodeno srce iz kojeg su potekli krv i voda, simboli euharistije. Ne samo da je za nas umro, nego nam je ostavio živi spomen svoje ljubav u svetoj misnoj žrtvi. Kleknimo stoga danas, na Veliki petak, dan Isusove smrti na križu, ponizno i skrušeno pod Kristov križ i dopustimo da njegova žrtva od nas učini nove ljude. Viseći tako na križu Božji Sin zauvijek je raširio svoje ruke da primi k sebi svakoga od nas, zaključio je biskup Rogić.

Blagoslovljena nova kuća samohrane majke u Požegi

Požega, 31.3.2018. (IKA) - Na Veliku subotu, 31. ožujka, požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je u požeškom naselju Šeovci obitelj samohrane majke Mirjane Janković i njezino troje djece, Amaliju, Josipa i Anu-Mariju te blagoslovio novoizgrađenu kuću. Izgradnja te kuće pokrenuta je prošle godine prigodom 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i Trećega euharistijskog kongresa kao karitativni projekt biskupije i njezina Caritasa, kako bi se obitelji Janković, koja je živjela u teškim uvjetima dvorišnih trošnih prostora, omogućili dostojni životni uvjeti. Govoreći o spomenutom projektu, biskup Škvorčević je istaknuo kako je izgrađena kuća svojevrsni „spomenik“ proslave Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije te da svjedoči osjetljivost vjernika za bližnjega u nevolji. Novčanim darom svih župa, prikupljenim na misama u nedjelju koja je prethodila Središnjem kongresnom slavlju, te milostinjom na samom Kongresu koja je bila namijenjena za izgradnju spomenute kuće, vjernici Požeške biskupije pomogli su ostvarenje navedenog karitativnog projekta. Biskup je zahvalio Ivanu Popiću, ravnatelju Caritasa za koordinaciju radove, župniku Ivici Žuljeviću za višegodišnje pomaganje obitelji Janković preko Caritasa župe sv. Terezije Avilske u Požegi, napose tijekom gradnje njihove nove kuće, kao i Uredu za gradnju Požeške biskupije za vođenje gradnje. Župnik je potom prikazao financijsku konstrukciju troškova izgradnje kuće, rekavši kako su vjernici Požeške biskupije u nedjelju prije Kongresa te na samom Kongresnom slavlju u milostinji prikupili oko 200.000 kn, Filip Matić iz Münchena darovao je 66.000 kn, Grad Požega na čelu s gradonačelnikom Darkom Puljašićem donirao je priložak za vodu i električnu struju te stolariju na kući, poduzeće „Elektro-team“ iz Požege, vlasnika Tomislava Čabraje, doniralo je sve elektroinstalaterske radove.

Spomenuo je kako se u akciju uključio i Hrvatski Caritas sa svojom donacijom od 22.500 kn te drugi pojedinci s manjim novčanim iznosima. Preostali dio troškova pokrila je Požeška biskupija iz svojih sredstava, a ukupna procijenjena vrijednost radova je više od 500.000 kn. Biskup je pripomenuo kako je kuća iznutra opremljena namještajem iz ostavštine dr. Tomislava Ivančića, koji je preminuo prošle godine u Zagrebu a bio povezan sa svojom rodnom Požeškom biskupijom. Razgledavajući kuću u pratnji troje djece Janković, biskup je izrazio zadovoljstvo uređenjem i izvedenim radovima, a djeca su na sebi svojstven način, izrazila oduševljenje svojim novim sobama te su biskupu ispričala o ugodni protekle noći kada su prvi puta spavala na novim krevetima u svome novom domu.

Usljedio je čin blagoslova novog doma, koji je predvodio biskup Škvorčević. Nakon pročitana kratkog ulomka iz Evanđelja po Luki, biskup je rekao kako nam evanđelist prenosi Isusove riječi o miru, ističući da je on jedna od važnih sastavnica ljudskog postojanja, povezana i s kućom u kojoj stanujemo. Naglasio je kako pravilan odnos prema Bogu i ljudima s kojima dijelimo životni prostor, usklađivanje svojih opredjeljenja s Božjim naumom o nama, stvara stanje sklada u srcu koji nazivamo mir po kojem zidovi kuće postaju dom. Kazao je majci Mirjani i njezinoj djeci neka za svakoga imaju otvorena vrata svoga doma, a još više svoga srca, kako bi u njima stanovala Božja blizina, ono za čim ljudsko biće u konačnici duboko čezne. Dodao je da se ta blizina napose ostvaruje po zajedničkoj molitvi, misi i sakramentima u kojima se napunjava snagom Isusove ljubavi, njegove žrtve na križu. Potaknuo je napose djecu da se zajedničkom molitvom svakodnevno otvaraju Bogu i povjeravaju mu svoje dobrotvore, a radom i zalaganjem u školi da nastoje izgrađivati svoja mladenačka bića.

Zahvalivši biskupu i njegovim suradnicima na svemu učinjenom, majka Mirjana nije krila radost što zajedno sa svojim troje djece ima dostojan prostor za život, a djeca su uputila svoju zajedničku molitvu sv. Josipu, izabirući ga za čuvara svoga novog doma. Biskup im je poželio još mnogo radosnih obiteljskih trenutaka, te im čestitao Uskrs.

Vazmeno bdjenje u dubrovačkoj katedrali

Dubrovnik, 31.3.2018. (IKA) - U dubrovačkoj katedrali Gospe Velike u subotu 31. ožujka Vazmeno bdjenje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić uz koncelebraciju dubrovačkih svećenika. Vazmeno bdjenje započelo je blagoslovom ognja u dnu katedrale, a potom je uskrsna svijeća nošena kroz katedralu, a hvalospjev uskrsnoj svijeći otpjevao je katedralni župnik dr. don Stanko Lasić. Biblijske tekstove i psalme Službe riječi čitali članovi katedralnih zborova.

Biskup Uzinić propovijed je počeo riječima: „Ne plašite se, Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga, uskrsno je, nije ovdje, evo mjesta kamo ga položite.“ Objasnio je da je središnje otajstvo naše vjere ova radosna vijest o uskrsnuću Gospodinovu. Mi smo ovom otajstvu pozvani kao kršćani pristupiti s vjerom kako bi nas oslobodilo od svega onoga što nas sputava i onesposobljuje da s Isusom uskrsnulim budemo novi ljudi, ljudi uskrsnuća. „Mi, ljudi dvadeset prvog stoljeća, često mislimo da nam Krist i njegovo uskrsnuće ne mogu donijeti oslobođenje. Mislimo da smo sposobni sami sebe učiniti slobodnima“, kazao je propovjednik. Objasnio je kako to pokušavamo učiniti sa svim našim poveljama, zakonima i deklaracijama o ljudskim i drugim pravima, drugim sredstvima ali usprkos tome i dalje smo robovi, kao što su to bile i prošle generacije, a možda čak i više od njih. Rekao je kako smo robovi stvari,

udobnosti kojih se ne znademo odreći; robovi smo predrasuda i mode; robovi smo osobito grijeha jer tkogod počini grijeh rob je grijeha, a grijeh je u temelju svakog ropstva. Poručio je da se samo ono danas drukčije očituje, u ratovima, nasilju, potlačenosti, nepravednom trpljenju, neoliberalnom kapitalizmu, u nas još uvijek i nostalgiji za komunizmom i nacizmom, različitim novim ideologijama koje nam se nameću gotovo na isti način na koji su to činile i one stare, zakonima o abortusi i eutanaziji, ekološkoj zagađenosti, i svemu onome što doprinosi negaciji ljudskog života i ljudske osobe u njezinom dostojanstvu, počinjući od njezinog začeca pa do prirodne smrti.

Istaknuo je da je Isus žrtva ljudske zavisti, mržnje i nasilja, koji je ubijen na najstrašnji mogući način na križu, stratištu za razbojнике da bi ga se ušutkalo, da bi ga se spriječilo da pomuti mir, sigurnost ljudskih kompromisa koja počiva na sebičnim interesima različitih skupina, na manipulaciji s onim najmanjima kojima su isprali mozgove da bi se složili s njegovim pogubljenjem, svojim nas uskrsnućem oslobađa od svega toga jer nas oslobađa od grijeha. Biskup je još kazao kako u Isusovom uskrsnuću milosrđe je pobijedilo grijeh, ljubav je pobijedila mržnju, život je pobijedio smrt. Propovjednik je zaključio kako nam uskrsnuće omogućuje biti slobodni te izići iz groba svega onoga što nas sputava i drži priljubljene za ovozemaljsku stvarnost kako bismo se slobodni od svega toga, sljedeći Isusov primjer mogli vinuti prema nebeskim visinama te započeti mijenjati stvarnost svijeta u kojemu živimo. Biskup je na kraju svoje propovijedi svima zaželio sretan i blagoslovljen Uskrs. Na misi je pjevao župni katedralni zbor.

Vazmeno bdjenje u katedrali Sv. Stošije

Zadar, 31.3.2018. (IKA) - Na Veliku subotu, 31. ožujka, zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je svečano Vazmeno bdjenje u katedrali Sv. Stošije u Zadru. Liturgija je počela blagoslovom novog ognja na trgu ispred katedrale, odakle je puk sa svijećama predvođen koncelebrantima s uskrsnom svijećom ušao u mračnu katedralu. Hvalospjev uskrsnoj svijeći otpjevao je katedralni župnik don Josip Radojica Pinčić. „Liturgija bdjenja započela je pod vedrim nebom. Kao da se time želi reći: to nije samo spomen na povijesni događaj, nego to je svemirski događaj, nebeski, nadpovijesna milosna stvarnost koju nam Krist objavljuje svojim križem, mukom, smrću i uskrsnućem. Krist side iz krila Očeva u zagrljaj smrti, kako bi nas izveo iz tame u svjetlost, iz smrti u život, iz grijeha u stanje milosti i svetosti. Isus nas svojom mukom i smrću oslobađa naših zala, loših navika i grijeha i čini da idemo naprijed na putu svetosti. Zato je u povijesti ljudskog roda jedinstvena ta noć u kojoj je raspeti i pokopani Krist uskrsnuo. Njegovo uskrsnuće je zbiljski povijesni događaj kojega su pojedinci zabilježene u Svetom pismu. O njemu su svjedočili prvi vjesnici i svjedoci. Uskrsnuće biva kamenom temeljcem apostolskog naviještanja. Uskrsli Krist je svjetlo u povijesti mraka i tame, naše središte i raskrižje, smisao i otkupljenje“, rekao je nadbiskup Puljić, istaknuvši poruku apostola Pavla: „Da Krist nije uskrsnuo, uzaludno je naše propovijedanje“.

Bog je obnovio naše dostojanstvo zahvaljujući novom Adamu, Isusu, koji je to učinio svojim znojem, mukom, razapinjanjem, smrću i uskrsnućem, rekao je mons. Puljić, dodavši kako evanđelist Ivan, spominjući početak Isusove muke u vrtu, podsjeća na edenski vrt izgubljenog raja gdje je prvi Adam sve proigrao. Isusova muka koja počinje u vrtu podsjeća kako novi Adam sve popravljaju.

„Tijekom bdjenja, uz pomoć Božje riječi mogli smo otkriti smisao i poruku Isusovog trpljenja, ali i smisao našeg života

i postojanja“, istaknuo je nadbiskup. Ta svečano raspjevana i noć svjetla dolazi nakon drame Velikog Petka koja je „skupini Isusovih učenika prouzročila teške i tužne trenutke straha i razočaranja. Noć s petka na subotu bila je turobna i bez perspektive, što dočarava i završetak obreda, kad se vjernici razilaze iz crkve u šutnji. Suočene s činjenicom da Isusa nema, sasvim je razumljivo kako su pobožne žene i učenici bili puni straha, trepeta i razočaranja. Učenici su u strahu od Židova bili zaključani u dvorani Posljednje večere, kukaju, dvoume, ne shvaćaju i zdvajaju“, rekao je nadbiskup. Slika tog ljudski shvatljivog stanja sažeta je u ispovijedi dvojice učenika na putu u Emaus koji su rekli „A mi se nadamo“. „Nisu prepoznali uskrslog Isusa. Prepoznat će ga tek kad će prelomiti kruh te spoznati zašto je prethodno gorjelo njihovo srce u susretu s njime. Uskrsen Krist više ne umire“, poručio je mons. Puljić.

Nadbiskup je na misi blagoslovio vodu u zdencu, a nakon obnove krsnih obećanja, puk je poškopio blagoslovljenom vodom.

Vazmeno bdjenje u šibenskoj katedrali

Šibenik, 31.3.2018. (IKA) - Šibenski biskup Tomislav Rogić u konceleciji s umirovljenim biskupom Antom Ivasom na Veliku subotu, 31. ožujka, predvodio je obrede Vazmenoga bdjenja u katedrali Sv. Jakova u Šibeniku. Svečani Exultet otpjevao je generalni vikar i kanonik katedrale Sv. Jakova mons. Marinko Mlakić. Za vrijeme bdjenja pjevao je katedralni zbor pod ravnanjem maestro prof. Jelene Mikulandre uz orguljašku pratnju Nikole Lovrića Caparina. Petero odraslih katekumena primilo je sakrament krštenja, a krizmu je primilo petnaestero već krštenih vjernika.

Čitava večerašnja liturgija pokušava znakovima – simbolima – gestama uvesti nas u nadnaravno, u božansko djelovanje, u otvorena vrata vječnosti, u život s Bogom zauvijek. Neopisivo, neprotumačivo a opet pred nas stavljeno, čovjeku od Boga objavljeno. Koliko simbolike večeras! Počeli smo vatrom, pa svijećom, svjetlom ušli u tamu groba koju pobijedi svjetlo. Smrt je uzmaknula pred novim žarom života. Opjevana svijeća što simbolizira Krista uskrsloga. On Raspeti i zakopani, ustaje, živi i vlada, poručio je u homiliji biskup Rogić.

Bog koji je svoga Sina poslao da bude čovjekom, da uzme ljudsku narav, da u poslušnosti Ocu podnese nedužan sramotnu smrt, ponižen i poražen do kraja – barem kako se činilo ljudskom oku Isusovih suvremenika – slavno ustaje iz groba. Otac ga je uskrsio. Sin Božji sada nosi ranjenu ljudsku narav u božansku narav da je preporodi jednom zauvijek. Učinio je to da bi svaki koji u njega povjeruje bio dionikom te pobjede. Pred nama su dvije stvarnosti oko kojih se svaki čovjek mora odrediti, opredijeliti: Prva je: želim li Bogu darovati svoju slobodu, podrediti svoje življenje Božjim planovima, dopustiti mu da me mijenja i biti baštinikom pobjede života koju svjedoči Uskrsnuće? Druga je: na čemu temeljim svoju životnu nadu? U koga se uzdam? Jesu li to vlastite snage ili po vjeri u Uskrsnuće, u nevoljama ustrajavam zato što me nosi nada u Božju pobjedu dobra, ljubavi, istine i života! Neka ova noć Kristova uskrsnuća bude noć našega obnovljenog opredjeljenja za Krista. Neka naša životna nada bude u njemu čvrsto usidrena, da njegova pobjeda postane i naša pobjeda po snazi Božje ljubavi za nas: u žrtvi križa i snazi Uskrsnuća – očitovane. Bog u kojega kršćani vjeruju je Bog živih, a ne mrtvih – sam Isus reče! Podaren nam je dah života da ovdje na zemlji prionemo uz Božje milosrđe, uz Isusova blaženstva, uz Kristovu zapovijed ljubavi s

posljednje večere. Tada naš zemaljski život nije konačan, nego beskonačan. Tada poznamo smrt kao prag, kao prolaz iz ropstva u slobodu, iz smrti u život. To je ono što na Uskrs slavimo i na čemu našu vjeru hranimo, zaključio je homiliju biskup Rogić.

Vazmeno bdjenje u đakovačkoj katedrali

Đakovo, 31.3.2018. (IKA/TU) – Službom svjetla u kojoj je blagoslovljen oganj i na njemu upaljena uskrsna svijeća čije se svjetlo u procesiji pronijelo kroz đakovačku prvostolnicu te je osvijetlilo, započeli su 31. ožujka obredi Vazmenog bdjenja koje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u koncelecijaciji većeg broja svećenika, a tijekom kojih je jedna pripravnica primila sakramente kršćanske inicijacije. Vazmeni hvalospjev Exultet uskrsnoj svijeći otpjevao je vlč. Dario Hrga te je uslijedila Služba riječi, ponovno su zazvonila sva katedralna zvona, a kroz katedralu se zaorila pjesma Slave. „Divno svjetlo uskrsne svijeće, riječ Božju koju smo tako obilno slušali, sakramenti krsta i potvrde te nova Pasha kojom ćemo se pričestiti (koju ćemo blagovati) za ovim oltarom, iskustvo ove vazmene noći, trebalo bi, draga braćo i sestre, pratiti i nadahnjivati naš kršćanski život. I sve nabrojeno može se svesti na tu jednu jedinu riječ: Prijelaz“, rekao je u homiliji nadbiskup Hranić. Potom se obratio novokrštenici, sa željom da joj se ta riječ – prijelaz - ureže u srce i od noćas postane nerazdvojni dio njezina identiteta, a ovo slavlje vazmenog bdjenja postane prijelaz iz dosadašnjeg u sasvim novo poglavlje njezina života. Nadbiskup je istaknuo kako ove večeri slavimo prijelaz iz korizmenog posta i odricanja u vazmeno slavlje, koje je predokus vječnoga slavlja u nebu. Uskrsna svijeća govori o prijelazu koji se dogodio u ovoj noći: iz tame u svjetlo. Simbolizira Isusa Krista koji je živ iz groba ustao, simbolizira obrat koji se dogodio njegovim uskrsnućem, njegovu pobjedu života nad grobom i smrću. Govori nam o tome kako je Krist svojom smrću i uskrsnućem raspršio tmine grijeha i zla, te u tami zla i smrti zapalio neprolazno svjetlo ljubavi i pomirenja.

Među svim prelascima nadbiskup je ukazao na najvažniji, onaj koji se dogodio u vazmenoj noći: Kristov prelazak iz smrti u život. „Njegova izgubljena bitka i sramna smrt na križu najednom se neočekivano pretvorila u pobjedničko slavlje. Usred tame pojavilo se svjetlo koje je nadjačalo tamu. I taj Kristov prijelaz iz smrti u život je temelj i izvor i svakog našeg prijelaza iz smrti u život, iz beznađa u nadu“, kazao je nadbiskup. Nadalje je govorio o krsnoj službi, istaknuvši kako se po sakramentu krsta mi zajedno s Kristom ukopavamo u njegovu smrt da bismo zajedno s njime mogli hoditi u novosti života.

Okupljenima u katedrali nadbiskup je rekao kako je ova večer vrijeme da si zajedno posvijeste neizrecivu vrijednost koju su zadobili time što se mogu dičiti Kristovim imenom. „Ja sam kršćanin, onaj koji vjeruje u Krista rassetoga i uskrsloga i kojemu je po Kristovoj žrtvi i uskrsnuću dana nada da ću zajedno s njime živjeti u njegovom kraljevstvu. To će biti moj konačni prijelaz. Prijelaz iz raspadljivosti ovoga moga grešnoga tijela u neraspadljivost preobraženoga. Kristov prijelaz temelj je svih naših prijelaza, no on treba biti i pokretač našega cjelokupnoga života. Mi živimo u svjetlu njegova uskrsnuća i cijeli bi naš život trebao biti protkan tom vjerom. Bez Kristova i našeg prijelaza iz smrti u život ništa na ovome svijetu nema smisla: ni radanje ni umiranje, ni radost ni žalost“, zaključio je nadbiskup.

Vazmeno bdjenje u sisačkoj katedrali

Sisak, 31.3.2018. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je na Veliku subotu, 31. ožujka, u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku liturgiju Vazmenog bdjenja u zajedništvu s generalnim vikarom mons. Markom Cvitkušićem, katedralnim župnikom preč. Markom Karačom, supsidijarom preč. Milanom Begićem i vikarom vlč. Vedranom Pejakom Pašićem, a služio je đakon Vjekoslav Uvalić. Na početku svečane liturgije biskup je pred katedralom blagoslovio oganj i upalio Uskrsnu svijeću koja je u svečanoj procesiji unesena u katedralu. U homiliji obračunajući se posebno katekumenima, biskup je istaknuo: „Čestitam na odluci da uđu u Crkvu Kristovu, čestitam na hodu za Isusom koji će noćas dobiti svoj pečat u primanju sakramenata krštenja, potvrde i pričesti. Kao što su Židovi prešli iz egipatskog ropstva u obećanu zemlju slobode, tako i mi po krštenju prelazimo iz tame u svjetlo. To svjetlo je sam Gospodin Isus Krist. Krist koji je uskrsnuo daje i nama novi život. O tome govori osobito Poslanica svetoga Pavla apostola Rimljanima. On kaže: 'Braćo: Koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasiti i po sličnosti njegovu uskrsnuću'. Uranjanje ili polijevanje krsnom vodom potapa odnosno odnosi grešnog čovjeka, tamu iz našeg srca, mrak iz naše duše. A Duh Sveti koji se daje u tom znaku ispunja naše srce svojom božanskom ljubavlju, snagom da činimo dobro, vjernošću i ustrajnošću u hodu s Isusom. 'Smatrajte sebe od sada mrtvima grijehu, a živima Bogu!' i ja vam, dragi krštenici, to sada poručujem. Preporođenje i prosvjetljenje koje se događa u našim krštenicima, draga braćo i sestre koji smo već kršteni, dogodilo se u svima nama. Mi to ove svete noći želimo obnoviti, uz njih ćemo bolje doživjeti svoju milost vjere koju smo i mi dobili kada smo se krstili“.

U nastavku biskup je govorio o pročitanom Markovu evanđelju koje donosi događaj Kristova uskrsnuća. „Žene, Marija Magdalena, Marija Jakovljeva i Saloma, pošle su nakon što je prošla subota, prvog dana u tjednu u ranu zoru, na Isusov grob. Pitale su se tko će im maknuti grobni kamen, a kada su stigle našle su da je taj kamen već bio otkotrljan. Mogli bismo se pitati: koji je to kamen koji nama treba pomaknuti da nas dovede Isusu koji je uskrsnuo? Možda su to naše predrasude, naše racionalne promišljenosti, naša neosjetljivost za patnje drugih... Što to treba otkotrljati s naših srdaca, što ih pritište i skriva nam Isusa? No, ta je prepreka sama bila uklonjena, žene se nisu morale mučiti da pomaknu ogroman kamen, ali morale su doći i tražiti Isusa... A onda iznenađenje: vide anđela i uplaše se. Veoma je lijepa poruka anđelova. Prvo im kaže: 'Ne plašite se!' Koliko i mi nosimo strahova u svojoj duši, ono što nas može udaljiti od Boga! No poruka uskrsnuća je: 'Ne bojte se!', ustvrdio je biskup te još na kraju poručio katekumenima: „Vama, dragi katekumeni, želim da doista i budete ono što ove noći postajete: kršćani. 'Ili jesi ili nisi!', govorio je naš bl. Alojzije. Neka je svet ovaj dan i ova noć u našim srcima! Sretno vam uskrsnuće Kristovo! Neka to bude i naše uskrsnuće“.

Nakon homilije biskup je blagoslovio krsnu vodu te zatim krstio četrnaestero odraslih katekumena i podijelio sakrament potvrde dvadeset i jednom kandidatu.

Vazmeno bdjenje animirao je Biskupijski zbor pod ravananjem prof. Jelene Blašković i orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice.

Svečano vazmeno slavlje u zagrebačkoj katedrali

Potrebno nam je novo okupljanje oko vrijednosti koje su uspostavljene Kristovim uskrsnućem. Kao Crkva pozivamo sve na otvoreni i hrabri dijalog, na međusobno poštovanje i respektiranje svih skupina i sastavnica našega društva, a posebno na zajedništvo u hrvatskom društvu, te na izbjegavanje stvaranja zbuđenosti i nepotrebnih napetosti koje prerastaju u obeshrabrenost, a obeshrabrenost u strah
Zagreb, 1.4.2018. (IKA) – Na svetkovinu Uskrsa svečano euharistijsko slavlje u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelecijaciji bili su kanonici Prvostolnoga kaptola zagrebačkog.

Na početku homilije kardinal je naglasio kako slavljenjem Uskrsa osjećamo ljepotu uskrsnoga jutra koje odražava nebeski sklad što nam ga je dano osjetiti već sada u ovozemaljskom životu. To obuhvaća sve što nas prati ovih dana i usmjeruje pogled na dobro i lijepo „naša okupljanja za euharistijskim oltarom, naša obiteljska blagovanja oko uskrsnoga stola, osobnu i zajedničku molitvu, uzajamna uskrsna čestitanja koja obnavljaju obiteljske, rodbinske veze i prijateljstva, drage naše uskrsne običaje“.

Podsjećajući na riječi koje je Isus na križu uputio desnom razbojniku: „Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj“, kardinal je posebno ukazao na činjenicu da Isus spominje raj, a taj „istinski sklad i izvornu pravednost kojom ravna vječna ljubav Božja u potpunosti je suprotnosti sa strahotama i kaosom stratišta na kojemu je pogubljen On, Sin Božji“.

Naglašavajući kako uskrsli Krist u našu svakodnevnicu donosi sklad, kardinal je nastavio: „Svatko od nas došao na ovo uskrsno slavlje noseći svoj životni križ, ono što nas opterećuje, ono što nam stoji kao zapreka na putu do istinske radosti. Predajmo sve svoje životne terete Uskrsnomu, jer on nas je otkupio zajedno s našim križevima. Poslušajmo na Golgoti sadašnjega vremena još jednom njegovo utješno obećanje 'bit sa mnom u raj', izrečeno na drvu križa, jer iz tih riječi niče mladica toliko nam potrebne nade“.

Nadalje je posvijestio kako se uskrsli Krist u svojem proslavljenom tijelu nije pokazao svima, nego samo nekima. No, njegovo su izmučeno, poniženo i ubijeno tijelo mogli vidjeti mnogi. „Ne opire li se to suvremenim nastojanjima po kojima se prema van želi pokazati samo ono što komu ide u prilog, što je nerijetko i prijevara, a skriva se sve ružno i problematično, toliko da se često skriva i sama istina“, upitao je, te nastavio: „Isus nije populist koji bi se svima želio svidjeti, a prema tome ni njegova Crkva ne može biti takva. Katolički vjernici pozvani su svima željeti dobro. Crkva želi sudjelovati u Božjem planu da se svi ljudi spase, ali pri tom nipošto ne može zanijekati istinu“. U tom je kontekstu podsjetio, kako Isus nije obećavao raj na zemlji, jer On je u svojoj ljudskoj naravi, kao i onaj razbojnik kojemu je dao obećanje u raj stigao tek nakon smrti. Zato, upozorio je, „uvijek treba s oprezom slušati one koji ljudima obećaju 'raj na zemlji', koji se predstavljaju kao donositelji novoga poretka, mira, blagostanja, potpune ravnopravnosti i slično. Time su se služile propale ideologije prošlog stoljeća, a slično pokušavaju i nove“, te nastavio: „Pitamo se zašto onda u tom svojem raj u predviđaju mjesto za Boga? Štoviše, iz toga svoga raja nerijetko sustavno progone Boga, pa ne čudi što im posebno smetaju oni koji vjeruju u Boga i u Isusovo uskrsnuće, koji čuvaju biblijsku sliku o čovjeku stvorenom kao muškarac i žena, koji brane ljudski život od začeca do naravne smrti, koji se zalažu za istinsko dostojanstvo svakoga ljudskog bića. Novo je doba, nažalost, donijelo i nove načine suvremenih progona Kristovih učenika, koji su u svijetu i dalje znak osporavan“. U tom je kontekstu kardinal Bozanić istaknuo jedan od kriterija po

kojem se lako može prepoznati one koji obećavaju lažni raj na zemlji. Prema njegovim riječima, to su suze. Pojasnio je, kako tamo gdje je uskrsli Krist nema suza, grča i boli, već vlada radost zbog otkupljenja, radost koja otklanja svaku sebičnost. Nasuprot tomu, „kod onih koji se nadaju da svojim prijedlozima, programima i projektima donose takozvani raj na zemlju, njihovu viziju uređenja svijeta i odnosa, netko često plaća suzama. Povijest svjedoči da se afirmiranje sustava ideologija po mjeri nekolicine na štetu većine plaćalo se ne samo novcem, nego žrtvama i životima“. Crkva vidi i današnje suze svoga vjernog naroda. Budući da je Isus došao na svijet, umro i uskrsnuo da 'život imamo, uistinu da ga imamo', ni Crkva se ne može pomiriti sa suzama i bolima koje ugrožavaju i odnose živote i zato naviješta Uskrsloga Krista, vjeruje u Njega i priziva sklad što ga je Bog od početka namijenio čovjeku, naglasio je kardinal Bozanić, te nastavio: „Svjetlo Uskrsloga Isusa obasjava i brojne uplakane o kojima bi se možda najradije šutjelo. Uzrok mnogih suza u suvremenom svijetu leži u golemoj društvenoj nepravdi, koja pokušava stvoriti nove odnose. To osjećaju na poseban način oni koji pate pod teretom siromaštva, koji zbog toga ne samo da gube ili su izgubili krov nad glavom, nego gube i živote. Njihove suze plod su sustava koji se zatvorio vrijednostima što ih je svojim uskrsnućem uspostavio Isus, u čijoj prisutnosti nikada nema odbačenih i napuštenih“. Upozorio je kako „nijedan sustav koji je u stanju ljudima oduzimati svjetinju doma i mogućnost da pošteno zarađuju za svoj kruh, ne samo da nije otvoren za svjetlo Uskrsloga, nego to svjetlo i guši. Ako se zamračuje svjetlo Uskrsloga, komu se onda otvara prostor: moći, novcu, ideologiji; grupšenjima? Kao vjernici pitamo se zašto dok odabrani jačaju toliki moraju slabjeti?“ Podsjetio je kako je to daleko od vrijednosti što ih promiče Isusovo uskrsnuće. Stoga, „potrebno nam je, dakle, novo okupljanje oko vrijednosti koje su uspostavljene Kristovim uskrsnućem. Kao Crkva pozivamo sve na otvoreni i hrabri dijalog, na međusobno poštovanje i respektiranje svih skupina i sastavnica našega društva, a posebno na zajedništvo u hrvatskom društvu, te na izbjegavanje stvaranja zbuđenosti i nepotrebnih napetosti koje prerastaju u obeshrabrenost, a obeshrabrenost u strah. Za nas kao vjernike jedini siguran put je onaj koji po vjeri vodi prema Uskrsnome koju u baštini čuva vjera Crkve. Ona ima odgovore na brojna pitanja, stoga vas pozivam da se ne umorite u nastojanjima jačanja crkvene pripadnosti, u čemu nam pomažu i inicijative naše Sinode koje ponajprije rastu u obiteljima, pa u župnim zajednicama, kao i u drugim stvarnostima crkvenoga života. Zato uprimo molbeni pogled u uskrsloga i proslavljenoga Krista“.

Homiliju je kardinal Bozanić zaključio molitvom „Vjero u Uskrsloga Isusa ti uzdanice hrvatskih žena i muškaraca, podari nam svima uskrsnu hrabrost za suočavanje s novim izazovima. Vjero u Uskrsloga Isusa, ti koja si nam očuvala obitelji čuvaj i dalje na okupu djecu, majke i očeve da ostanu oaze života. Vjero u Uskrsloga Isusa, ti najveće blago naše Crkve i naroda hrvatskoga, čuvaj naše zajedništvo i ujedini nas u nastojanju da te nikada ne zatajimo. Vjero u Uskrsloga Isusa, ti koja si plamtjela u srcu Presvete Bogorodice Marije, Kraljice Hrvata, ti koja sjajiš na licu blaženog Alojzija Štepinca, svjedoka istine i čiste savjesti, dovedi sve nas do našega crkvenoga, narodnoga i osobnoga Uskrsa“, te vjernicima poželio sretan i blagoslovljen Uskrs.

Euharistijsko slavlje pjevanjem su pratili Koralisti zagrebačke katedrale pod ravnanjem mo Miroslava Martinjaka, uz orguljsku pratnju prof. Nevena Kraljića.

Uskrsno slavlje u splitskoj prvostolnici

„S nadom izlazimo iz grobova svih zemaljskih provalija, kriza i poteškoća. A nada naša jest raspeti i uskrsli Krist!”

Split, 1.4.2018. (IKA) - „Događaj Kristova uskrsnuća snažan je Božji zahvat, kojim je promijenjena slika svijeta i pogledi na život i smrt. Krist svoju uskrsnu pobjedu daruje i dijeli sa svima nama. On koji je otkotrljao grobni kamen neka otvori naša srca za darove nade i vjere, kako bismo osnaženi tim milosnim Božjim darovima bili istinski svjedoci Uskrslog Gospodina u našem narodu i društvu”, kazao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić uvodeći u misno slavlje na svetkovinu Uskrsnuća Gospodinova, 1. travnja, u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma. „Ljubljeni učenik jedini od svih učenika ostaje do kraja uz križ svog Učitelja, zajedno sa ženama i Isusovom Majkom. Ivan ne ostaje zatvoren u zarobljenost smrti i domete groba, već u vjeri i nadi nadilazi granice koje su se do tada činile neprelaznima. S raspetim i uskrslim Gospodinom smrt nije više jednosmjerni i zatvoreni put do groba. U Kristovu uskrsnuću i Pashi – prijelazu iz smrti u život, darovan nam je put koji nije zatvoren grobnim kamenom i smrtnom naplatom, već vodi prema vječnom životu i uvodi nas u zajedništvo nebeske punine”, započeo je nadbiskup Barišić svoju homiliju te nastavio: „Na ovom putu izlaska koraci Ljubljelog učenika su vjera i nada. Latinske riječi 'nada – spes' i 'noga – pes' vrlo su bliske i duboko povezane. Čovjek bez nade je paraliziran. Štoviše, bez nade umire!” Vijest o narušenom grobu dojavljaju žene među kojima je i Marija Magdalena. Žene prve čuju nebeskog glasnika: „Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje... uskrsnu! (Mt 28, 5-6) U utjelovljenju Bog je predao svog Sina u ruke žene - Djevice Marije koja ga je prva susrela i vidjela, a sada i uskrsloga Gospodina žene prve susreću i javljaju radosnu vijest drugima. U tom je svjetlu nadbiskup govorio o ženama, na poseban način o majkama koje „svojom sebedarnom ljubavlju unose toplinu, vjeru, nadu; obožavaju uspjehe, osmišljavaju radosne događaje, ulijevaju povjerenje i sigurnost u poteškoćama i tješe u porazima. Majke hrabre članove svoje obitelji pružajući im svjetlo u tami, da ne gube nadu u svojim poteškoćama i nevoljama.”

Nadbiskup naglašava da je još uvijek „potrebno zaštititi ženu – majku, svetinju, da ne postane dodatna žrtva poganskog i nehumanog mentaliteta koji ne zna poštovati dostojanstvo žene pa ni majčine sebedarne ljubavi. Već dugo vremena prati nas i proteže se jedna medijska vijest upravo o zaštiti žena od nasilja. Svatko normalan će reći da je to dobra vijest. Dosta nasilju, a osobito nad ženama! Svako nasilje, a osobito nad ženama, sve nas treba povezati i ujediniti. No, ono prikriveno nasilje često u suprotnosti s ljudskom naravi muškarca i žene, jest to što nas uznemiruje i stvara podjele među nama. Nažalost, privremeno skriveni i prikriveni ponori u sebi kriju opasne i duboke provalije s nesagledivim posljedicama za društvo i ljudski rod, čovjeka i obitelj, za naš dom i domovinu. Nasilje se rješava ozdravljenjem, a ne rastakanjem čovjeka, braka i obitelji. Svaki pokušaj samostvaranja i samoostvarenja novoga čovjeka, neovisna od Stvoritelja novi je pokušaj gradnje 'Babilonske kule' koja će prije ili poslije završiti u provaliji.”

Podsjetio je na poteškoće s kojima se suočava Hrvatska: loša demografska slika domovine, iseljavanje mladih ljudi i obitelji, siromaštvo, nesigurna radna mjesta i male plaće, beznađe „zbog lažnih obećanja, prikrivenih radnji, rodbinskih i stranačkih veza, nepotizma i korumpiranosti, nametnutih obveza i gubljenja vlastite slobode? A mi, svadamo se i dijelimo, gubimo i trgamo na donošenju zakonskih obveza koje su jako udaljene od stvarnoga života, a još više od najveće zaštite života – Krista uskrsloga.”

Nadbiskup upozorava da unatoč svemu tome nismo bez nade, „Krist je naša nada! Nada je središnja nit naše vjere. Slaveći Kristovo uskrsnuće, radujemo se već sada našoj suuskrslosti u nadi konačnog uskrsnuća. Sveti Pavao nas podsjeća na uskrsnu dimenziju budućega života. Ali isto tako ističe važnost Kristova uskrsnuća za nas već sada i ovdje, da hodimo u novosti života, i da se osjeti naša zahvaćenost uskrsnom dimenzijom, jer smo po krštenju s Kristom već suuskrsli. Uskrsli Krist je naša velika i temeljna nada bez koje bi sve naše male horizontalne nade ostale iluzija. Kao suradnici i svjedoci Uskrsloga pozvani smo ovu životvornu nadu unositi u sve naše grobove i ponore, u izazove i poteškoće kako bismo bili narod života i društvo koje poštuje dostojanstvo žene – majke, solidarni sa svima, a osobito s obiteljima otvorenima životu, zauzeti za mlade i njihovu budućnost.” Slaveći radosnu vijest zaštite i dostojanstva života, pozvao je vjernike da imaju „hrabrosti, u vjeri i nadi, stati uz svoj križ i križ našega naroda, sada, poslije Uskrsa, s još većim motivom od onog kojeg su imale žene uz Kristov križ. Jer Krist, pobjednik nad svim nasiljima i nepravdama, grijesima i smrću, uskrsnu! Život obrani. Poštovane djevojke - žene – majke, slavimo radosni događaj uskrsnuća Gospodinova u godini koju smo na osobit način posvetili ženi - majci i majčinstvu. Sa svojom vjerom i pouzdanom uskrsnom nadom budite i pomozite i nama biti svjedocima i navjestiteljima radosti života u svojim obiteljima, župnim zajednicama i na radnim mjestima. Dragocjeno nam je vaše svjedočenje i vaš primjer, jer nas vi svojim dostojanstvom, ženstvenošću, majčinstvom, nježnošću, ustrajnošću, vjerom i ljubavlju prve izbavljate iz tame ponora i osvjetljavate put i budućnost našeg naroda. Sam Isus Krist najveća je zaštita vašega dostojanstva žene – majke od svih mogućih oblika nasilja u braku, obitelji i društvu, kao i dostojanstva svakog muškarca – oca.” Na kraju misnoga slavlja, koje je uveličao Mješoviti prvostolni zbor sv. Dujma pod ravnanjem mo don Šime Marovića, nadbiskup je blagoslovio jelo, čestitavši Uskrs svim vjernicima.

Svetkovina Uskrsa u osječkoj konkatedrali

Isusovo uskrsnuće ohrabruje ponižene i kaže im da će poslije svake pretrpljene žrtve, usutkavanja i ismijavanja, ruganja, poniženja i nepravde, kad tad svanuti uskrsno jutro i da će se na licu usutkanih i poniženih kad tad pojaviti suze radosnice”, poručio nadbiskup Hranić

Osijek, 1.4.2018. (IKA/TU) – Svečano misno slavlje o svetkovini Uskrsa, 1. travnja, u osječkoj konkatedrali Sv. Petra i Pavla slavio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. U koncelebraciji bili su biskupski vikar za pastoral grada Osijeka mons. Vladimir Dugalić, umirovljeni svećenik Vladimir Mikrut, domaći župnik mons. Adam Bernatović, župni vikar Robert Almaši, a posluživao je đakon Ivan Kunčević. Umjesto pokajničkog čina nadbiskup je prisutne vjernike pošokropio vodom blagoslovljenom tijekom obreda Vazmenoga bdjenja, a potom je uslijedila Služba riječi. Osvrćući se na evanđeosko izvješće o tome kako Marija Magdalena trči k Isusovim učenicima i obavještava ih da je netko ukrao Isusovo mrtvo tijelo, a Petar i Ivan potom zajedno trče do groba, nadbiskup je rekao kako je prazan Isusov grob za Petra i ostale učenike najprije veliki upitnik, sve dok im sam Uskrsli nije otvorio srca da bi razumjeli što se to s njim u stvari dogodilo. „Ni mi ne možemo prihvatiti uskrsnuće niti slaviti Uskrs, ako događaju uskrsnuća ne pristupimo kao otajstvu, tj. ako s vjerom ne stanemo pred Uskrsnuloga Isusa, ako se s njim ne suočimo osobno u svojoj životnoj situaciji i ako se ne otvorimo njegovoj logici

i njegovom životnom programu. No, i malo vjere može pokrenuti našu nutrinu da se naš život promijeni te da i mi postanemo su-uskršli s Kristom", rekao je nadbiskup i istaknuo kako uskrsnuli Isus, dosljedan sebi, nije nastupio trijumfalno, nije stao na trg pred masu i prenerazio protivnike, već je došao k prijateljima, onima koji su ga ljubi, ohrabrio ih i darovao im svoj mir. „Vijest da je Isus uskrsnuo i da je netko Silan, Jak i Moćan, uzeo stvar malenih, siromašnih, obespravljenih i poniženih u svoje ruke te riječ Uskrsloga učenicima: Ne bojte se! Ja sam s vama do svršetka svijeta! je osloboditeljska, motivirajuća i ohrabrujuća. Ona je poruka koja unosi mir i povezuje ljude u jedinstvo; ona je put u zajedništvo, put koji vodi u radost i puninu života, u život bez sjene straha. Isusovo uskrsnuće je njegovim učenicima i prijateljima potvrdilo da je čovjek najjači kad je sposoban dati samoga sebe za druge, da je čovjek najjači i nepobjediv kad je sposoban umrijeti za druge. Štoviše, da je u tom trenutku umiranja iz ljubavi za druge, za opće dobro, najslobodniji. Isusovo uskrsnuće je učenicima pokazalo da podneseno trpljenje i nepravda, da žrtva i smrt pravednika, kojega moćnici i nepravednici žrtvuju ili ubijaju za neke svoje, tobože, „više" ciljeve, nikad nije nešto uzaludno; da žrtva pravednika uvijek poništava „više" ciljeve moćnika te da je ona uvijek početak i izvor nečega novoga. Isusovo uskrsnuće ohrabruje ponižene i kaže im da će poslije svake pretrpljene žrtve, uštkavanja i ismijavanja, ruganja, poniženja i nepravde, kad tad svanuti uskrsno jutro i da će se na licu uštkanih i poniženih kad tad pojaviti suze radosnice", naglasio je nadbiskup i podsjetio kako je Isus ubijen za narod, što je česta pojava u ljudskoj povijesti. „Isusovo uskrsnuće poručuje da se mir stvara i izgrađuje prijateljstvom i ljubavlju; da zajedništvo među ljudima trpi zbog sebičnosti i grešnosti u našim ljudskim srcima. Ljudi se bore međusobno radi neke svoje premoći ili vlasti nad drugima. No, borba za vlast i moć, što bi je tko htio imati u narodu, dovodi do strašnih zlodjela. U borbi za vlast gaze se i pobijaju mnogi ljudi, kako nam to pokazuje čitava ljudska povijest, a niti naša novija, pa niti demokratska povijest nije nikakva iznimka u tome. U svim narodima i u cijelom svijetu uvijek mnogi ljudi stradavaju zbog borbe za međusobni prestiž. Tu se gubi svaki osjećaj za pravo zajedništvo."

Zaključujući homiliju, mons. Hranić naglasio je: „Svijet se može promijeniti! Nemojmo misliti da su društveni procesi nepromjenjivi i da ovo naše hrvatsko društvo sa svojim ozbiljnim problemima - demografskim, gospodarskim, socijalnim, etičkim, političkim... i s političkim elitama koje robuju svojim sitnim parcijalnim interesima, mora propasti. Iz naše nacionalne povijesti učimo da Bog one koji ga ljube nikad ne ostavlja. Bilo je kroz povijest i mučnijih situacija i većih podjela unutar naroda, pa nas je Bog ipak sačuvao sve do danas. No, u ovom sada mučnom trenutku naše povijesti mora svaki od nas truditi se učiniti svoju dužnost najbolje i najpoštenije kako zna i umije. Nitko ne smije izbjeći i nitko ne smije štedjeti svoj život; čak smo dužni ići i tako daleko da i opet postanemo nepoželjni i progonjeni, ali uvijek s ljubavlju. Kao Isus! Uvijek s ljubavlju, i nikad s mržnjom! Jer ljubav će jedina pobijediti." Zatim je svim vjernicima uputio uskrsnu čestitku rekavši: „Sa željom da nam kao pojedincima i kao narodu nikad ne ponestane Kristove ljubavi, strpljenja i mira u srcu, svima nam želim sretan i blagoslovljen Uskrs!" Svečano liturgijsko pjevanje animirao je Mješoviti konkatedralni zbor pod vodstvom s. Brakne Čutura, uz orguljsku pratnju Dalibora Ratića.

Uskrsna misa u riječkoj prvostolnici

Rijeka, 1.4.2018. (IKA) - Najveći kršćanski blagdan Uskrs svečano je 1. travnja proslavljen u katedrali Sv. Vida u Rijeci. Euharistijsko slavlje predvodio je riječki nadbiskup Ivan Devčić u zajedništvu s generalnim vikarom Riječke nadbiskupije mons. Emilom Svažićem, rektorom riječke prvostolnice mons. Matijom Matičićem te vlč. Marijom Frlanom.

Uskrs je blagdan života, dan kad je jedan čovjek, koji je ujedno bio Bog, uspio pobijediti smrt, iako je ona bila prije njega svladala, rekao je nadbiskup u propovijedi objašnjavajući značenje najvažnijeg kršćanskog blagdana. Osim toga, svi ostali blagdani dobivaju od njega svoj konačni smisao jer je u nebesku slavu ušao Pravednik kojega su grešnici u ime nekakve svoje pravde mučili i osudili na smrt. „Uskrs je blagdan nade za sve nepravedno osuđene, mučene i ubijene. Isusovo je uskrsnuće Božje negiranje i odbacivanje nepravednih ljudskih zakona i presuda koje su po njima donesene. U uskrsnuću Isusa, nepravedno optuženoga i osuđenoga na smrt, rehabilitirani su svi oni koji su tijekom povijesti doživjeli istu sudbinu kao on. Zato će na posljednjem sudu oni čuti poziv Krista, vječnog kralja i suca. Propovjednik je u nastavku istaknuo kako je Uskrs poseban blagdan i po tome što je Isusovim uskrsnućem od mrtvih do maksimuma valorizirana ljubav koja u zauzimanju za druge i u poslušnosti Božjoj volji ne poznaje granice. Uskrsivši Isusa od mrtvih, Bog je pokazao koliko cijeni ljubav koja je spremna do kraja žrtvovati se za drugoga. „U tom smislu Isusovo je uskrsnuće od mrtvih pobjeda Božje ljubavi nad silama zla i tame. Kao takvo ono je ohrabrenje svima onima koji se, po uzoru na Isusa i njegova i našeg nebeskog Oca, nesebično žrtvuju za druge, posebno za slabe i siromašne. Ono je podrška i onima koji opraštaju nanese im uvrede i nepravde moleći s Isusom na križu: 'Oče, oprosti im, ne znaju što čine!' (Lk 23, 34)." Isusovo uskrsnuće znači Božju potvrdu takvog stava i ponašanja. A to znači da je ujedno i osuda osvetoljublivosti, nespremnosti na opraštanje i pomirenje. Štoviše, dok je molio za one koji su ga raspeli i opraštao im pogrde i zlostavljanja, Isus je na neki način već uskrsnuo na novi život jer je slobodan od okova mržnje i osvete, koji nam ne dopuštaju otvoriti se životu u istinskoj slobodi. A život u istinskoj slobodi jest upravo ono što nam Bog dariva dok opraštamo i dok se za drugoga žrtvujemo kao što on nama oprašta i za nas se žrtvuje, kazao je nadbiskup Devčić.

Zaključujući propovijed poručio je kako je Isusovo uskrsnuće duboko povezano s našim svakodnevnim životom jer svakog smo dana pozvani ljubiti, služiti, opraštati, kao što Bog nas neprestano ljubi, služi nam i oprašta. A da je to put pobjede nad smrću i put dosezanja istinskoga života već ovdje, a u punini o uskrsnuću mrtvih u vječnosti, za to nam je najčvršće jamstvo Isusovo uskrsnuće od mrtvih, koje danas slavimo i koje vam svima od srca čestitam, jer njegovo je uskrsnuće i naše uskrsnuće, zaključio je nadbiskup.

Na kraju mise mons. Devčić zahvalio je rektoru Matičiću i njegovim suradnicima na brizi za riječku prvostolnicu. Katedrala je biser graditeljstva i možemo se ponositi da imamo ovakav spomenik u gradu koji će 2020. biti Europska prijestolnica kulture. Čestitku nadbiskupu i okupljenim vjernicima uputio je na kraju i rektor katedrale, potaknuvši sve na promicanje, življenje i svjedočenje kulture života, za razliku od kulture smrti koju nameću mediji. Krist je promijenio povijest svijeta i Kristom smo i mi uskrsnuli. Pozvani smo ljudima donositi Krista i biti svjedoci kršćanske vjere, poručio je mons. Matičić.

Uskrsna čestitka predsjednika HBK nadbiskupa Puljića hrvatskoj Predsjednici i predsjedniku Vlade Republike Hrvatske

Zagreb, 1.4.2018. (IKA) - Predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je uskrsnu čestitku predsjednici RH Kolindi Grabar-Kitarović i predsjedniku Vlade Andreju Plenoviću, izvijestio je Tiskovni ured HBK. „Zahvaljujem na čestitki koju ste povodom uskrsnuća Isusa Krista uputili meni osobno, članovima Hrvatske biskupske konferencije kao i svim vjernicima Katoličke Crkve u Domovini i diljem svijeta.

U evanđeoskom izvješću na Uskrs slušamo kako „prvog dana u tjednu rano jutro dođoše žene i nađoše otkotrljan kamen s groba“. Taj je događaj bio toliko važan vjernicima da su se okupljali u nedjelju blagovati euharistiju i slaviti događaj spasenja. Nosila ih je svijest i vjera da je Dan Gospodnji njihovo središte i sidrište, smisao i otkupljenje. Kada se veli da je nedjelja duhovno središte, onda se misli da je sve prema njoj usmjereno. A sidrište slikovito objašnjava da je Dan Gospodnji poput sidra koje daje sigurnost brodu da ga vjetrovi i valovi ne bace na pučinu. U tom duhu želim neka Vas Uskrsnuli nadahnjuje u obnašanju časne i odgovorne službe na dobrobit hrvatskog naroda u Domovini i iseljeništvu, kao i svih građana Lijepe Naše. Želim Vama i Vašoj obitelji, kao i svim Vašim suradnicima sretan i blagoslovljen Uskrs, dobro zdravlje i obilje blagoslova, mudrosti i razboritosti u radu“, ističe se u čestitki nadbiskupa Puljića.

Uskrsna misa u dubrovačkoj katedrali

Nakon vjere u Isusovo uskrsnuće potrebno povjerovati i u mogućnost su-uskrsnuća s Isusom, „da i mi u svim situacijama beznađa ustanemo, da uskrsnemo, da budemo novi ljudi, da budemo preobraženi ljudi, da nam se dogodi ono što Bog čini u uskrsnuću, a on sve obnavlja“

Dubrovnik, 1.4.2018. (IKA) - Svečano uskrsno misno slavlje u dubrovačkoj katedrali 1. travnja predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. Biskup je propovijed započeo s „Božjom mladošću“ o kojoj papa Franjo piše u svojoj knjizi, a Bog je mlad jer sve čini novo, jer sve obnavlja, te je biskup kazao da ako se za ijedan događaj u povijesti spasenja može reći da se u njemu očituje mladost i novost, to je onda upravo svetkovina Uskrsa. Zatim se osvrnuo na evanđeoski odlomak koji govori o situaciji beznađa Isusovih učenika, ističući da se i u Hrvatskoj mnogi danas upravo tako osjećaju, kako na osobnoj razini, tako i na kolektivnoj kroz demografsko izumiranje, iseljavanje, itd. No, biskup je istaknuo da evanđelje nije zastalo na beznađu, već se otvara jednoj posve drukčijoj perspektivi, te je to prikazao kroz tri lika iz evanđelja, a svi troje dolaze na Isusov prazan grob. Marija Magdalena dolazi do groba, no ne ulazi u grob, te odlazi učenicima reći da je netko ukrao Gospodina. Zatim dolazi Petar koji vidi više nego Marija Magdalena jer je ušao u grob, vidi poboje, vidi ubrus, zaključuje da Isus nije ukrađen, jer u tom slučaju lopovi bi uzeli ubrus. Ali on nema mogućnost vidjeti dalje, te tu dolazi učenik koji nema ime i koji je u Ivanovu evanđelju jako važan, jer to je učenik koji je s Andrijom prvi došao do Isusa, koji prepoznaje izdajnika na posljednjoj večeri, on će kasnije u dvoru velikog svećenika biti onaj koji će se zalagati za Isusa, očitovat će se kao učenik i koji će na Veliki petak biti pod križem s Marijom. Biskup je zaključio da taj učenik nema ime zato jer umjesto ovog učenika kojeg je Isus ljubio svatko može staviti svoje ime, on je primjer autentičnog učenika, koji je uvijek uz Učitelja, koji ga

najbolje razumije, koji ga u svijetu brani, koji prije nego li je vidio Isusa na temelju znakova u grobu vjeruje i to je ono što ovaj učenik donosi kao novost, on je sišavši u grob gledao isto što i Petar, ali on vidi više, on vidje i povjerovala. Biskup je kazao da tradicija kaže za ovog učenika da je bio najmlađi od svih učenika, te je potaknuo okupljene vjernike da i oni mladošću duha kakvu je imao ovaj učenik, u prenesenom značenju siđu u Isusov grob, da vide poboje i ubrus, ne da vide što je vidio Petar, jer on je vidio znakove smrti, nego da vide znakove Isusova uskrsnuća, da povjeruju u Isusovo uskrsnuće. No, kazao je da to nije dovoljno, već da je nakon vjere u Isusovo uskrsnuće potrebno povjerovati i u mogućnost su-uskrsnuća s Isusom, „da i mi u svim situacijama beznađa ustanemo, da uskrsnemo, da budemo novi ljudi, da budemo preobraženi ljudi, da nam se dogodi ono što Bog čini u uskrsnuću, a on sve obnavlja“. Nakon mise katedralni župnik don Stanko Lasić blagoslovio je uskrsna jela.

Uskrsna misa u zadarskoj katedrali

„Sretan Uskrs predstavnicima građanske vlasti koji su pozvani snagom službe ugrađivati u temelje države vrednote mira, tolerancije, pravde, poštivanja i solidarnosti te odstranjivati sve što rađa malodušjem i pesimizmom. Sretan Uskrs učiteljima i odgojiteljima mladih naraštaja, liječnicima i bolničkom osoblju, obrtnicima, ratarima, pomorcima i svima koji u znoju lica svoga zarađuju kruh svoj svagdanji“

Zadar, 1.4.2018. (IKA) - Na svetkovinu Uskrsa, 1. travnja, zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je koncelebrirano misno slavlje u katedrali Sv. Stošije u Zadru. Suslavili su katedralni župnik don Josip Radojica Pinčić i fra Andrija Bilokapić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima. „Noćas su za vrijeme bdjenja opet zazvonila crkvena zvona, a orgulje i pjesma 'Slava Bogu na visini' čulo se diljem svijeta, usprkos tuge i žalosti zbog Isusove smrti. Ta pjesma i taj događaj pokazuje: Iako je izgledalo da Bog gubi, umire na križu, ne! Bog ne može izgubiti bitku! On nikada ne gubi. Uskrsno jutro pokazuje kako Bog uvijek ima zadnju riječ. Uskrs je pobjeda svjetla nad tamom, pobjeda ljubavi nad zloćom, istine nad lažima i duha nad materijom. Stoga nas uskrsno jutro ispunja nadom i utjehom. Uskrsnuli Krist je svjetlo i raskrižje povijesti, njen smisao i njeno otkupljenje“, istaknuo je mons. Puljić.

Krist nas je svojim uskrsnućem izveo iz ropstva na slobodu. Uskrsnuli je naše središte i sidrište, rekao je nadbiskup, naglasivši da je sve usmjereno prema nedjelji baš zbog događaja Uskrsa u taj dan. „U prvi dan tjedna, u nedjelju, Gospodin je uskrsnuo. Zato nam je nedjelja tako draga i važna. Stoga su vjernici pozvani čuvati duhovnost i otajstvenog toga dana kako bi ona bila i ostala dan obiteljskog zajedništva, radosti, molitve i sabranosti“, poručio je mons. Puljić, potaknuvši puk da otvori svoja srca i pameti Isusu koji razumije naše misli i naše nakane: „Uz njegovu pomoć i blagoslov otvorimo srca i svojoj subraći i učinimo da uskrsni mir uskrsne u našoj duši i obitelji, u našem susjedstvu i u našem narodu“. Nadbiskup je poželio da Gospodin bude u središtu života obitelji i pojedinaca. Tada nedjeljna misa postaje važnim svetim događajem koji se ne propušta. Ilustrirao je to primjerom kako je na početku Svetog trodnevlja pitao jednog ministranta kad će se opet vidjeti. „Odgovorio mi je: 'Tata i ja dolazimo na liturgiju bdjenja, a mama i seka će doći u nedjelju'. Dakle, maleni već zna raspored. Jer tata i mama pričaju, govore o tome, 'Poći ćemo na liturgiju'. Tako se vrši kateheza. Tako se odgaja djecu, tako se vrši ono što je najvažnije. Neće koristiti

kateheza ni svećenici, ako se takva vjera ne usadi u obitelji. Zato je nedjelja dan obitelji. Uskrs je važan za obitelji i svakog vjernika", rekao je mons. Puljić.

Poželio je blagoslovljene uskrsne blagdane, obilje milosti i Božjeg blagoslova svećenicima, redovnicama, redovnicima i svim vjernicima. „Neka budu svjedoci uskrsnog događaja i širitelji radosti i pouzdanja. Svakomu tko ih zapita neka pruže razloge uskrsne nade koja je u njima. Sretan Uskrs predstavnicima građanske vlasti koji su pozvani snagom službe ugrađivati u temelje države vrednote mira, tolerancije, pravde, poštivanja i solidarnosti te odstranjivati sve što rađa malodušjem i pesimizmom. Sretan Uskrs učiteljima i odgojiteljima mladih naraštaja, liječnicima i bolničkom osoblju, obrtnicima, ratarima, pomorcima i svima koji u znoju lica svoga zarađuju kruh svoj svagdanji", poželio je nadbiskup Puljić. Gostima koji uskrsne blagdane provode u Zadru čestitao je Uskrs na talijanskom, njemačkom, francuskom, engleskom i latinskom jeziku.

Na početku mise mons. Puljić prošao je središtem katedrale poškropivši puk blagoslovljenom vodom iz krsnog zdenca. Na kraju mise narod je izmolio Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu za papu Franju i svetu Majku Crkvu te je nadbiskup po zagovoru svetih apostola Petra i Pavla vjernicima koji su se isповijedili i pričestili podijelio papinski blagoslov s potpunim oprostom.

Uskrs u Vojnom ordinarijatu

Zagreb, 1.4.2018. (IKA) - Na Uskrs u kapelici Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru svečano euharistijsko slavlje predvodio je vojni ordinarij Jure Bogdan. S njim su suslavili umirovljeni biskup Juraj Jezerinac, generalni vikar VO don Marko Medo, koji je tim danom preuzeo novu službu generalnog vikara, policijski kapelan don Marin Drago Kozic i vojni kapelan o. Dragan Majić, DI. Asistirali su bogoslovi Vojnog ordinarijata i đakon don Branko Čagelj. U homiliji biskup Bogdan protumačio je kako se u prvim stoljećima Crkve Uskrs nije slavio dnevnim misom, nego Uskrsnim bdjenjima. Objasnio je kako je došlo do dnevnih uskrsnih misnih slavlja. Tumačeći ciklus promjene liturgijskih čitanja kroz tri godine uputio je okupljene vjernike da se svode na ista čitanja, koja je u homiliji detaljnije i protumačio. Posebno se zadržao na dva apostola o kojima smo slušali u Ivanovu evanđelju, Ivanu i Petru. U današnjem evanđelju opisana je sva dramatičnost događaja uskrsnog jutra kada žene, a nakon njih i učenici otkrivaju da im Učitelja nema u grobu. Biskup je pojasnio kako je to izgledalo i sa strane rimskog upravitelja, Židova i stažara kao specijalnih jedinica ondašnje vlasti.

Apostoli koji su bili svjedoci praznoga groba tumačeći sve što se dogodilo od anđela do ubrusa, svjedoče o ostvarenju Isusova uskrsnuća. Crkva je primila to svjedočanstvo o uskrsnuću rassetoga Krista, napose prva Crkva okupljena oko apostola. Biskup je zaključio: „Kako je Ivanova Crkva ponosna na svoga Utemeljitelja. Napomena 'vidje i povjerovala' tiče se na ovoj misi svakoga od nas. Mi danas vidimo Crkvu koja živi od prvog uskrsnog jutra sabire se oko uskrsloga Krista." I mi danas želimo gledati dublje ovo otajstvo oko kojeg smo se okupili i koje slavimo.

Poslije blagoslova hrane i pića koje su vjernici donijeli, biskup je zaželio sretan Uskrs svima prisutnima, posebno ministru MUP-a Davoru Božinoviću koji je sa suprugom sudjelovao na misnom slavlju. Također je predstavio novog generalnog vikara mons. don Marka Medu, izraživši mu dobrodošlicu i uspjeh u radu. Usljedio je svečani blagoslov koji je biskup zazvao na sve prisutne. Nakon misnog slavlja nastavljeno je radosno druženje u knjižnici ordinarijata.

Uskrs u varaždinskoj katedrali

Isus i danas poziva ljude da idu za njim i hode u novosti života. Mi smo tim putem krenuli po krštenju. Put kršćanskog života nisu samo tradicija i običaji, nego hod Varaždin, 1.4.2018. (IKA) - Velik broj vjernika okupio se na središnjem euharistijskom slavlju koje je na Nedjelju Uskrsnuća Isusova u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. U zajedništvu s biskupom bili su preč. Ivan Rak, kancelar Varaždinske biskupije, kanonici Stolnog kaptola; preč. Mirko Horvatić, preč. Josip Koprek i preč. Damir Bobovec, zatim vlč. Nikola Tomašević, đakon vlč. Marko Domiter te bogoslovi i ostali vjerni narod.

U uskršnjoj homiliji varaždinskim vjernicima biskup Mrzljak je naglasio kako Uskrs predstavlja vrhunac slavlja vazmenog otajstva. Isus pobjeđuje smrt i ulazi u život, u sasvim novi život. To je slavlje Uskrsa, velikog blagdana koji dakako ima značaj i važnost i za naš život, kazao je mons. Mrzljak. Najvažnija poruka je ta da je Uskrs Isusova pobjeda nad smrću čime je svima nama otvorio vrata života preko kojih svaki čovjek treba proći. Pred tim vratima više nismo u strahu, već idemo kao ljudi čvrste vjere koji žele živjeti novim životom koji nam je Isus pokazao. Isus zaista u uskrsnuću živi novim životom. Kada bismo mi ljudi sudjelovali u događajima o kojima smo razmišljali ovih dana - o Isusovoj nevinosti, muči, smrti, Ponciju Pilatu, rimskim vojnicima, itd. - možda bismo očekivali da se Isus nakon uskrsnuća pokaže svima njima i kaže im kako je živ te neka se pokaju za grijehe. Očekivali bismo možda da vojnike koji su ga razapeli upita: „Pa što ste to učinili?" No, Isus to ne čini, već ide jednim sasvim novim putem, putem kojim želi voditi i svoje učenike. Isusovo uskrsnuće to isto čini i u nama danas - želi nas uputiti jednim novim životom - životom u kojem bismo prepoznali Onoga koji dolazi u ovaj svijet i koji čovjeka uči kako treba živjeti preobraženim životom. U Isusovu životu nakon uskrsnuća nije bilo osvete onima koji su ga progonili, još je i na križu molio za one koji su ga razapeli. Tako i danas poziva ljude da idu za njim i hode u novosti života. Mi smo tim putem krenuli po krštenju. Put kršćanskog života nisu samo tradicija i običaji, nego hod, istaknuo je biskup Mrzljak.

U današnjem svijetu ne samo da mi kršćani osjećamo netrpeljivost, već i mržnju na sve ono što je Isusovo, kao i na sve ljude koji su Isusovi i žele ići Njegovim putem. Bog je onaj koji je Istina, a istina o životu ponekad je izazov i stvara nelagodu kada je čovjek ne želi prihvatiti. Isus nailazi na protivljenje ne samo u svom vremenu, već u svakom, pa tako i ovom našem. No, za nas, Isusove učenike, uvijek je dobro kada prihvaćamo ono što je Isus govorio i činio, da prepoznamo Njega u našem vremenu. Isusov put nije najlakši, svaki dan moramo uzeti svoj križ i poći za Njime, ali takav put mi želimo, poručio je na uskrsnom slavlju varaždinski biskup.

Prije nego je zazvao blagoslov na sve okupljene na slavlju Uskrsa, biskup Mrzljak je poručio neka svi na poseban način idemo dalje putem svog krsnog života u kojem nam je potrebna nada koja nas vodi kroz zemaljski život. Također, svima je od srca zaželio sretan i blagoslovljen Uskrs.

Misno slavlje pjesmom je animirao mješoviti katedralni zbor „Chorus Liturgicus" pod ravnanjem mo. Višeslava Jaklina.

Uskrs u požeškoj katedrali

Trebali bismo nastojati pomoći jedni drugima da na osobnoj i zajedničkoj razini, u politici i gospodarstvu, u znanosti i kulturi izađemo iz naših hrvatskih grobova, poručio biskup Škvorčević

Požega, 1.4.2018. (IKA) - Na svetkovinu Uskrsa, 1. travnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje u požeškoj katedrali u zajedništvu sa svećenicima iz župe sv. Terezije Avilske i središnjih biskupijskih ustanova. Na početku je okupljenim vjernicima čestitao Uskrs, podsjetivši da je Isusova pobjeda nad smrću središnji događaj povijesti, ostvarenje ljudskih čežnji. Pozvao ih je da pokajanjem pročište vidike srca te u uskrsnom Gospodinu prepoznaju istinu o sebi, pozele čvršće biti njegovi i živjeti zajedništvo s njime u njegovoj Crkvi.

U homiliji biskup je najprije podsjetio na temeljni sadržaj današnje svetkovine kako ga predstavljaju sveta čitanja: Jedan čovjek, Isus iz Nazareta, koji je živio prije dvije tisuće godina, nije ostao zarobljenik groba, nego je Božjom moću iz njega ustao kao pobjednik nad smrću da bi nas učinio dionicima njegova života. U prvom čitanju sv. Petar na sažet i cjelovit način svjedoči što je Isus sve činio prolazeći ovim svijetom, te dva puta naglašava kako je ozdravljao one kojima je ovladao đavao. Biskup je istaknuo da se ranjenost zlom, sebičnost i pokvarenost na različite načine očituje u suvremenom svijetu i u hrvatskom društvu, te je to stanje nazvao svojevrsnom zatvorenosću u grob iz kojeg ne možemo sami izaći. Kazao je da u Hrvatskoj raspravljamo o različitim pitanjima i da se ponašamo kao da nam je sve drugo važnije od činjenice da smo žrtve sustava zla i nemoći. Spomenuo je kako bismo trebali nastojati pomoći jedni drugima da na osobnoj i zajedničkoj razini, u politici i gospodarstvu, u znanosti i kulturi izađemo iz naših hrvatskih grobova. Ustvrdio je kako ih Isus Krist, pobjednik nad smrću može otvoriti snagom svoga milosrđa, uči u naša srca i savjesti, razmrstiti okove zla, liječiti nutarnje ranjenosti, pomiriti nas s Bogom, sa samima sobom i s drugima te nam darovati slobodu i mir. Pozvao je vjernike da ne zaborave kako se Gospodin na dan svoga uskrsnuća pojavljuje među svojim donoseći im mir putem milosrdne ljubavi koja oprašta grijehe.

Biskup je potom ukazao na znakovitost anđela u praznom Isusovu grobu koji u današnjem evanđelju naviješta ženama da je Isus uskrsnuo te ih upućuje da idu to navijestiti drugima. Svi vjernici koji su u krštenju očišćeni snagom Isusove muke, smrti i uskrsnuća, uključeni su u zajednicu Crkve te poput žena trebaju izaći iz svoga praznog groba i otići drugima naviještati da su i oni u Isusu Kristu pobjednici nad smrću, ustvrdio je biskup. Spomenuo je kako on osobno ni danas nije stupio na propovjedaonicu tumačiti nešto što je osobno smislio, nego navijestiti kako je Isus Krist pobjednik nad smrću. Kazao je kako je to prihvatio i živi u zajedništvu vjere nade i ljubavi njegove Crkve, na temelju apostolskog svjedočanstva. Još je dodao da - polazeći od Isusova uskrsnuća - Crkva ne može biti zajednica ljudi u kojoj oni jedni drugima i svijetu tumače kako su zli, nego zajedništvo u kojem prepoznaju tko su oni postali u Isusovoj pobjedi nad zlobom i smrću, tome se raduju, to slave i svjedoče. Kazao je kako kršćani imaju poslanje tu svijest unositi u hrvatsko društvo i pridonijeti izlasku iz naših grobova, ozdravljenju odnosa sebičnosti i netrpeljivosti, nemoći u koju smo se zatvorili.

Osvijetlio je to nekim zbivanjima kod nas u posljednje vrijeme, napose raspravom o tzv. Istanbulskoj konvenciji i gender ideologiji o kojoj je progovorio u svojoj uskrsnoj Poruci pod naslovom „Približi im se Isus i pođe s njima“, preporučivši nazočnim vjernicima da je pročitaju u glasilu

Požeške biskupije „Zajedništvo“. Podsjetio je kako je Crkva tijekom 13. stoljeća upravo naviještanjem Isusova uskrsnuća pomagala hrvatskom čovjeku da izlazi iz svojih grobova. Živi, uskrsli Gospodin, trajno prisutan na našem životnom putu kao učenicima u Emausu s polazišta ljubavi koja je pobijedila smrt tumači nam smisao naših osobnih i zajedničkih sudbina. Uvjerava nas da jedino ljubav smisljeno prosuđuje i sudi o našim opredjeljenjima i djelima, te da se u svakoj životnoj situaciji više oslanjamo na Isusovu ljubav na križu koja je pobijedila smrt, nego na bilo koje ljudske sustave, te tako živimo slobodu i nutarnji mir koji nam je on darovao, zaključio je biskup.

Sudionici slavja potom su obnovili krsna obećanja, a biskup ih je poškrpio vodom blagoslovljenom u vazmenom bdijenju. Na svršetku slavja pozvao je nazočne da njihov odgovor na nemoć zla, sebičnosti i umiranja bude vjera, nada i ljubav utemeljena u Isusu Kristu, pobjedniku nad smrću. Potaknuo ih je da mu svakodnevnim molitvom posvjedoče koliko računaju s njime, a nedjeljom misom koliko su mu blizu.

Nadbiskup Barišić slavio Uskrs sa splitskim zatvorenicima

Split, 1.4.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić posjetio je i ovoga Uskrsa zatvor u Splitu, gdje je u skromnom i mirnom ozračju zatvorske kapele Sv. Josipa Radnika na Bilicama predvodio euharistijsko slavlje u koncelebraciji s duhovnikom zatvorenika don Anđelkom Dukićem, župnikom župe sv. Spasa na Mejašima i kapelanom don Antom Bitunjcem.

Nadbiskup Barišić rado svake godine za Božić i Uskrs pohodi zatvorenike u Splitu, kako bi ih ohrabrio i potaknuo na što brži povratak njihovim obiteljima, društvenoj i crkvenoj zajednici. Dolazi im kao prijatelj noseći im Radosnu vijest, ali i s osjećajem žalosti jer nisu ondje gdje bi trebali biti - u obiteljskom domu bilo sa svojim roditeljima ili pak sa suprugom i djecom.

U tom im je svjetlu govorio o smislu Uskrsa, koji je uistinu događaj za čovjeka a slavi se na svim stranama svijeta. Naglasio je kako gospodar našega života nije smrt nego Bog. „Križ je ljudsko djelo, a uskrsnuće Božje čudo. Tek prazan Isusov grob osvjetljava kolijevku u Betlehemu i cijeli njegov zemaljski hod. Naš Bog se utjelovio i prihvatio ljudski život s patnjom i smrću da bi ga preobrazio i darovao nam nov život. On želi da s njime suoskrsnemo i da poput njega ljubimo i uz nepravdu i uz križ.“ Nadbiskup je istaknuo kako Bog stvara red, a čovjek nered i da nismo puki slučaj kaosa, energije, sile nego plod ljubavi. On nas je htio i pozvao u život, on koji je sama ljubav, pažnja i dobrota. Podsjetivši na grafit u jednom splitskom kvartu: „Svijet ide naprijed, samo ja zaostajem“ te na drugi grafit u Rimu: „U ovom gradu nitko nas ne poznaje osim tebe, Bože“, kazao je kako nam nedostaje tih pametnih životnih poruka.

Ohrabrio ih je da kao kršćani imaju nadu, koja je utemeljena a ne iluzija. „Riječi 'nada – spes' i 'noga – pes' vrlo su bliske i duboko povezane. Čovjek bez nade je paraliziran. Štoviše, bez nade umire! Ostaje ukopan, ostaje u grobu. Doista, s nadom izlazimo iz grobova svih zemaljskih provalija, kriza i poteškoća. A nada naša jest raspeti i uskrsli Krist! U simbolu sređena ubrusa i složenih pivoja prepoznajemo da je ljubav jača od mržnje, dobrota od zloće, istina od laži, solidarnost od sebičnosti, život od smrti. Prepoznajemo da u našoj kaotičnosti može biti reda, u krizama izlaza, u podjelama zajedništva.“ U tom je surječju napomenuo da Istanbulski mozaik prikazuje scenu uskrslog Krista koji u svom izlasku drži za ruku Adama i Evu, koji uzlaze zajedno s Njime.

Uskrsli Gospodin iz ponora groba i smrti oživljava muškarca i ženu – čitav ljudski rod.

Osvrnuvši se na simboliku običaja blagoslova uskrsnoga jela i bojanja jaja nadbiskup je kazao da i to upućuje na nov život na koji nas Uskrsli poziva. Na kraju im je stavio na srce važnost obitelji, temeljne stanice društva i Crkve kazavši: „Ako se obitelj rastaka, nema nam više ozdravljenja.“ Ohrabrio ih je da ne klonu duhom nego da nadolazeće vrijeme iskoriste za obraćenje i pripremu za susret sa svojim ali i za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu. Izrazio je nadu da će ih ovo vrijeme učiniti zrelijima osobama, sinovima, očevima, supruzima. Čestitajući im Uskrs poželio im je da im Uskrsli učvrsti vjeru, umnoži ljubav i osnaži nadu.

Uskrsna misa u Poreču

Ljudi se u Isusu Krstu suočavaju sa svojom istinom i nalaze odgovore

Poreč, 1.4.2018. (IKA) - Porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša misno slavljem svetkovine Uskrsa predvodio je u porečkoj bazilici. U svetopisamskom prikazu Isusova posljednja tri dana ovozemaljskoga života vidimo mnoge likove koji su svojim djelovanjem pokazali svoju pravu narav i koje su njihove namjere, rekao je biskup na početku homilije. Najveća nelogičnost današnjeg dana je da mi ljudi daleko lakše prihvaćamo i shvaćamo smrt i tamu nego Uskrsnuće i svjetlost. Možda nam je lakše shvatiti ono zemaljsko jer su zemlja i grob opipljivi, a svjetlost i Uskrsnuće ne možemo doživjeti svojim rukama. Biskup je istaknuo kako jedna od temeljnih poruka Uskrsa leži u pitanju koje Pilat postavlja kada mu dovode Isusa, „Što je Istina?“ To se čovjek pitao kroz cijelu povijest a pita se i danas. U ljudima oko Isusa nalazimo različite odgovore, Kajfa postupa utilitaristički – bolje da jedan čovjek umre za narod nego da cijeli narod pogine, razmišlja po logici - nije važno što je istina nego je važno što je za mene korisno; Pilat pušta na slobodu Barabu jer je to pragmatično rješenje, jer je to u praksi provedivo, svatko tumači i primjenjuje istinu kako mu odgovara. Treći skupina pak tvrdi da je istina sve ono što čovjek kaže, to nazivamo relativizmom, po tome postoji onoliko istina koliko i ljudi. Možemo reći da nikoga ne interesira objektivna istina nego je važna ona istina koja ima više odjeka u javnosti. No, Istina je samo jedna, a tu je potrebno promijeniti i pitanje - „Tko je Istina?“ - Istina je Isus Krist, istaknuo je biskup Kutleša. Ljudi se u Isusu Krstu suočavaju sa svojom istinom i nalaze odgovore.

Nadalje, citirajući još jednom Pilata koji, nakon što je oslobodio Barabu, postavlja pitanje „Što učiniti s ovim Isusom?“, biskup je potaknuo okupljene da se zapitaju „Što ću ja učiniti s Isusom Kristom?“. Neki se od njega odmiču, i ne žele čuti za njega. Drugi ga poštuju na sigurnoj udaljenosti no ne žele ući s njime u dijalog jer bi se tada trebali promijeniti, no lakše im je živjeti u tami jer se ondje bolje i lakše snalaze. Treća kategorija će reći da žele biti Isusovi prijatelji, ali ne žele da im se on previše miješa u život, neka taj odnos bude nekako profesionalan, jedno poštovanje na distanci. Kršćanin treba željeti i dopustiti da Isus uđe u njegov život i promijeni ga. To uvijek označava promjenu na bolje. Podsjećajući na Isusove riječi „tko nije sa mnom protiv mene je“, biskup je podsjetio da postoje samo dvije mogućnosti, ili si na strani dobra ili si na strani zla. I indiferentnost je na strani zla jer ga ne sprječava. Svaki koji može spriječiti zlo, pa čak i preko drugoga, u različitim sustavima, odgovoran je ako se zlo čini, iako ga nije učinio osobno. Primjer toga nam je Pilat, htio je spasiti Isusa, ali ipak na kraju nije spriječio zlo, i zato kažemo „raspet pod

Poncijem Pilatom.“ To je tako kada čovjek popusti zlu, pokrene se taj lanac koji je kasnije teško zaustaviti. Tako smo i mi odgovorni za ono zlo u kojem sudjelujemo preko drugih ljudi, istaknuo je propovjednik.

Ne mogu se činiti zla djela u ime Crkve ili u ime države jer svatko je u tome sustavu odgovoran i mora biti autorefleksan, znati koliko je pridonio da se nešto učini. Ako je netko na mjestu na kojem može spriječiti grijeh, čovjek je odgovoran ako to ne učini. Čovjek je kao kršćanin pozvan da spriječi zlo.

Isusovo Uskrsnuće čovjeka tjera da se izdigne iz materijalnog, da shvati da je materijalno prolazno. Mi to dobro znamo ali se ponašamo kao da to nije tako. Nuka nas da živimo ovaj život misleći na trenutak onoga prelaza na kojem Isus Krist veoma inzistira. To je onaj križ preko kojega je Isus zaslužio svima nama spasenje. Mi moramo biti svjesni da i u našem životu uskrsnuće dolazi preko križa. Svaki će od nas u životu imati različitih križeva i patnji koje će nas ojačati. Moramo biti svjesni da, prihvatili ga ili ne, živimo pod svojim križem. Isus je spomen i čin, podsjetio je nadalje biskup. Slaveći euharistiju mi se Isusa sjećamo, ali Isus je i prisutan među nama, on je Bog.

Kao glavnu poruku svetkovine mons. Kutleša je naglasio da mi trebamo o Kristu ne samo znati o njemu već trebamo Isusa Krista upoznati. Za upoznati osobu potrebno je susresti je, popričati s njom, osjetiti osjećaje te osobe. Isus Krist vas danas poziva da ga pustite u svoje srce, da vam on postane najbolji prijatelj, jer će vas on razumjeti, i kada vas svi ostave on će biti uz vas, i kada nam je najteže njemu se obraćamo, naglasio je biskup. Kada nas i najbliži ostave Isus Krist ostaje vjeran do kraja. Mi znamo kada smo na njegovoj strani da ćemo pobijediti, jer on je pobijedio zlo, pa i mi možemo uz njegovu pomoć, zaključio je biskup zaželjevši svima sretan Uskrs.

Prije završnog blagoslova župnik porečke katedralne župe preč. Milan Zgrablić zaželio je sretan Uskrs biskupu, nazočnim svećenicima i okupljenim vjernicima, na hrvatskom te talijanskom i njemačkom jeziku obzirom da u Poreču uskrsne blagdane provode i mnogi gosti iz tih govornih područja i redovito dolaze na misu svetkovine Uskrsa.

Misu je glazbeno popratio katedralni zbor pod ravnanjem Marija Eterovića.

Zmijavci: Blagoslov novih brončanih vrata

Zmijavci, 1.4.2018. (IKA) - U župi Svih svetih u Zmijavcima na Uskrs, 1. travnja, prije poldanje mise bio je blagoslov novih brončanih vrata na sakristiji i na zvoniku crkve.

Na sakristiji su vrata Presvetog Otkupitelja, a na zvoniku sv. Lovre, djela akademskog kipara Tomislava Kršnjavija. Budući da je padala kiša, nije bilo moguće ići u svečani ophod. Stoga je blagoslovne molitve imotski gvardijan fra Kristian Stipanović izmolio za oltarom u crkvi, a zatim poškropio i pokadio vrata uz pratnju mjesnog župnika fra Frane Lace.

Usljedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio fra Kristian, uz koncelebraciju fra Frane, dok je pjevanje animirao veliki župni zbor pod ravnanjem s. Jasne Kasalo.

Na kraju slavljia župnik fra Frano zahvalio je svima koji su na bilo koji način pridonijeli da se postave nova vrata te je svim vjernicima Zmijavaca čestitao Uskrs.

Nuncij Eterović predvodio uskršno misno slavlje u Pučišćima

U svijetu liberalizma postoje mnoge ideologije i pokreti koji idu protiv Krista i protiv Crkve. Svjedoci smo ovih dana da nam se želi nametnuti rodna ideologija koja je direktno protivna kršćanskoj antropologiji. Biblija nam govori da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku. A ono što je Bog stvorio čovjek ne može izmijeniti, odnosno može uz tragične posljedice, kao i kod tolikih drugih ideologija koje su ratovale protiv Krista i njegovih vrijednosti i na kraju propale, uzrokovavši ogromne posljedice

Pučišća, 1.4.2018. (IKA) – "Uskrs je riječ koja danas odzvanja cijelom Katoličkom Crkvom i kršćanskim svijetom. I naše mjesto vjerujem da odzvanja uskršnim pozdravom 'Sretan Uskrs'. Cijela naša kršćanska zajednica puna je radosti što je Isus uskrsnuo. Ako je glava uskrsla, onda smo i svi mi suuskrsnuti s Kristom, sudjelovati u ovoj velikoj radosti. Uskrs je najveći blagdan u kršćanstvu. On je temelj naše vjere. Uskrs je Božji dar nama hodočasnicima kroz ovozemaljsko iskustvo prema nebeskoj domovini", rekao je papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović za svečanoga euharistijskoga slavlja koje je na svetkovinu Kristova uskrsnuća, 1. travnja, slavio u rodnoj župi sv. Jeronima u Pučišćima na otoku Braču. Uz nuncija Eterovića u uskršnoj euharistiji koncelebrirao je ovogodišnji velikotjedni propovjednik fra Ante Vučković, profesor s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu.

Nadbiskup je ustvrdio da je Uskrs povijesni događaj, ali i događaj koji nadilazi tu povijest. "Uskrs nam otvara jednu novu dimenziju bez ograničenja prostora i vremena. I zato je uskrsli Gospodin prisutan ovdje među nama u jednoj novoj duhovnoj dimenziji. Njegovo duhovno tijelo nadilazi ograničenja prostora i vremena. Zato molimo uskršlog Gospodina da nam pošalje Duha Svetoga kako bi naša vjera bila življena i čvršća u trenucima sumnje u to veličanstveno Božje djelo, u taj veliki jedinstveni događaj u ljudskoj povijesti", potaknuo je nadbiskup Eterović brojne vjernike koji su sudjelovali na uskršnoj euharistiji. Oslanjajući se na svetopisamske tekstove nadbiskup je primijetio da je prazan grob bio svojevrsni šok za Isusove učenike koji su bili svjesni da je Isus umro, bio pokopan i položen u grob. Isusovo uskrsnuće zahtjeva od nas da budemo suobličeni Isusu Kristu. Ako je Isus uskrsnuo i mi smo pozvani kao kršćani suuskrsnuti s Kristom na novi život i tražiti vrijednosti odozgor, a ne zemaljske prolaznosti. U nastavku homilije nadbiskup je podsjetio da su u povijesti Crkve, ali i danas, mnogi kršćani bili i nalaze se u neugodnoj situaciji jer su progonjeni zbog svoje vjere u uskrsloga Gospodina. Ukazao je prije svega na kršćane u islamskim zemljama i na Bliskome Istoku. "No, nemojmo se zavaravati. I u našim demokratskim zemljama i danas se govori protiv Isusa Krista te protiv Crkve koju se nastoji potisnuti iz javnoga života. U svijetu liberalizma postoje mnoge ideologije i pokreti koji idu protiv Krista i protiv Crkve. Svjedoci smo ovih dana da nam se želi nametnuti rodna ideologija koja je direktno protivna kršćanskoj antropologiji. Biblija nam govori da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku. A ono što je Bog stvorio čovjek ne može izmijeniti, odnosno može uz tragične posljedice, kao i kod tolikih drugih ideologija koje su ratovale protiv Krista i njegovih vrijednosti i na kraju propale, uzrokovavši ogromne posljedice", poručio je, uz ostalo, papinski nuncij. Čestitao je Pučišćanima svetkovinu Uskrsa.

Na kraju uskršne euharistije nadbiskup Eterović blagoslovio je uskršna jela koja su djeca i mladi donijeli u košaricama i položili ih ispred glavnoga oltara. Pučiški župnik Pavao

Gospodnetić u uskršnoj čestitki župljanima zahvalio je mons. Eteroviću za blizinu kroz protekli Veliki tjedan i njegovo predsjedanje liturgijskim obredima. Uskršno euharistijsko slavlje pjevanjem su pratila djeca i mladi pod ravnanjem s. Danijele Mihić, uz pratnju Nikoline Jakovčević.

Pokop o. Zvonimira Vjekoslava Zlodija

Zagreb, 3.4.2018. (IKA) – Misu zadušnicu za pokojnog o. Zvonimira Vjekoslava Zlodija u utorak 3. travnja u župnoj crkvi Sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski. U koncelebraciji bilo je četrdesetak svećenika, među kojima provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca o. Josip Blažević s definitorijem, te subrača pristigla iz samostana diljem Hrvatske, kao i članovi Slovenske provincije sv. Josipa franjevaca konventualaca predvođeni vikarom provincije o. Ernestom Benkom. Među brojnim vjernicima bilo je dosta onih koji su se kod fra Zvonimira ispovijedali, a na zadušnici je bio i Darijo Burjan, predsjednik Križarske organizacije kojoj je u vremenu prije II. svjetskog rata o. Zlodi pripadao.

O. Zlodi, najstariji član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca preminuo je na Veliku subotu, 31. ožujka, u samostanu Svetoga Duha franjevaca konventualaca u Zagrebu, u 95. godini života i 72. godini svećeništva.

Prenoseći izraze sućuti zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, uvodeći u misu biskup Gorski rekao je kako smo „u ozračju uskrsnuća Kristova, i ovom misom koju prikazujemo za preminuloga fra Zvonimira opraštamo se od njegova tijela s nadom da ono što je Isus doživio već sada na neki način doživljava fra Zvonimir, da se preselio u vječnost u ruke dobrog Oca". U homiliji se biskup Gorski posebno zaustavio na riječi apostola Pavla „ako Krist ni je uskrsnuo uzaludna je vjera naša". Istaknuo je kako je o. Zlodi Isusu pridružen na trostruki način. Prvo snagom Krsta, „jer svi smo snagom krštenja ukopani u smrt Kristovu i nadamo se svome uskrsnuću". Nadalje, pridružen mu je snagom sakramenta svetog reda, u kojem je kao Isusov učenik, apostol mira na ovoj zemlji činio ono što mu je Isus zapovjedio: da bude svjedok uskrsnuća i to je radio na najbolji način time što je dijelio dar Uskrsloga ljudima, a taj dar je bio oprostjenje grijeha, jer „znamo da je Isus učenicima rekao 'kojima oprostite, bit će oprosteno'". S koliko je ljubavi i dugogodišnjim svojim životom fra Zvonimir dijelio taj Kristov dar! Naposlijetku, pridružen mu je i svojim redovničkim životom: svojim zavjetima u kojima je slijedio Krista čistoga, Krista poslušnoga, Krista siromašnoga. Tako pridružena osoba Isusu ne može se izgubiti, naglasio je biskup te homiliju zaključio riječima „vjerujemo, da ga je Isus kojega je slijedio, čije je uskrsnuće naviještao, čiji je mir i pomirenje dijelio i čiji je život svojim redovničkim životom naviještao, i to naviještajući i govoreći o onom vremenu izvan obzora groba i smrti, o onom daru kojega je Bog za nas pripravio, u njega već ušao. Gospodin neka mu bude dobri Otac i blagi sudac, a Isus Krist njegov brat koji ga prima u Očev dom".

Nakon popričesne molitve, provincijal Blažević pročitao je životopis o. Zvonimira te je naglasio kako činjenice iz njegova života malo govore o samozatajnom i bogatom životu pokojnika. „Bio je utjelovljenje strpljivosti i marljivosti, odslavljenih više od 25.000 misa, brojne ispovijedi otkrivaju uzornoga redovnika, čovjeka duboke vjere i pouzdanja u Gospodina. Njegovo svećeničko služenje otrlo je mnogo suza, iscijelilo mnoga srca, vratilo smisao mnogim duhovnim nomadima, mnoge pomirilo sa živim Bogom. Ljude njegova kova ne mogu zaplašiti prijetnje

diktatora, niti zavesti svjetovna obećanja. Život ga je naučio, da sve prolazi a samo Bog ostaje". Provincijal je pročitao riječi o. Zlodija koje je zapisao za kanonske vizitacije u prosincu „pomalo se razgrađuje moj zemaljski put. Svaki dan razmišljam kako ću se što bolje pripremiti za susret s Bogom. Čudi me, da sam baš ja doživio ove godine. No, Bog je tako htio. Kad bude htio, neka me uzme k sebi".

„Preplavljeni zahvalnošću za dar života o. Zvonka, najstarijeg člana naše hrvatske Provincije, ispraćamo ga s osjećajima pijeteta i molitvom da mu uskrslu Gospodin udijeli pokoj i slavu u društvu svojih svetih i vjernih", rekao je provincijal te posebno riječi zahvale uputio fra Đuri Crlenjaku koji je posljednje dane života bio uz pokojnikovu postelju, te brinuo za njega do samoga izdaha.

Uime slovenskih franjevac konventualaca, a osobito onih koji su bili odgajanci o. Zlodija, oprostio se o. Ernest Benko. „Svi koji smo započeli svoj redovnički život ovdje u Zagrebu ili na Cresu s velikim poštovanjem se sjećamo trojice 'velikih' odgojitelja o. Vinka Vinceka, o. Dionizija Drića i vas, o. Zvonko Zlodi. Svaki od vas bio je nešto posebno. O. Vinko bio je odlučan i zahtjevan. Od nas je tražio potpunu predanost redovničkom životu. Oca Dionizija se sjećamo kao mudrog odgojitelja, s puno životnog iskustva. Davao nam je mudre savjete kao otac svojim sinovima. Vas, dragi oče Zvonko, sjećamo se kao čovjeka kojemu se nikad nije žurilo i nikada niste dramtizirali ni u bilo kakvoj situaciji. Bili ste strpljivi i uvjereni da su sve stvari puno više u Božjima nego u vašima rukama", rekao je Benko.

Pogrebni obred predvodio je provincijal Blažević, a potom je tijelo preneseno u crkvicu Svetoga Duha gdje je položeno u kriptu-grobnicu gdje se nalaze tijela jedanaestorice franjevac konventualaca preminulih od 1999. do 2008. godine.

Pjevanje je predvodio župni zbor „Tomislav Talan" pod ravnanjem mo Katarine Rončević Csus uz orguljsku pratnju mo Milana Hibšera.

O. Zlodi, sin Jurja i Monike r. Megla rođen je 28. travnja 1923. godine u Zagrebu. Kršten je iste godine u župi sv. Blaža u Zagrebu. U devetoj godini ostaje bez majke, na koju mu ostaje tek uspomena, ali i duboka zahvalnost. Od tada mu njegova starija sestra postaje ujedno majka. Osnovnu školu i malu maturu završio je 1937. u Zagrebu, a iste godine stupio je u sjemenište franjevac konventualaca, formiran vjerski i nacionalno kroz onodobne katoličke organizacije u punom cvatu, poput Katoličke akcije i križara, kojima su svetoduški fratri bili duhovnici. Novicijat je započeo početkom II. svjetskoga rata 1939. godine u Ptuj, gdje je i 28. kolovoza 1940. položio prve zavjete. Svečane zavjete položio je 1944. u Rimu.

Od 1942. do 1947. studira u Rimu, gdje je 1945. na Papinskom sveučilištu sv. Bonaventure stekao je bakalaureat, a 1947. na Papinskom sveučilištu Gregorijana licencijat iz teologije.

Za svećenika je zaređen u bazilici Sv. Ivana Lateranskoga u Rimu 1. ožujka 1947., a dan kasnije je u Rimu slavio i mladu misu. Od 1947. do 1950. u svetoduškom samostanu bio je imenovan kapelanom u bolnici Svetog Duha, a potom odlazi na odsluženje vojnoga roka. Nakon povratka, pet godina obnaša službu ispovjednika u samostanu Sv. Frane u Šibeniku do 1956., a od tada tri godine obnaša službu gvardijana samostana Sv. Frane u Splitu. Sljedeći mandat od 1959. do 1962. gvardijan je samostana Sv. Frane u Šibeniku, a od 1962. do 1968. obnaša službu magistra novaka na Cresu i Pri Svetoj Trojici u Podlehniku. Od 1968. do 1971. u Zagrebu je bio magistar klerika, te kao profesor predaje i na Srednjoj školi za spremanje svećenika na Svetom Duhu.

Službu župnika u Petrovaradinu i upravitelja svetišta Majke Božje Tekijske obnašao je od 1971. do 1972. godine. Potom je 25 godina obnašao službu ispovjednika u bazilici Sv. Petra u Rimu za hrvatski, slovenski i talijanski jezik. Ispovijedao je ljude svih staleža i nacija, iz cijeloga svijeta, od djece do biskupa, kardinala i papa. Bio je izabran za rektora penitencijerije, te je tu službu obnašao od 1979. do 1988. godine. Početkom 1986. godine zajedno s hrvatskim svećenicima, redovnicima i laicima koji su tada živjeli u Rimu sudjelovao je u utemeljenju Inicijativnog odbora koji je vodio sve potrebne radove i akcije za osnivanje hodočasničkog Doma „Domus Croata" te je bio i predsjednik toga Odbora. Po povratku u Domovinu kratko vrijeme proveo je u samostanu Sv. Antuna u Novom Marofu, a od 10. veljače 1999. pa do smrti bio je član samostanske zajednice na Svetom Duhu.

Autor je nepreglednog mnoštva članaka u Veritasu - Glasniku sv. Antuna Padovanskoga, recenzent knjiga, a pisao je i za druge časopise, Famiglia cristiana, Apostol Bezgrešne, Fraternitas i druge. Objavio je desetak knjiga, većina ih je doživjela brojna izdanja, a neke su prevedene i na slovenski jezik. O. Zlodi autor je više hagiografija, među kojima je životopis sv. Antuna Padovanskoga u više izdanja tiskan u oko 20.000 primjeraka. Braća ga pamte kao marljiva, savjesna, vedra i neobično jednostavnog i pristupačnog čovjeka, redovnika i svećenika. Sve dok ga vid nije izdao bio je službeni provincijski prevoditelj svih dokumenata, a preveo je i nekoliko knjiga. Svoju matičnu Provinciju u Zagrebu, povratkom iz Rima, obogatio je vrijednom galerijom filatelističkog i numizmatičkog blaga. Za vrijeme svoje djelatnosti u bazilici Sv. Petra u Vatikanu zalagao se za postavljanje prigodne spomen-ploče na krštenje Hrvata i prvih veza našeg naroda sa Svetom Stolicom, što je upravo ostvareno početkom ove godine, a ujesen će biti inaugurirano.

Priopćenje za javnost Splitsko-makarske nadbiskupije o suspenziji klerika

Split, 3.4.2018. (IKA) – Splitsko-makarska nadbiskupija objavila je priopćenje za javnost o suspenziji klerika koje prenosimo u cijelosti: „Nadbiskupski Ordinarijat u Splitu primio je obavijest o mogućem kažnjivom djelu jednoga klerika na području Splitsko-makarske nadbiskupije te je na temelju toga, u skladu s propisima kanonskoga prava, dijecezanski biskup izrekao kleriku mjeru obustave (suspensio). Mjesni Ordinarij ima ovlast u mjeru slobodno primijeniti prije, u vrijeme trajanja i nakon bilo kojeg kanonskog postupka.

U isto vrijeme, Ordinarij je imenovao suca istražitelja i bilježnika u postupku prethodne istrage koji su dobili zadatak da se raspitaju o činjenicama, okolnostima i odgovornosti (usp. kan. 1717). Rezultate prethodne istrage Ordinarij će dostaviti nadležnoj Kongregaciji za nauk vjere koja će dati daljnje upute za postupanje, a ukoliko se ustanovi da je prijava vjerodostojna, Ordinarij će slučaj dostaviti i državnim vlastima.

Svrha ovoga postupka je put ozdravljanja i obnove te radi čuvanja dobrog glasa svijetu, u prvom redu žrtve, u ovom trenutku nije moguće iznositi više informacija do konačnog ishoda istrage."

Crkva u Hrvata

Biskupi BK BiH pozvali na molitvu krunice za duhovnu obnovu katolika

Sarajevo, 28.3.2018. (IKA/KTA) - Biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine pozvali su 26. ožujka na molitvu krunice za duhovnu obnovu katolika u Bosni i Hercegovini. „Pozivamo sve katolike u svojim biskupijskim zajednicama u Bosni Hercegovini da se svi zajedno i svatko osobno, obiteljski i kao članovi župnih zajednica, od svetkovine slavlja Blagovijesti, koja se ove godine liturgijski obilježava 9. travnja, do svršetka Gospina mjeseca svibnja, povežemo u moljenju Gospine krunice na zajedničku nakanu: duhovna obnova katolika u cijeloj krajevnoj Crkvi u BiH“, ističu biskupi u pozivu, te svjedoče kako povijest pokazuje da se Crkva „u našem hrvatskom narodu u teškim kušnjama ujedinjavala u molitvi i tako se uspijevala oduprijeti svim teškim izazovima te ostati vjerna Kristu, Svetom Ocu, svome domu i domovini“. Navodeći riječi o krunici bl. kardinala Alojzija Stepinca i vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera, biskupi iz Bosne i Hercegovine sve katolike u toj zemlji pozivaju da posebno mole za sljedeće nakane: za nepokolebljivu nadu i pouzdanje u uskrsloga Krista u vremenu brojnih iskušenja i sumornosti koje nam se nameću; za iskorjenje psovke koja truje vjerničko srce i vjerničko zajedništvo; za radosnu otvorenost životu i čin zadovoljštine za svu ubijenu nerođenu djecu; za slogu i vjernost u braku i obiteljsko zajedništvo; za istinsko poštovanje Dana Gospodnjeg i redovito sudjelovanje na slavlju mise u nedjelju i zapovijedane blagdane; za zauzet odgoj djece i mladih u vjeri i pružanje svjedočenja vjere vlastitim primjerom; za hrabro i radosno svjedočenje svoje vjere i ne odričući se svoga identiteta i voleći svoje, a poštujući tuđe te za iskorjenje svih negativnih ovisnosti koje urušavaju naše ljudsko dostojanstvo i naše vjerničko zajedništvo. Molimo i za sve ono čime će nas Bog obnoviti, ohrabriti i učiniti postojanima na našim korijenima da uvijek budemo prepoznatljivi kao kršćani, ističe se u pozivu biskupa BK BiH.

Splitski gimnazijalci s papom Franjom na Cvjetnicu

Rim, 28.3.2018. (IKA) - Vjeroučenici splitske Druge gimnazije hodočastili su po 26. put u Rim i Vatikan od 21. do 28. ožujka te sudjelovali na 33. svjetskom danu mladih. Ovo putovanje je interdisciplinarni školski program, ujedno studijsko i duhovno koje organizira i vodi vjeroučiteljica s. Dolores Brkić. Ovu godinu u pratnji bila je prof. Iva Polić. Cilj je uz usvajanje kulturnih i duhovnih vrednota te promicanje Hrvatske, grada Splita, nadbiskupije, škole... Sudjelujući na misi na Cvjetnicu skupina mladih pozdravila je papu Franju iz prvih redova uz obilježja svoje domovine Hrvatske. Za mlade su bili dirljivi trenuci kada su molili na oltaru sv. Ivana Pavla II. u bazilici Sv. Petra. Mnoge je dirnuo posjet katakombama i Koloseju.

Na ovom putovanju mladi su posjetili osim Rima i Vatikana Asiz, Peruggiu, Sienu, Firenzu, Padovu, Veneciju. U Padovi su u svetištu sv. Leopolda posebno molili na razne nakane, za naš narod i obitelji te sudjelovali na misi. U Rimu su posjetili sve četiri bazilike, katakombe, Kolosej, Forum, poznatije trgove i fontane, Panteon, Vatikanske muzeje, kupolu sv. Petra, razne gradske znamenitosti uz stručnog vodiča Marija Šimundžu a posjetili su i Hrvatski papinski zavod sv. Jeronima.

Proslavljena Misa posvete ulja u banjolučkoj katedrali

Banja Luka, 28.3.2018. (IKA/TABB) - Tradicionalno na Veliku srijedu okupili su se u katedrali Sv. Bonaventure svećenici iz cijele Banjolučke biskupije na Misi posvete svetih ulja. Bogoslužje je predvodio biskup Franjo Komarica, uz koncelebraciju pomoćnog biskupa Marka Semrena i 45 dijecezanskih i redovničkih svećenika.

U propovijedi biskup je pozvao svoje svećenike na „zajedničko razmatranje o jedinstvenosti i uzvišenosti osobnoga svećeničkog zvanja unutar zajednice Božjega, novozavjetnog izabranog naroda, Kristove Crkve u ovoj biskupiji i u ovoj zemlji“. Govorio je o jedinstvenom Isusovu pozivu svakom zaređenom svećeniku i o svećeničkom identitetu. Između ostalog, rekao je „svaki put Bog ima inicijativu, On izabire, On poziva, On pomazuje, On šalje. On jamči dotičnome svoju trajnu, postojanu, sigurnu pomoć i zaštitu, te obećava izuzetnu nagradu za svakog tko se odazove, tko ostane vjeran i vjerodostojan u ispunjenju povjerene mu, uzvišene zadaće“. Istaknuo je da „činiti ono što je sam Isus dao u zadatak svojim apostolima i njihovim nasljednicima i svim njihovim pomoćnicima, tj. zaređenim svećenicima, to je životni program svakog od nas, koji smo na svome ređenju svjesno i dragovoljno dali Kristu obećanje vjernosti da ćemo s Njime biti najtješnje povezani cijelog svoga života“. Posvijestio je svećenicima kako je „svaki od nas je pozvan da svojim vlastitim primjerom pokaže kakvi smo mi vjernici Kristovi, koliko smo i sami doista spremni prihvatiti Božju volju. U našem osobnom, svećeničkom životu, najbolje ćemo vjeru i život sačuvati i afirmirati upravo kroz svjesna plodna slavlja svetih sakramenata, u kojima se očituje Božje milosrđe, u kojima se uspijeva izvući iz mogućeg zdvajanja; u kojima se doživljava i vidi smisao daljnjeg našeg životnog puta; u kojima se ljudima, napose mladima, nudi pouzdanje i nada, odnosno osmišljeni život“. Zahvalivši svakom od svećenika, na trudu oko vlastite svećeničke vjerodostojnosti, biskup im je poželio „ono prvotno mladomisničko oduševljenje i revnost u službi Krista Spasitelja svijeta i braće ljudi.“ Zahvalio je i redovnicama i vjernicima laicima za njihovu „dokazanu vjernost i ljubav prema Kristu i prema svojim svećenicima“. Nakon mise i kraće okrepe, u zgradi Biskupskog ordinarijata uslijedio je drugi pastoralni dio druženja svećenika s biskupom.

Poruka komisije Justitia et pax BK BiH u povodu aktualnih društveno-političkih procesa u zemlji

Sarajevo, 29.3.2018. (IKA/KTA) - Komisija „Justitia et pax“ Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine objavila je 26. ožujka izjavu koju je potpisao banjolučki biskup Franjo Komarica. Izjavu prenosimo u cijelosti:

Duboko svjesni aktualnog stanja i društveno-političkih procesa u Bosni i Hercegovini, i ovom prigodom sebi i svim katolicima u našoj zemlji, iznova dozivamo u pamet činjenicu da je najvažniji temelj našeg povjerenja u povijest čovječanstva – pa tako i našu osobnu i zajedničku – vjera u Božju providnost i u njegovu ljubav. Pozvani smo, kao njegovi vjernici, svoju nadu položiti u prvome redu u Isusa Krista. Ne dopustimo da nas razočaranost zbog postojanja raznih nepravdi i sporog društvenog napretka spriječi u gledanju neizmjerne Božje dobrote i tolikih dobrih ljudi koji su nam poticaj da i sami činimo dobro drugima. Osobito nemojmo dopustiti da nam bilo tko ili bilo što ukrade našu,

čvrsto utemeljenu, kršćansku nadu koja nam pomaže ostati na strani Spasitelja ljudskog roda koji je pobijedio zlo i smrt te nam je Put u vječni život. Duboko zahvalni svim ljudima koji nam čine dobro i pomažu nam ostati na putu dobra i čvrsto se pouzdajući u Božju providnost, dajemo potporu svima koji vjeruju da u našoj domovini Bosni i Hercegovini ima života i budućnosti.

Prisjetimo se smjeredavnih, ohrabrujućih riječi velikoga pape, svetog Ivana Pavla II. upućenih u Banjoj Luci prije petnaest godina: „Budućnost ovih krajeva ovisi o vama. Ne tražite drugdje udobniji život, ne bježite od svoje odgovornosti – čekajući da vam netko drugi riješi teškoće, nego zlo odlučno priječite snagom dobra“. U duhu jasnih apela trojice posljednjih papa, pozivamo da svatko od nas na svom mjestu učini sve što je moguće na izgradnji mira i pravde. Potičemo sve da otvore svoje srce za one slabe, nemoćne, obespravljene... U isto vrijeme ponovno tražimo od svih odgovornih u političkom odlučivanju da zajednički učine sve što je potrebno kako bi vratili povjerenje naših sugrađana u državne institucije, te da napokon profunkcionira pravna država na cijelom području Bosne i Hercegovine.

Pape su uvijek iznova naglašavali kako je država dužna štiti prava svakog svoga građanina, pripadnika svakog naroda i nacionalne manjine, a ne da ta prava ograničava, da u praksi obespravljuje pojedince pa i cijeli narod. Ne možemo i ovom prigodom ne ukazati na gorku činjenicu, kada je u pitanju hrvatski narod i Katolička Crkva u BiH, da je u entitetu RS-a, koji čini gotovo polovicu zemlje, svršetkom 2017. u 69 župa živjelo samo 8860 katolika, tj. oko 5% od njihova predratnog broja. Nažalost, u pojedinim dijelovima BiH slična je situacija i s druga dva brojnija naroda. Zar je moguće da oni koji su prognani ili oni koji su na pojedinom dijelu BiH ostali kao manje brojni ne pripadaju nikome pa ni unutar svoga naroda? Zar ne bi upravo oni, u ovom vremenu izgradnje zemlje i društva, trebali imati povlašteno mjesto kako bi se makar dijelom ispravila teška nepravda koju su preživjeli? Uime koga i uime čega bilo tko, a pogotovo oni koji nose odgovornost, ima pravo otpisivati te ljude i držati ih na rubu kada je riječ o bilo kojem pa tako i o političkom pravu? Zar jednima treba sve, a drugima ne treba ništa i zar se tako misli izgraditi pravedno društvo, a na kraju imati i Božji i ljudski blagoslov? Imajući sve to u vidu, potičemo sve djelatnike u politici i političkim strankama da u svoje programe i nastupe ugrade ponajprije odgovornost za zajedničko dobro i tako prevladaju vlastite, nerijetko uskogrudne interese. Podsjećamo da nas i vlastita povijest opominje da je, u iznalaženju dugoročnijih konstruktivnih rješenja, pogubno voditi se željom za dominacijom jednog nad pripadnicima drugih naroda, etničkih ili vjerskih zajednica. Smatramo nužnim – uvažavajući sve bogatstvo etničke raznolikosti – na pravedan način riješiti i pitanje Izbornoga zakona, ali ne samo u polovici zemlje nego u cijeloj Bosni i Hercegovini i to na način da sva tri konstitutivna naroda i svaki čovjek budu jednakopravni u svakom dijelu Bosne i Hercegovine. Koristeći postojeća iskustva složenih demokracija na europskom kontinentu, moguće je kreirati ustrojstvo naše države za svaki narod i svakoga njezina građanina, a ne samo za pripadnike nekog od domicilnih državotvornih naroda, jedne tradicionalne vjerske zajednice ili jedne partije. U iznalaženju nužnog pozitivnog rješenja za sve ovdašnje narode, još jednom naglašavamo, da Bosni i Hercegovini treba više, odlučnije i učinkovitije pomoći i međunarodna politika, osobito političara iz zemalja supotpisnica mirovnog sporazuma u Daytonu 1995. godine. Svjesni da se korjenite društvene, političke, pravne i

gospodarske promjene, nužne za budućnost naše zemlje, ne ostvaruju samo unutar njezinih političkih odnosno državnih granica, smatramo neutemeljenim isprike brojnih svjetskih centara moći i njihova prebacivanja odgovornosti isključivo na neku „domaću razinu“. U isto vrijeme, smatramo iznimno važnim da domaći političari, osobito u ovoj izbornoj 2018. godini, odgovorno koriste javni prostor i suzdržavaju se od svega što nije primjereno javnom nastupu te budu svjesni da su pozvani biti primjer mladim naraštajima. Također pozivamo medije i medijske djelatnike da ne pristaju na trendove kulture odbacivanja (kako se izrazio papa Franjo) i elemente kulture smrti (kako je govorio sveti Ivan Pavao II.) nego da promiču svijest otvorenosti životu i ljubavi prema svojoj zemlji, svome kraju i zavičaju.

U ovom svetom vremenu pripreme za Uskrs, pozivamo sve članove Katoličke Crkve u našoj zemlji na što temeljitiju duhovnu obnovu i ponovno otkrivanje ljepote evanđeoske poruke. Posebno potičemo svećenike, redovnike, redovnice, vjeroučitelje i druge pastoralne suradnike, ali i sve Kristove vjernike da – svatko na svome mjestu – dadne svoj prinos u ostvarenju nebeskoga kraljevstva dobra i mira. Budimo otvoreni prema svim svojim sugrađanima koje je Bog, u svom promislu, poslao na naše životne staze da, kao djeca jednoga nebeskoga Oca, skladno živimo i izgrađujemo ovu zemlju.

Križni put kroz razrušene župe Derventskoga dekanata

U Derventskom dekanatu u petnaest župa prije posljednjega rata 1991. godine živjelo je više od 48.000 katolika a sada ih je manje od 1000

Derventa, 30.3.2018. (IKA) - Desetak vjernika župe sv. Antuna Padovanskog iz Gornjih Močila - Sijekovac iz Bosanske Posavine, predvođeni svojim župnikom Ivanom Toljem sudjelovali su na križnom putu hodočasteći u petak 30. ožujka po treći puta s križem, kroz nekoliko razrušenih župa Derventskoga dekanata, u kojima su još uvijek vidljivi tragovi stradanja hrvatskog naroda.

Uvodnu molitvu i ove je godine ispred križa kod franjevačke crkve Presvetog Trojstva u Slavanskom Brodu predmolio župnik Tolj a potom su svoj hod od 25 kilometara nastavili od postaje do postaje, kroz znakovita mjesta od Bosanskog Broda do Gornjih Močila. Tako je prva postaja bila kapela u brodskoj Tvrdavi, a potom kapele, groblja, crkve, spomen obilježja poginulima. Hodočasteći osam sati prošli su kroz naselja četiriju župa: Bosanski Brod, Kolibe, Novo Selo i Gornja Močila-Sijekovac. Molili su za razne potrebe povratnika, koji unatoč teškim uvjetima žive u Bosanskoj Posavini, kao i za sve brojne branitelje koji su svoje živote položili na oltar domovine. Posebno su molili da Gospodin potakne Posavljake da se odluče na povratak u svoj rodni kraj, da ga obnavljaju, posjećuju, da ga ne prepuste zaboravu. Po dolasku u Gornja Močila u večernjim satima u župnoj crkvi sudjelovali su na obredima Velikog petka. Župnik Tolj zahvalio je svojim župljanima na ustrajnosti sudjelovanja u toj pobožnosti, naglasivši da su i na taj vidljivi način posvjedočili svoju vjeru u Krista Uskrsloga, ljubav prema svom ranjenom rodnom kraju te nadu da će i on doživjeti svoje uskrsnuće.

U Derventskom dekanatu u petnaest župa prije posljednjega rata 1991. godine živjelo 48.481 katolika a sada ih je manje od 1000.

Biskupi, svećenici, redovnici i redovnice na Uskršnom čestitanju kod kardinala Puljića

Sarajevo, 31.3.2018. (IKA/KTA) - Na Veliku subotu, 31. ožujka, biskupi, svećenici, redovnici i redovnice grada Sarajeva okupili su se na Uskršnom čestitanju kod vrhbosanskog nadbiskupa metropolita kardinala Vinka Puljića u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog.

Uz najbliže suradnike kardinala Puljića na čelu s pomoćnim biskupom Perom Sudarom i generalnim vikarom mons. Lukom Tunjićem, na čestitanju su sudjelovali apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto, vojni biskup u BiH Tomo Vukšić, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić te brojni svećenici, dijecezanski i redovnički, kao i redovnice među kojima: provincijska predstojnica školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža, provincijalna glavarica sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog Provincije Majke Divne - Sarajevo s. M. Julijana Djaković, zamjenica provincijske predstojnice sestara služavki Malog Isusa Provincija Bezgrešnog začeca BDM s. M. Suzana Malešić te predstavnice sestara kćeri Božje ljubavi, školskih sestara franjevki Hercegovačke franjevačke provincije i klanjateljica Krvi Kristove kao i superior Družbe Isusove u Sarajevu o Krešimir Djaković.

Čestitku kardinalu Puljiću, nunciju Pezzutu, biskupima i svim suradnicima u ime svih nazočnih izrekla je provincijalna poglavarica s. M. Julijana Djaković. Potom je kardinal Puljić zahvalio za upućenu čestitku s. Julijani i svim okupljenima, napominjući da su došli kako bi „jedni drugima čestitali Uskrs i izrazili radost uskrsnog zajedništva“. Kardinal Puljić podsjetio je da se već nekoliko godina pripravlja za Sinodu pod geslom: „Sve obnoviti u Kristu“, te napomenuo da na tom hodu postoje brojni zastoji pa se osjeća potreba ohrabrenja i ustrajnosti na tom putu.

„Stojimo pred izazovima odlaska koji mnoge nuka da proročki izračunaju kada će nas nestati. Zaboravljamo da mi nismo umrli za tu Crkvu, i da Gospodar povijesti ravna tijekom povijesti ali od nas se očekuje hrabro svjedočenje nade i Uskrslog Krista. Krštenjem smo postali jedna Crkva. Svetim redom dobili smo posebno povjerenje u toj Crkvi. Ta Crkva nije ničije vlasništvo; ne derimo tu Kristovu haljinu niti bacajmo kocku za nju, nego je obucimo i budimo vjerodostojni na ovim prostorima“, kazao je kardinal Puljić te podsjetio da su biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine odlučili zajedno pozvati na intenzivniju akciju molitve Gospine krunice od blagovijesti 9. travnja do kraja svibnja ove godine na nakanu „opstanka Katoličke Crkve na ovim prostorima“. Nakon prigodne pjesme nastavljeno je zajedničko druženje

Uskrsno slavlje u sarajevskoj katedrali

Sarajevo, 1.4.2018. (IKA/KTA) - Svečano euharistijsko slavlje na svetkovinu Uskrsnuća Gospodnjega, 1. travnja, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu predvodio je vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s apostolskim nuncijem Luigijem Pezzutom i pomoćnim biskupom Perom Sudarom te uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozu Marinčića i još desetorice svećenika. Među brojnim vjernicima bile su i redovnice raznih družbi i bogoslovi.

Kardinal Puljić u propovijedi istaknuo je da su prve vjesnice uskrslog Krista bile žene. „Njima je dao povjerenje da nose radosnu vijest“, kazao je kardinal, dodajući da to nije slučajno. „Kroz svu povijest žene su imale najvažniju ulogu u formaciji vjere kod djece. One prenose to srcem. Žene su

srcem tražile Isusa i najprije su srcem ponijele Isusa učenicima. Koliko god su učenici bili posebno izabrani, njima žene donose poruku: nema ga u grobu; uskrsnuo je“, kazao je kardinal Puljić te ponovno podsjetio na izreku poznatoga njemačkoga o. Josepha Kentenicha, utemeljitelja Schönstattskog pokreta, da društvo pada ili raste dostojanstvom žene. „Neće ženama deklaracija vratiti dostojanstvo žene nego će njima dostojanstvo vratiti njihova svijest Bogom dana da tu ulogu imaju da prenose srcem snagu vjere. Zato želimo i danas vratiti to dostojanstvo žene, vratiti njezinu ulogu i vrjednovanje. One su blagovjesnice uskrsloga Krista“, kazao je kardinal Puljić dodajući da su žene prenijele vijest apostolima o praznom Isusovu grobu.

„I taj grob i danas je prazan“, istaknuo je kardinal Puljić te rekao da se na grobu u kojem je ležalo Isusovo mrtvo tijelo danas nalazi crkva koju bi trebalo zvati crkvom Kristova uskrsnuća a ne Isusova groba jer je tu bio grob iz kojeg je Isus ustao živ. „Kristovo uskrsnuće daje jamstvo života vječnoga i uskrsnuća mrtvih. Slaviti Kristovo uskrsnuće znači naći sebe u Kristovu životu“, rekao je kardinal Puljić podsjećajući da je Isus za sebe kazao da je „Put, Istina i Život“. „I mi želimo tu Istinu upoznati, taj Put slijediti i istinski živjeti“, rekao je kardinal Puljić.

Nakon što je podsjetio da je i apostolima trebalo puno vremena da i srcem prihvate Isusovu riječ te povjeruju u Kristovo uskrsnuće od mrtvih, istaknuo je da tako i kršćanin treba rasti u vjeri u Krista živoga. „Slavljem Uskrsa mi se, zapravo, obnavljamo u svom životnom hodu da osmislimo sve naše patnje, sva naša nastojanja i sve naše muke. Zato, draga braćo i sestre, danas, slaveći ovo Kristovo uskrsnuće, mi zapravo tražimo sebe. Isusu ništa više dodati ne možemo; On je proslavljen. Ali, gledajući to što slavimo, mi obnavljamo svoju vjeru: da se ne bojimo križa, života i ne bojimo se priznati svoje slabosti, da smo se prizemljili, da smo zaboravili na one prave vrjednote. Zato želim ponovo pozvati hrabre majke, hrabre žene, vjerovjesnice evanđelja: odgajajte vjeru u srcima djece srcem, jer mi muškarci često pametujemo a majke to srcem prenose i djeca čitaju iz njihovih očiju ono što je lijepo, drago i plemenito. Zato ne zaboravite svoju ulogu! Mijenjajte ovo društvo svojom plemenitošću, svojom snagom srca i vjere, pa neka ovo društvo ozdravi upravo vašim plemenitim srcem! A i mi muškarci da shvatimo da je silno važno uvažavati tu našu različitost. Uz dužno poštovanje prema svim konvencijama, mi moramo shvatiti: život gradimo na temelju vjere u uskrslog Krista i od toga živimo, to svjedočimo i želimo tako ovaj svijet mijenjati“, zaključio je kardinal Puljić.

Liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića, a u asistenciji su bili bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa.

Nakon mise kardinal Puljić upriličio je primanje za članove Katedralnoga mješovitog zbora i druge vjernike grada Sarajeva.

Misno slavlje iz katedrale izravno je prenosila Radiotelevizija BiH, a vijest o tome prenijeli i brojni drugi mediji.

Inozemne vijesti

Papa Franjo u prigodi Uskrsa pohodio Benedikta XVI. i Državno tajništvo

Vatikan, 27.3.2018. (IKA) - Papa Franjo posjetio je 27. ožujka papu emeritusa Benedikta XVI. u njegovoj rezidenciji te mu čestitao Uskrs, objavio je Tiskovni ured Svete Stolice. Istoga dana Papa je posjetio Državno tajništvo u kojemu je zaposleno oko 300 djelatnika. U pratnji mons. Paola Borgie posjetio je i blagoslovio urede Treće sekcije koja je ustanovljena u studenome za diplomatsko osoblje Svete Stolice. Papa je tom prilikom pozdravio sve djelatnike i zahvalivši im se za njihov rad čestitao im Uskrs, objavio je Tiskovni ured Svete Stolice.

Upute o slavljenju spomendana BDM Majke Crkve

Vatikan, 28.3.2018. (IKA) - Nakon upisa u Rimski kalendar obaveznog spomendana Blažene Djevice Marije Majke Crkve koji svi moraju slaviti već ove godine u ponedjeljak nakon Duhova, Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata objavila je upute kako slaviti taj obvezatan spomendan.

Rubrika koja se čita u Rimskom misalu nakon obrazaca mise Duhova koja glasi: „U mjestima gdje, po običaju, brojni vjernici sudjeluju na misi u ponedjeljak i utorak nakon Duhova, uzima se misa nedjelje Duhova ili se uzima zavjetna misa Duhu Svetom“, i dalje vrijedi, jer ne ukida prednost među liturgijskim danima koji su, u odnosu na njihovo slavlje, jedinstveno uređeni obrascem o liturgijskim danima. Slično tome, prednost je uređena uredbom o zavjetnim misama. "Missæ votivæ per se prohibentur in diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus usque ad diem 16 decembris, feria temporis Nativitatis a die 2 ianuarii, et temporis paschalis post octavam Paschatis. Si tamen utilitas pastoralis id postulet, in celebratione cum populo adhiberi potest Missa votiva huic utilitati respondens, de iudicio rectoris ecclesiæ vel ipsius sacerdotis celebrantis [Na obavezne spomendane, svagdane došašća sve do 16. prosinca uključivo, na svagdane božićnoga vremena poslije 2. siječnja te na svagdane vazmenoga vremena nakon vazmene osmine po sebi su zabranjene mise za razne potrebe i zavjetne mise. Ali ako to traži istinska potreba ili pastoralna korist, može se, prema prosudbi upravitelja crkve ih samoga svećenika slavitelja, u slavlju s narodom uzeti misa koja odgovara toj potrebi ih korist]" (Rimski misal, str. 1156; usp. Opća uredba Rimskog misala, br. 376).

Međutim, gledajući na jednaku važnost, prednost treba dati obaveznom spomendanu Blažene Djevice Marije Majke Crkve, čiji su tekstovi u prilogu Uredbe, s određenim čitanjima koja se trebaju smatrati vlastitima, jer osvjetljaju otajstvo duhovnog majčinstva. U budućem izdanju „Reda misnih čitanja“ posebnom će rubrikom biti izričito označeno koja su čitanja vlastita i stoga, iako se radi o spomendanu, potrebno ih je uzeti umjesto svakodnevnih čitanja

U slučaju da se taj spomendan poklapa s nekim drugim spomendanom slijede se upute općih odredbi za liturgijsku godinu i kalendar. Budući da je spomen Blažene Djevice Marije Majke Crkve povezan s Pedeseticom, kao što je slično tome spomen Bezgrešnog Srca Blažene Djevice Marije spojen s proslavom Presvetog Srca Isusova, u slučaju podudaranja s drugim spomendanom nekog sveca ili blaženika, prema liturgijskoj tradiciji prednosti među osobama, prednost ima spomen Blažene Djevice Marije.

Papa slavio Misu Večere Gospodnje u rimskom zatvoru Regina coeli

Sveti Otac oprašao noge dvanestorici zatvorenika

Rim, 29.3.2018. (IKA) – Papa Franjo je na Veliki četvrtak, 29. ožujka, slavio Misu Večere Gospodnje u rimskom zatvoru Regina coeli i tijekom mise dvanestorici zatvorenika različitih vjeroispovijesti oprašao noge. Predstavljajući se kao Isusov veleposlanik, Papa je zatvorenicima tijekom slavlja Večere Gospodnje zajamčio svoju blizinu i pozvao ih da ne gube nadu. Podsjetivši ih na Isusov primjer koji je apostolima preporučio da ljudima čine ono što je on njima učinio, Papa je dvanestorici talijanskih, filipinskih, marokanskih, moldavskih, kolumbijskih i nigerijskih zatvorenika te jednom iz Sierra Leonea oprašao noge. Trojica su katolici, jedan pravoslavac, dvojica muslimana i jedan budist. Primijetio kako su u Isusovo doba to činili robovi. On je to učinio dajući nam primjer kako i mi moramo to činiti. Isus je preokrenuo onovremene povijesne i kulturalne navike, rekao je Sveti Otac. Primijetio je kako su državni poglavari naučeni zapovijedati i traže da ih se poslužuje umjesto da oni to čine. Za Isusa odbačeni su važni, rekao je Papa te primijetio koliko bi ratova i ubojstava bilo izbjegnuto, kada bi ga carevi, kraljevi i državni poglavari bili poslušali. Postoje oholi ljudi, ali isto tako oni koji trpe, jer ih je društvo odbacilo. Isus im poručuje da su i oni važni za njega, rekao je Papa.

Papa i rabin izmijenili blagdanske čestitke

Vatikan, 30.3.2018. (IKA) - Uoči židovskoga Pesaha i kršćanskoga Uskrsa, papa Franjo i glavni rimski rabin Riccardo Di Segni razmijenili su čestitke, objavio je Radio Vatikan. Njegovoj Svetosti papi Franji, napisao je rabin Di Segni, povodom predstojećih uskrsnih blagdana, koji se i ove godine podudaraju u datumu, primite srdačne želje za mirnoću, radost i mir.

Papa Franjo je pak rabinu Di Segniju napisao da povodom skoroga blagdana Pesaha najsrdačnije bratske čestitke izražava njemu i rimskoj židovskoj zajednici. Neka Svemoguću u svojoj dobroti blagoslovi i prati hod voljenoga židovskog naroda, napisao je Papa. Dok jamčim spomen sa svoje strane, molim da molite za mene. Neka nam Svevišnji dade da sve više rastemo u prijateljstvu, i da zajedno budemo svjedoci mira i sloge.

Križni put na Koloseju

Rim, 30.3.2018. (IKA) – Papa Franjo predvodio je na Veliki petak križni put na rimskom Koloseju. U godini u kojoj se održava Biskupska sinoda o mladima Papa je odlučio sastavljanje meditacija povjeriti mladima. Profesor Andrea Monda, vjeroučitelj, novinar i pisac, okupio je skupinu mladića, svojih vjeroučenika od 16 do 27 godina koji su sastavili tekstove za postaje. Upravo su mladi, autori tekstova nosili križ zajedno s drugim predstavnicima Božjeg naroda, od kojih su neki porijeklom iz Sirije.

Prije pet godina Benedikt XVI. meditacije na Križnom putu je povjerio je mladima iz Libanona, koji su, pod vodstvom maronitskoga patrijarha kardinala Bechere Boutrosa Raija izrazili brige i očekivanja bliskoistočnih naroda.

Uskrsno bdjenje u Vatikanu

Vatikan, 31.3.2018. (IKA) - Papa Franjo predvodio je obrede uskrsnog bdjenja u bazilici Sv. Petra i služio misu tijekom koje je krstio osmero odraslih katekumena. Istaknuo je kako je Uskrs najvažnija svetkovina našeg života. Slaviti Uskrs znači iznova vjerovati da Bog prodira i ne prestaje prodirati u povijest, rekao je Papa, promatrajući prazan Isusov grob te istaknuo da se ne treba bojati premda se osjeća težina tišine zbog smrti Gospodinove. To su trenuci kada učenici ostaju bez riječi zbog Isusovih muka. Pred krivim svjedočanstvima učenici šute, tvrde da ga ne poznaju, skrivaju se i bježe, šute. Prestrašeni ostaju paralizirani i dezorijentirani pred tolikim nepravdama. To se doživljava i danas, primijetio je Papa i upozorio kako se ni danas ne poduzima ništa protiv tolikih nepravdi. Pozvao je vjernike da o tome razmišljaju nad praznim Isusovim grobom. Isus je uskrsnuo kako bi nam omogućio da postanemo sudionici njegovog spasiteljskog djela, rekao je nadalje Papa i primijetio kako vijest o Njegovu uskrsnuću ohrabruje našu nadu i okreće je prema konkretnim gestama milosrđa.

Poruka kardinala Turksona uz Svjetski dan oboljelih od autizma

Vatikan, 2.4.2018. (IKA) - Jedanaesti svjetski dan svjesnosti o autizmu ove godine poklapa se s Uskrsnim ponedjeljkom. Zato Crkva želi donijeti poruku nade uskrsloga Krista braći i sestrama koji boluju od poremećaja autizma, njihovim obiteljima i onima koji se brinu o njima, napisao je 2. travnja u prigodnoj poruci kardinal Peter Turkson, prefekt Dikasterija za promicanje cjelovitog ljudskog razvoja. Prema epidemiološkim istraživanjima, u posljednjih 50 godina, broj osoba s autizmom je porastao te se smatra da svako 160. dijete u svijetu boluje od tih smetnji. Crkva svojim djelovanjem svjedoči svoju pažnju i zauzetost za te osobe, nastojeći da njezine kršćanske zajednice budu domovi u kojima svako trpljenje nalazi suosjećanje, u kojima se shvaća i poštuje svaka opterećena obitelj u svojem dostojanstvu. Bitno je na djelotvoran način biti uz one koji imaju taj poremećaj, naglasio je kardinal i ponovio riječi pape Franje: Potrebna je zauzetost svih kako bi se promicalo prihvaćanje, susret, solidarnost, u konkretnom djelu potpore i obnovljenom poticanju nade, pridonoseći na taj način prekidanju izolacije i također, u mnogim slučajevima, stigme koja opterećuje osobe s poremećajem autizma i njihove obitelji. Premda postoje mnogi zakoni koji su doneseni na nacionalnoj i međunarodnoj razini kako bi se prepoznalo i pomoglo osobama s autizmom, još uvijek se slabo provode i obitelji moraju preuzeti sve ono što ne mogu izvršiti društvene i zdravstvene ustanove, primijetio je kardinal Turkson.

Neophodno je izgraditi čvrsti savez između zdravstvenog, društvenog i obrazovnog sustava i osigurati tim osobama njegu i pomoć tijekom čitavog života, upozorio je kardinal i potaknuo: Vlade, ustanove i cijela društvena zajednica trebaju primjereno odgovoriti na potrebe osoba s autizmom kako bi se njegovala kultura susreta i solidarnosti nasuprot onoj koja isključuje i odbacuje. Na kraju je kardinal Turkson zahvalio obiteljima, udrugama, župnim zajednicama, socijalnim radnicima i svima onima koji sudjeluju u skrbi i promicanju cjelovitog razvoja osoba s poremećajem autizma, prenosi Radio Vatikan.

Salvador: Crkva traži istinu i pravdu za ubijenog svećenika

San Salvador, 2.4.2018. (IKA) - Pravda se mora postići nasuprot takvom svetogrđu, zatražila je biskupija Santiago de Maria u Salvadoru, nakon ubojstva svećenika Waltera Osmira Vasqueza koje se dogodilo na Veliki četvrtak. U priopćenju biskupija je osudila nasilje svake vrste, osobito u Velikom tjednu, te podsjetila da je o. Walter Osmir Vasquez samo nekoliko sati prije ubojstva slavio sedmu obljetnicu svećeničkog ređenja.

Zahtjev za razjašnjenje okolnosti uputila je i nadbiskupija San Salvador koja je izrazila svoju solidarnost s biskupijom Santiago de Maria. O. Walter rođen je 1987. godine, zaređen je za svećenika 2010. godine. Tijekom Velikog tjedna bio je poslan slaviti Sveto trodnevje u svoj rodni grad Lolotique. Na Veliki četvrtak navečer, nakon što je služio misu i uputio se na drugo slavlje, svećenika je presrela skupina naoružanih ljudi, opljačkala ga i ubila, posvjedočile su tri osobe koje su ga pratile. Motiv ubojstva još je nepoznat, a mjesne vlasti sumnjaju da su ubojstvo počinile kriminalne bande koje vladaju periferijama Salvadora. Po stopi od šezdeset ubojstava na sto tisuća stanovnika, to je najopasnija zemlja na svijetu. Takozvane bande maras nazivaju „mafijom siromašnih“, jer djeluju na najzapuštenijim područjima, iznuđuju novac od malih poduzeća i pod kontrolom su meksičkih kartela. Svećenici koji služe na tom području jedina su potpora stanovništvu. Njima se obraćaju oni koji ne mogu bandama platiti tražene iznose, zatim majke mladića članova bande ili mladi koji odbijaju ući u bandu. Istok zemlje, gdje je djelovao o. Walter, najopasniji je upravo zbog tih bandi, a djelovanje svećenika u korist najslabijih smeta kriminalnim skupinama, prenosi Radio Vatikan.

Novčići iz fontane financiraju projekte rimskog Caritasa

Rim, 3.4.2018. (IKA) - Veći dio kovanica koje turisti ubace u fontanu Trevi u Rimu namijenjen je socijalnim projektima Caritasa, objavio je glasnogovornik rimskog Caritasa a prenosi Kathpress. Pojasnio je da će o iznosu i raspodjeli tih sredstava na Caritas i ostale humanitarne projekte odlučiti gradske vlasti. Godišnje se do sada od kovanica iz najpoznatije rimske fontane Caritasu doniralo 1,4 milijuna eura. Tim novcem Caritas financira kuhinje za siromašne, pomoć u stanovanju i liječenju, te male kredite i ostale projekte za siromašne. Posjetitelji Rima tradicionalno u fontanu ubacuju novčiće za sreću ili za ponovni povratak u Vječni grad.

Prilog dokumenti

Vazmeno trodnevlje

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 28. ožujka 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas bih se želio zadržati u razmišljanju o Vazmenom trodnevlju, koje započinje sutra, kako bih malo produbio ono što najvažniji dani liturgijske godine predstavljaju za nas vjernike. Želio bih vam postaviti pitanje: koji je blagdan naše vjere najvažniji: Božić ili Uskrs? Uskrs, jer je to blagdan našega spasenja, blagdan Božje ljubavi prema nama, blagdan, slavlje njegove smrti i uskrsnuća. I zato bih želio razmišljati s vama o ovom blagdanu, o ovim danima, koji su vazmeni dani, sve do Gospodinova uskrsnuća. Ti dani predstavljaju spomen-čin velikog otajstva: smrti i uskrsnuća Gospodina Isusa. Trodnevlje započinje sutra, Misom večere Gospodnje a završit će večernjom Nedjelje Uskrsnuća Gospodnjega. Zatim slijedi Vazmeni ponedjeljak, još jedan dan u kojem slavimo ovaj veliki blagdan. Ali to je post-liturgijsko: to je obiteljski blagdan, društveni praznik. Ono (trodnevlje) označava temeljne etape naše vjere i našega poziva u svijetu i svi kršćani su pozvani živjeti ta tri sveta dana – četvrtak, petak, subota; i – razumije se – nedjelja, ali subota je uskrsnuće – tri sveta dana kao, da tako kažem, „matricu“ svog osobnog života, zajedničkog života, kao što su naša židovska braća živjela izlazak iz Egipta.

Ova tri dana ponovno kršćanskom narodu stavljaju pred oči velike događaje spasenja koje je izveo Krist, i tako ga usmjeravaju prema obzoru njegova budućeg određenja i ojačavaju ga u njegovu odgovornom zauzimanju u svjedočenju u povijesti.

Na uskrsno jutro, dozivajući u svijest etape doživljene u Trodnevlju, posljednica, to jest pjesan ili neka vrsta psalma, svečano će objaviti uskrsnuće: „Ufanje mi uskrslo je, / Krist, moj Gospod i sve moje. / Pred vama će tamo gdje je / cvjetna strana Galileje“. Ovo je velika potvrda: Krist je uskrsnuo. I u mnogim narodima svijeta, osobito u Istočnoj Europi, na ove uskrsne dane ljudi se ne pozdravljaju s „dobro jutro“, „dobra večer“, već „Krist je uskrsnuo“, da potvrde veliki uskrsni pozdrav. „Krist je uskrsnuo“. U tim riječima – „Krist je uskrsnuo“ – trodnevlje kulminira u dirljivom klicanju. One sadrže ne samo navještaj radosti i nade, nego i apel na odgovornost i poslanje. I nije sve u kolačima, jajima, praznicima – premda je i to lijepo jer je to obiteljski blagdan – ali ne završava sve na tome. Tamo započinje hod prema poslanju, navještaju: Krist je uskrsnuo. I taj navještaj, do kojeg nas trodnevlje vodi da nas pripremi da ga prihvatimo, je središte naše vjere i naše nade, to je srž, to je navještaj, to je – teška riječ, ali koja sve govori – to je kerygma, koja neprestano evangelizira Crkvu i koja je sama poslana evangelizirati.

Sveti Pavao sažima uskrsni događaj u ovom izrazu: „Krist je žrtvovana Pasha naša“ (1 Kor 5, 7), poput janjeta. Žrtvovan je. Stoga – nastavlja – „staro uminu, novo, gle, nasto“ (2 Kor 5, 17). Ponovno je rođeno. I zato se na Uskrs od samih početaka ljude krstilo. I ja ću u subotu navečer krstiti ovdje, u Svetome Petru, osam odraslih osoba koje započinje kršćanski život. I sve započinje jer će biti iznova rođene. A drugim sažetim izrazom sveti Pavao objašnjava da Krist „je predan za opačine naše i uskrišen radi našeg opravdanja“ (Rim 4, 25). Jedini, jedini koji nas opravdava; jedini koji

nam daje roditi se ponovno je Isus Krist. Nitko drugi. A za to ne morate ništa platiti, jer je opravdanje – postati pravednicima – besplatno. I to je veličina Isusove ljubavi: on daje svoj život besplatno da nas učini svetima, da nas obnovi i da nam oprosti. I to je srž ovog Vazmenog trodnevlja U Vazmenom trodnevlju sjećanje na ovaj temeljni događaj postaje slavlje puno zahvalnosti i istodobno obnavlja u krštenicima osjećaj njihova novog stanja, koje isti apostol Pavao ovako izražava: „Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore [...] ne za zemaljskim!“ (Kol 3, 1-3). Gledati gore, gledati horizont, proširiti naše obzore: to je naša vjera, to je naše opravdanje, to je stanje milosti! Po krštenju smo, naime, uskrsnuli s Isusom i umrli smo stvarima i logici svijeta; ponovno smo rođeni kao nova stvorenja: ta stvarnost traži da postane konkretno postojanje iz dana u dan.

Ako uistinu dopusti da ga Krist opere, ako mu zaista dopusti da svuče s njega staroga čovjeka kako bi hodio u novom životu, kršćanin, premda ostaje grešnik – jer svi mi to jesmo – više ne može biti propadljiv, Isusovo opravdanje nas spašava od propadljivosti, mi smo grešnici, ali nismo propadljivi; on više ne može živjeti sa smrću u duši, niti može biti uzrok smrti. I ovdje moram reći nešto tužno i bolno... Postoje lažni kršćani: oni koji kažu „Isus je uskrsnuo“, „Isus me opravdao“, ja sam u novom životu, ali živim pokvarenim životom. I ti će lažni kršćani loše završiti. Kršćanin, ponavljam, je grješnik – svi mi to jesmo, i ja – ali imamo sigurnost da, kad tražimo oprost, Gospodin nam oprašta. Pokvareni se pak pretvara da je časna osoba, ali, u konačnici, u njegovu srcu je trulež. Novi nam život daje Isus. Kršćanin ne može živjeti sa smrću u duši, niti biti uzrok smrti. Pomislimo – da ne idemo daleko – sjetimo se onoga što je blizu nas, sjetimo se takozvanih „kršćanâ mafijaša“. Ali oni ništa nemaju od kršćanskoga: kažu da su kršćani, ali nose smrt u duši i donose smrt drugima. Molimo se za njih, da Gospodin dotakne njihovu dušu. Bližnji, osobito najmanji i najslabiji, postaje konkretno lice kojemu možemo darovati ljubav koju je Isus dao nama. A svijet postaje prostor našeg novog života kao uskrslih. Uskrsli smo s Isusom: na nogama i uzdignuta čela i možemo dijeliti poniženje onih koji su i danas, poput Isusa, u patnji, golotinji, potrebi, samoći, smrti, da bismo postali, zahvaljujući njemu i s njim, oruđa otkupljenja i nade, znakovi života i uskrsnuća. U mnogim zemljama – ovdje u Italiji i u mojoj domovini – postoji običaj da, kad se na Uskrs začuju zvona, majke i bake nose djecu da operu oči vodom, vodom života, kao znak da mogu vidjeti Isusove stvari, nove stvari. Dopustimo da nam se na ovaj Uskrs opere dušu, da nam se operu oči duše, da vidimo lijepe stvari i činimo lijepe stvari. I to je divno! Upravo to je uskrsnuće Isusovo nakon njegove smrti, koja je bila cijena za spas svih nas.

Draga braćo i sestre, oraspoložimo se da dobro živimo ovo Vazmeno trodnevlje koje je pred nama – počinje sutra –, da bismo sve dublje bili uključeni u otajstvo Krista, koji je umro i uskrsnuo za nas. Neka nas na ovom duhovnom putovanju prati Blažena Djevica, koja je slijedila Isusa u njegovo muci – bila je tamo, gledala, trpjela... – bila je prisutna i sjedinjena s njim pod njegovim križem, ali nije se sramila sina. Majka se nikada ne srami svog sina! Bila je tamo i primila u svoje majčinsko srce veliku radost uskrsnuća. Neka nam ona izmoli milost da se na duhovan način uključimo u slavlja narednih dana, da naše srce i život

uistinu budu preobraženi.

Ostavljajući vam ove misli, svima vama upućujem najljepše želje da vam Uskrs bude radostan i svet, zajedno s vašim zajednicama i vašim dragima.

I savjetujem vam: na Uskrs ujutro, odvedite djecu do umivaonika i operite im oči. To će biti znak kako vidjeti uskrslog Isusa.

Kristovo uskrsnuće je prava nada svijeta

Poruka Urbi et orbi pape Franje, Uskrs 2018.

Draga braćo i sestre, sretan Uskrs!

Isus je uskrsnuo od mrtvih.

Ovaj proglas odzvanja u Crkvi diljem svijeta, zajedno s pjesmom Aleluja: Isus je Gospodin, Otac ga je uskrsnuo i trajno je Živ među nama.

Sam je Isus najavio svoju smrt i uskrsnuće sa slikom zrna pšenice. Rekao je: „Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod" (Iv 12, 24). Evo, upravo to se dogodilo: Isus, pšenično zrno koje je Bog posijao u brazdi zemlje, umro je ubijen od grijeha svijeta, ostao je dva dana u grobu; ali u toj je njegovoj smrti sadržana sva snaga Božje ljubavi, koja se objavila i očitovala trećeg dana, onoga koji slavimo danas: Uskrs Krista Gospodina.

Mi, kršćani, vjerujemo i znamo da je Kristovo uskrsnuće prava nada svijeta, ona koja ne razočarava. To je snaga pšeničnog zrna, one ljubavi koja se spušta i daje se do kraja, i koja stvarno obnavlja svijet. Ova sila i danas donosi ploda u brazdama naše povijesti obilježene tolikim nepravdama i nasiljima. Ona donosi plodove nade i dostojanstva gdje su siromaštvo i isključenost, gdje je glad i nezaposlenost, među prognanike i izbjeglice – s kojima današnja kultura odbacivanja nerijetko postupa kao s otpadom –, među žrtve trgovine drogama, trgovine ljudima i ropstava našeg vremena.

I danas molimo plodove mira za cijeli svijet, počevši od ljubljene i izmučene Sirije, čije je stanovništvo iscrpljeno ratom kojem se ne vidi kraj. Neka na ovaj Uskrs svjetlo uskrsloga Krista rasvijetli savjest svih političkih i vojnih vođa, da se istrebljenje koje je u tijeku odmah prekine, da se poštuje humanitarno pravo i olakša pristup pomoći koju ta naša braća i sestre hitno trebaju, osiguravajući istodobno odgovarajuće uvjete za povratak prognanika.

Plodove pomirenja zazivamo za Svetu zemlju, koja je čak i ovih dana ranjavana otvorenim sukobima u kojem se ne šteti bespomoćne, za Jemen i cijeli Bliski istok, da nad podjelama i nasiljem prevladaju dijalog i uzajamno poštovanje. Neka naša braća u Kristu, koji često trpe zlostavljanja i progone, budu svjetli svjedoci Uskrsloga i pobjede dobra nad zlom.

Molimo plodove nade na ovaj dan za one koji žude za dostojanstvenim životom, osobito u onim dijelovima Afričkog kontinenta koje muči glad, sukobi koji su postali nešto uobičajeno i terorizam. Neka mir što ga donosi Uskrsli ozdravi rane u Južnom Sudanu: neka otvori srca dijalogu i uzajamnom razumijevanju. Nemojmo zaboraviti žrtve tog sukoba, posebno djecu! Neka ne izostane solidarnosti za mnoge osobe koje su prisiljene napustiti svoju zemlju i lišene su i onog najnužnijeg za život.

Plodove dijaloga molimo za Korejski poluotok, da razgovori

koji se trenutačno vode potaknu sklad i pomirenje u toj regiji. Neka oni koji u tome imaju izravne odgovornosti postupaju mudro i razborito kako bi se promicalo dobro korejskog naroda i izgrađivalo odnose povjerenja u krilu međunarodne zajednice.

Plodove mira molimo za Ukrajinu, da se osnaže koraci koji se čine u korist sklada i olakšaju humanitarne inicijative koje su potrebne stanovništvu.

Plodove utjehe molimo za venezuelški narod, koji – kako su napisali njihovi pastiri – živi u nekoj vrsti „tuđine" u svojoj vlastitoj zemlji. Neka on, snagom uskrsnuća Gospodina Isusa, nađe pravi, miran i human put da izađe što je moguće prije iz političke i humanitarne krize koja ga muči, i neka ne izostane gostoprimstva i pomoći onima od njegove djece koja su prisiljena napustiti svoju domovinu.

Neka plodove novog života uskrsli Krist donese djeci koja, zbog ratova i gladi, odrastaju bez nade, bez obrazovanja i zdravstvene zaštite; kao i starijim osobama koje su odbačene od egoistične kulture, koja ostavlja po strani one koji nisu „produktivni". Plodove mudrosti molimo se za sve one u cijelom svijetu u čijim je rukama politička odgovornost, da uvijek poštuju ljudsko dostojanstvo, da predano rade u službi općeg dobra i osiguraju razvoj i sigurnost svojim građanima.

Draga braćo i sestre, i nama, kao i ženama koje su pohrlile na grob, upućene su ove riječi: „Što tražite Živoga među mrtvima? Nije ovdje, nego uskrsnu!" (Lk 24, 5-6). Smrt, samoća i strah više nemaju više posljednju riječ. Postoji riječ koja seže dalje i koju samo Bog može izgovoriti: to je riječ uskrsnuća (usp. Ivan Pavao II., *Obraćanje na kraju Križnog puta*, 18. travnja 2003.). Snagom Božje ljubavi ona „ništi grijeh, pere krivice, i nevinost vraća palima, a radost tužnima. Dokida mržnju, uspostavlja slogu i svladava nasilje" (Pohvala uskrsnoj svijeci).

Sretan Uskrs svima!

Doista uskrsnu Gospodin!

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba, 2. travnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Uskrsni ponedjeljak se naziva i „Anđelov ponedjeljak" prema vrlo lijepoj tradiciji koja odgovara biblijskim izvorima o uskrsnuću. U evanđeljima (usp. Mt 28, 1-10; Mk 16, 1-7; Lk 24, 1-12) se opisuje kako su žene, kad su došle na grob, našle ga otvorenog. Bojale su se da neće moći ući jer je grob bio zatvoren velikim kamenom. Bio je, međutim, otvoren i iznutra im je jedan glas rekao da Isus nije ondje, već je uskrsnuo.

Prvi su put izgovorene riječi: „Uskrsnuo je". Evanđelisti pišu kako su taj prvi navještaj dali anđeli, to jest Božji glasnici. Ima jedno značenje u toj prisutnosti anđela: kao što je utjelovljenje Riječi navijestio jedan anđeo, Gabriel, tako i kod navještaja uskrsnuća nije bila dovoljna ljudska riječ. Bilo je potrebno jedno više biće da navijesti stvarnost koja je toliko zapanjujuća i nevjerovatna i koju se možda nijedan čovjek ne bi usudio izgovoriti. Nakon tog prvog navještaja, zajednica učenika počinje ponavljati: „Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!" (Lk 24, 34). Lijep je taj navještaj. Možemo ga reći svi zajedno: „Doista uskrsnu Gospodin". Taj prvi navještaj – „Doista uskrsnu Gospodin" – zahtijevao je višu inteligenciju od ljudske.

Danas je dan slavlja i zajedništva koji se obično provodi s obitelji. To je obiteljski dan. Nakon što smo proslavili Uskrs, osjećamo potrebu ponovno se naći sa svojim najmilijima i prijateljima da slavimo jer bratstvo je plod Kristova Uskrsa koji je svojom smrću i uskrsnućem pobijedio grijeh koji je odvojio čovjeka od Boga, od njega samoga i od njegove braće. No mi znamo da grijeh uvijek razdvaja, uvijek stvara neprijateljstva. Isus je srušio zid koji dijeli ljude jedne od drugih i ponovno uspostavio mir, započevši tkati mreže novog bratstva. U naše je vrijeme veoma važno ponovno otkriti bratstvo, kako je ono bilo življeno u ranokršćanskim zajednicama. Ponovno otkriti kako dati prostora Isusu koji nikad ne razdvaja, nego uvijek ujedinjuje. Bez bratstva i solidarnosti ne može biti istinskog zajedništva i odgovornog zauzimanja za opće dobro i društvenu pravdu. Bez bratske solidarnosti ne može se ostvariti crkveno ili građansko društvo, već postoji samo skupina pojedinaca koji su pokretani ili povezani prema vlastitim interesima. Bratstvo je, pak, milost koju daje Isus.

O Kristovu uskrsnuću nezadrživo se proširilo nešto drugo, a to je novost dijaloga i odnosa, novost koja je za kršćane postala zadaća. Naime, Isus je rekao: „Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge" (Iv 13, 35). Zato se ne možemo zatvoriti u svoju privatnost, u svoju skupinu, nego smo pozvani brinuti se za opće dobro, brinuti se o braći i sestrama, prije svega o onim najslabijima i marginaliziranim. Jedino bratstvo može jamčiti trajni mir, nadvladati siromaštvo, izbrisati napetosti i ratove, iskorijeniti korupciju i kriminalitet. Neka nam anđeo koji reče: „Uskrsno je", pomogne živjeti bratstvo i novost dijaloga, te odnosa i brige o općem dobru.

Neka nas Blažena Djevica Marija, koju u ovom uskrsnom vremenu zazivamo naslovom Kraljica neba, podrži svojom molitvom da bratstvo i zajedništvo koje doživljavamo ovih uskrsnih dana postanu naš način života i duša naših odnosa.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre, u uskrsnom ozračju koji karakterizira današnji dan, od srca pozdravljam sve vas, obitelji, župne skupine, članove udruga i pojedine hodočasnike, koji ste došli iz Italije i različitih dijelova svijeta.

Svima od vas želim da provedete u radosti ove dane Vazmene osmine, u kojima se produljuje radost Kristova uskrsnuća. Iskoristite svaku dobru prigodu da budete svjedoci mira uskrsloga Gospodina posebno u odnosu prema najslabijima i pogođenim najvećim nevoljama. U tome smislu želim zajamčiti posebnu molitvu za Svjetski dan svjesnosti o autizmu koji se obilježava danas.

Zazovimo dar mira na čitav svijet, a pogotovo na one narode koji najviše trpe zbog sadašnjih sukoba. Ponavljam na osobit način apel da se otete osobe i one koji su nepravedno lišeni slobode pusti na slobodu da se mogu vratiti svojim domovima.

Sretan vam Anđelov ponedjeljak! Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja i još jednom: „Doista uskrsnu Gospodin".